

Udskriftsdato: 19. december 2025

2023/1 LSF 182 (Gældende)

Forslag til Lov om afgift af CO₂e-emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftsloven)

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin. j.nr. 2022-14171

Forslag

til

Lov om afgift af CO₂e-emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftsloven)¹⁾

Kapitel 1

Det afgiftspligtige anvendelsesområde og afgiftens størrelse

§ 1. Der betales afgift til statskassen efter bestemmelserne i denne lov ved udledning af drivhusgasser fra aktiviteter i Danmark, herunder søterritoriet og Danmarks eksklusive økonomiske zone, der er omfattet af lovens bilag 1, og for hvilke der skal returneres kvoter efter kvoteordningen, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Der betales alene afgift for flyvninger omfattet af stk. 1, hvis disse begynder og slutter i Danmark, herunder søterritoriet og Danmarks eksklusive økonomiske zone, og er omfattet af lovens bilag 1 (indenrigsluftfart). Der betales alene afgift for færgeruter omfattet af stk. 1, hvis disse begynder og slutter i dansk havn eller platform og er omfattet af lovens bilag 1 (indenrigsfærgefart).

Stk. 3. For aktiviteter, hvor der i kvotedirektivet er fastsat en gradvis indfasning for returnering af kvoter, betales afgift af den mængde kvoter, der svarer til den faktiske udledning i denne periode uden hensyn til indfasning af returneringspligten.

Stk. 4. For udledninger fra bæredygtig bionaturgas, som er fritaget for kvotereturneringspligt, skal der betales afgift af udledningen uden hensyn til kvotefritagelse.

§ 2. Afgiften udgør pr. ton udledt CO₂-ækvivalent 71,2 kr. i 2025, 128,1 kr. i 2026, 185,0 kr. i 2027, 241,9 kr. i 2028, 298,9 kr. i 2029 og 355,8 kr. (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2030, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Satserne nævnt i stk. 1 reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 3. Afgiften udgør pr. ton udledt CO₂-ækvivalent fra mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse, som er omfattet af lovens bilag 2, 94,9 kr. i 2025, 99,6 kr. i 2026, 104,4 kr. i 2027, 109,1 kr. i 2028, 113,9 kr. i 2029 og 118,6 kr. (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2030. Udledningerne fra mineralogiske og metallurgiske processer skal ske som følge af opvarmning i anlæg, og materialerne, der indgår i de nævnte processer, skal gennem opvarmningen i anlæggene forandre kemisk eller indre fysisk struktur. Udledningerne omfatter også ikkeenergirelaterede udledninger fra processerne nævnt i 1. pkt.

Stk. 4. Satserne nævnt i stk. 3 reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 5. Virksomheder, der betaler afgift efter satsen i stk. 3, skal indberette differencen mellem den lempede afgift efter stk. 3 og afgiften, som den ville have været, hvis den skulle beregnes efter de højere afgiftssatser i stk. 1, til told- og skatteforvaltningen, hvis differencen overstiger 100.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober for det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af afgiftslempelsen efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 5, og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan anvende afgiftssatsen i stk. 3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Kapitel 2

Definitioner

§ 3. I denne lov forstås ved:

- 1) CO₂-ækvivalent: Den mængde af en drivhusgas, der svarer til det globale opvarmningspotentiale af 1 t kuldioxid (CO₂).
- 2) Driftsleder: En fysisk eller juridisk person, der driver eller kontrollerer et stationært anlæg, eller som har fået overdraget afgørende økonomiske beføjelser med hensyn til den tekniske drift heraf.
- 3) Drivhusgasser: Kuldioxid (CO₂), metan (CH₄), lattergas (N₂O), hydrofluorkarboner (HFC), perfluorkarboner (PFC), svovlhexafluorid (SF₆) og andre gasformige bestanddele af atmosfæren, både natur- og menneskeskabte, som optager og genudsender infrarød stråling.
- 4) Kvote: Bevis for retten til at udlede 1 t CO₂-ækvivalent. Retten er nærmere reguleret i kvotedirektivet, der er gennemført ved lov om CO₂-kvoter og i andre EU-retsakter fastsat med hjemmel i kvotedirektivet (kvoteordningen).
- 5) Kvotedirektivet: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen.
- 6) Kvoteordningen: Reguleringen i lov om CO₂-kvoter, i regler udstedt i medfør af lov om CO₂-kvoter og i EU-retsakter om forhold omfattet af lov om CO₂-kvoter.
- 7) Kvotereturneringspligt: Pligt for driftsledere, luftfartsoperatører og søfartsoperatører til i medfør af kvoteordningen hvert år senest den 30. september i EU-registeret at returnere et antal kvoter svarende til deres verificerede udledning i det forudgående kalenderår.
- 8) Luftfartsoperatør: En luftfartøjsoperatør, erhvervsmæssig lufttransportoperatør eller enhver anden, der er omfattet af EU-regler om krav til handel med kvoter for drivhusgasemissioner på luftfartens område.
- 9) MR-forordningen: Kommissionens gennemførelsesforordning om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og om ændring af Kommissionens forordning nr. 601/2012/EU.
- 10) MRV-forordningen: Europa-Parlamentets og Rådets forordning om overvågning, rapportering og verifikation af CO₂-emissioner fra søtransport og om ændring af direktiv 2009/16/EF.
- 11) Operatør: En driftsleder, luftfartsoperatør, søfartsoperatør (rederi), brændstofoperatør (reguleret enhed) eller enhver anden, der er omfattet af EU-regler om krav til handel med kvoter for drivhusgasemissioner.
- 12) Overvågningsplan: Driftslederens eller luftfartsoperatørens plan for overvågning af drivhusgasemissioner, som den kompetente myndighed har godkendt, jf. MR-forordningens artikel 11, og søfartsoperatørens tilsvarende plan for overvågning af søfart, jf. MRV-forordningens artikel 6, stk. 6-8.
- 13) Søfartsoperatør: Et rederi eller en reder eller enhver anden organisation eller person, så som en forvalter eller bareboat-charterer, der er omfattet af kvoteordningens bestemmelser, fordi personen opfylder definitionen af »rederi« ifølge kvotedirektivets artikel 3, litra w.
- 14) Udledningsrapport: Driftslederens eller luftfartsoperatørens verificerede rapport over de årlige emissionsmængder i rapporteringsperioden, som forelægges den kompetente myndighed, jf. MR-forordningens artikel 68, og selskabernes tilsvarende rapport for søfart, jf. MRV-forordningens artikel 11.
- 15) Udledningstilladelse: Tilladelse til en driftsleder eller brændstofoperatør til at udlede drivhusgasser, jf. § 4, stk. 1, i lov om CO₂-kvoter.

Kapitel 3

Registrerede virksomheder

§ 4. En virksomhed skal registreres hos told- og skatteforvaltningen, hvis den udfører aktiviteter, som kræver, at driftslederen i medfør af kvoteordningen skal have en tilladelse fra Energistyrelsen til at udlede drivhusgasser. Anmeldelse til registrering skal ske senest 14 dage efter modtagelse af udledningstilladelsen. Er driftslederen den 1. januar 2025 i besiddelse af en udledningstilladelse, skal virksomheden lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen senest den 14. januar 2025.

Stk. 2. En virksomhed skal registreres hos told- og skatteforvaltningen, hvis den driver indenrigsluftfart i Danmark, jf. § 1, stk. 3, som kræver, at luftfartsoperatøren i medfør af kvoteordningen er forpligtet til at returnere kvoter. Anmeldelse til registrering skal ske senest 14 dage efter godkendelse af overvågningsplan af Energistyrelsen eller en kompetent myndighed i et andet EU-land, hvis det forventes, at virksomheden vil blive omfattet af kvotereturneringspligt, jf. stk. 4. Har virksomheden i 2024 returneret kvoter, skal denne lade sig registrere senest den 14. januar 2025.

Stk. 3. En virksomhed skal registreres hos told- og skatteforvaltningen, hvis den driver indenrigsfærgefart i Danmark, som kræver, at søfartsoperatøren i medfør af kvoteordningen er forpligtet til at returnere kvoter. Anmeldelse til registrering skal ske senest 14 dage efter godkendelse af overvågningsplan for overvågning og rapportering af årlige CO₂-udledninger af Energistyrelsen eller en kompetent myndighed i et andet EU-land, hvis det forventes, at virksomheden vil blive omfattet af kvotereturneringspligt, jf. stk. 4. Virksomheder, der fra 2025 som søfartsoperatør omfattes af pligt til at returnere kvoter efter kvotedirektivet, skal, når betingelserne i stk. 4 er opfyldt, lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen senest den 14. januar 2025.

Stk. 4. En virksomhed skal, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, lade sig registrere efter stk. 2 eller 3, hvis virksomheden i det forudgående år var omfattet af pligt til at returnere kvoter til Energistyrelsen eller en kompetent myndighed i et andet EU-land. En virksomhed, som ikke i forudgående år har været i besiddelse af en overvågningsplan eller har haft pligt til at returnere kvoter, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen på det tidspunkt, hvor det måtte formodes, at virksomheden efter årets udgang skal returnere kvoter til Energistyrelsen eller en kompetent myndighed i et andet EU-land. Virksomheden er fra registreringstidspunktet eller tidspunktet, hvor virksomheden skulle have ladet sig registrere efter 2. pkt., forpligtet til at angive og afregne afgift.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen udsteder et bevis for registreringen efter stk. 1-3.

Kapitel 4

Afgiftsperiode og opgørelse af den afgiftspligtige mængde

§ 5. Afgiftsperioden er måneden.

Stk. 2. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode opgøre den afgiftspligtige drivhusgasudledning foreløbigt.

Stk. 3. Den foreløbige mængde afgiftspligtige drivhusgasudledning i afgiftsperioden opgøres på grundlag af måling af energiforbrug eller drivhusgasudledning opgjort efter § 6 eller drivhusgasudledningen i de op til 2 forudgående kalenderår opgjort efter § 6, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Registrerede virksomheder kan ved den foreløbige opgørelse af den afgiftspligtige mængde tage hensyn til oplysninger, som kan have betydning for udledningsopgørelsen i det igangværende kalenderår, herunder ændring af overvågningsplaner grundet kapacitetsudvidelser. Registrerede virksomheder, der ikke tidligere har indleveret udledningsrapporter til Energistyrelsen eller en kompetent myndighed i et andet EU-land efter kvoteordningen, opgør den afgiftspligtige udledning i det første kalenderår på grundlag af den forventede udledning i de enkelte afgiftsperioder.

Stk. 5. Foreligger der ikke en godkendt overvågningsplan efter MRV-forordningen før den 6. juni 2025, kan de foreløbige opgørelser, jf. stk. 1, for 2025 ske på grundlag af den indsendte overvågningsplan og den endelige opgørelse.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte regler vedrørende dokumentation for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde drivhusgasudledning efter stk. 1-4.

§ 6. Efter udløbet af kalenderåret skal registrerede virksomheder foretage en endelig opgørelse af den afgiftspligtige mængde udledning. Den endeligt opgjorte afgiftspligtige mængde opgøres som drivhusgasudledningen, jf. § 1, beregnet efter den udledningsrapport, som den kompetente myndighed har godkendt efter MR-forordningen og MRV-forordningen, jf. dog stk. 2, 3 og 5.

Stk. 2. Registrerede virksomheder efter § 4 skal opgøre omfanget af udledningen fra indenrigsluftfart.

Stk. 3. Registrerede virksomheder efter § 4 skal opgøre omfanget af udledningen fra indenrigsfærgefart.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regler vedrørende dokumentation for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde drivhusgasudledning, der skal angives efter stk. 1-3.

Stk. 5. Registrerede virksomheder efter § 4 skal opgøre omfanget af udledningen relateret til mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemiske reduktioner og elektrolyse, der er omfattet af § 2, stk. 3. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes til 1. pkt., hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af 1. pkt. som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. Ved opgørelse af den forholdsmæssige fordeling finder § 11, stk. 5, nr. 4, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 11, stk. 5, nr. 4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og § 8, stk. 4, nr. 4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte regler vedrørende dokumentation for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde drivhusgasudledning, der skal angives efter stk. 5.

Kapitel 5

Regnskabsbestemmelser

§ 7. Registrerede virksomheder skal føre regnskab over drivhusgasudledninger i Danmark i overensstemmelse med de opgørelsesregler, der følger af §§ 5 og 6, og kvoteordningens regler. Registrerede virksomheder skal på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Virksomhederne skal opbevare regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, ledsagedokumenter, opgørelser m.v., i 10 år efter regnskabsårets udløb.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler for virksomhedernes regnskabsførelse efter stk. 1.

Kapitel 6

Afregning af afgiften

§ 8. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode, jf. § 5, stk. 1, angive og betale afgift efter § 2 af den foreløbigt opgjorte afgiftspligtige mængde drivhusgasudledning, jf. § 5, stk. 2-4, til told- og skatteforvaltningen. Angivelse og betaling skal ske senest den 15. i den første måned efter afgiftsperiodens udløb. Er den sidste rettidige angivelsesdato en banklukkedag, anses den førstkommande bankdag som sidste rettidige angivelsesdag.

Stk. 2. Angivelse og betaling efter stk. 1 sker efter reglerne i opkrævningsloven. Efter kalenderårets udløb foretages endelig regulering af afgiftstilsvaret, jf. § 9.

§ 9. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hvert kalenderår angive og betale eventuel restafgift eller angive overskydende afgift efter § 2 til told- og skatteforvaltningen. Restafgiften udgøres af det beløb, hvormed det endeligt opgjorte afgiftstilsvaret opgjort efter § 6, måtte overstige de foreløbigt betalte afgifter, jf. § 8. Overskydende afgift udgøres af det beløb, hvormed det endelige afgiftstilsvaret opgjort efter § 6, måtte være mindre end de foreløbigt betalte afgifter, jf. § 8.

Stk. 2. Angivelsen efter stk. 1, 1. pkt., skal hvert år indgives til told- og skatteforvaltningen som en del af den ordinære angivelse for april måned med angivelsesfrist den 15. maj. Er den sidste rettidige angivelsesdato en banklukkede dag, anses den førstkomende bankdag som sidste rettidige angivelsesdag.

Stk. 3. Afgiften forfalder til betaling den 1. i den måned, hvor angivelsen skal indgives, og skal indbetales senest samtidig med angivelsesfristens udløb. Angivelsen og betalingen sker i øvrigt efter reglerne i opkrævningsloven.

Kapitel 7

Kontrolbestemmelser

§ 10. Told- og skatteforvaltningen har til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn i registreringspligtige virksomheder, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, det øvrige regnskabsmateriale, udlednings- og verifikationsrapport, andre oplysninger omfattet af kvoteordningen samt korrespondance m.v. I det omfang de nævnte oplysninger er registreret elektronisk, omfatter told- og skatteforvaltningens adgang også en elektronisk adgang hertil.

Stk. 2. Ejere af virksomheder som nævnt i stk. 1 og de personer, der er beskæftiget i virksomhederne, skal yde told- og skatteforvaltningen nødvendig vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 omhandlede eftersyn.

Stk. 3. Oplysninger nævnt i stk. 1 skal på told- og skatteforvaltningens anmodning udleveres eller indsendes til denne.

Stk. 4. Offentlige myndigheder skal efter anmodning til told- og skatteforvaltningen videregive enhver oplysning til brug for registrering af og kontrol med virksomheder, der omfattes af loven.

Stk. 5. Politiet yder om nødvendigt bistand til gennemførelsen af kontrol efter stk. 1.

Stk. 6. Registrerede virksomheder, der indleverer udledningsrapport m.v. vedrørende afgiftspligtige udledninger til en kompetent myndighed i et andet land, skal meddele told- og skatteforvaltningen, hvis den kompetente myndighed træffer afgørelse vedrørende drivhusgasudledning eller aktivitetsniveau. Meddelelse skal ske senest 1 måned, efter afgørelsen er sendt fra myndigheden. Har afgørelsen betydning for afgiftspligten, skal denne betydning samtidig meddeles told- og skatteforvaltningen.

§ 11. Har den registrerede virksomhed ikke rettidigt angivet afgift, jf. §§ 8 og 9, kan told- og skatteforvaltningen pålægge daglige tvangsbøder.

Stk. 2. Efterkommes en anmodning til registreret eller registreringspligtig virksomhed om oplysninger efter § 10, stk. 3, ikke, kan told- og skatteforvaltningen give pålæg om, at oplysningerne skal indsendes inden en fastsat frist, og pålægge daglige tvangsbøder fra fristens overskridelse, og indtil pålægget efterkommes.

Kapitel 8

Straffebestemmelser

§ 12. Med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen,
- 2) overtræder § 2, stk. 5, § 4, stk. 1-3, § 7, stk. 1 eller 2, eller § 10, stk. 2, 3 eller 6, eller
- 3) undlader at foretage angivelse, jf. § 8 eller § 9, stk. 1 eller 2.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser omfattet af stk. 1 med forsæt til at unddrage afgift til det offentlige, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 13. Opkrævningslovens §§ 18 og 19 finder tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af denne lov.

Kapitel 9

Ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

§ 14. Loven træder i kraft den 1. januar 2025, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 2, stk. 3-6, og § 6, stk. 5 og 6.

§ 15. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

- ¹⁾ Loven har som udkast været noticeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).

Aktiviteter som angivet i bilag I i kvotedirektivet

1. Anlæg eller dele af anlæg, der anvendes til forskning, udvikling og afprøvning af nye produkter og processer, er ikke omfattet af dette direktiv. Anlæg, hvis der i løbet af den foregående relevante femårsperiode, jf. artikel 11, stk. 1, andet afsnit, har været emissioner fra forbrænding af biomasse, der opfylder kriterierne i artikel 14, som gennemsnitligt bidrager til mere end 95 % af de samlede gennemsnitlige drivhusgasemissioner, er ikke omfattet af dette direktiv.
2. Tærskelværdierne nedenfor henviser generelt til produktionskapacitet eller produktionsomfang. Hvis flere aktiviteter, der henhører under samme kategori, udføres i det samme anlæg, lægges kapaciteten af sådanne aktiviteter sammen.
3. Når et anlægs samlede nominelle indfyrede termiske effekt beregnes med henblik på at afgøre, hvorvidt det skal medtages i EU ETS, sammenlægges den nominelle indfyrede termiske effekt i alle anlæggets tekniske enheder, der forbrænder brændsel. Disse enheder kan bl.a. omfatte alle typer af kedler, brændere, turbiner, varmeaggregater, industriovne, forbrændingsovne, sintringsovne, brændeovne, tørreovne, motorer, brændselsceller, kemisk looping forbrænding, gasflaring og termiske eller katalytiske efterbrændere. Enheder med en nominel indfyret termisk effekt på under 3 MW indgår ikke i denne beregning.
4. Hvis en enhed benyttes til en aktivitet, hvor tærskelværdien ikke udtrykkes i nominel indfyret termisk effekt, har tærskelværdien for denne aktivitet forrang ved beslutningen om medtagelse i EU ETS.
5. Hvis det fastslås, at tærskelkapaciteten for en i dette bilag nævnt aktivitet overstiges i et anlæg, skal alle enheder, hvori der forbrændes brændsel, bortset fra enheder til forbrænding af farligt affald eller husholdningsaffald, medtages i drivhusgasemissionstilladelsen.
6. Fra den 1. januar 2012 medtages alle flyvninger, der afgår fra eller ankommer til en flyveplads, der er beliggende på en medlemsstats område, hvor traktaten finder anvendelse

Aktivitet	Drivhusgas
Forbrænding af brændsel i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW (undtagen i anlæg til forbrænding af farligt affald eller kommunalt affald). Fra den 1. januar 2024 forbrænding af brændsel i anlæg til forbrænding af kommunalt affald med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW, jf. kvotedirektivets artikel 14 og 15.	Kuldioxid (CO ₂)
Raffinering af olie, hvor der drives forbrændingsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW	Kuldioxid (CO ₂)
Produktion af koks	Kuldioxid (CO ₂)
Ristning eller sintring, herunder pelletering, af malm (herunder svovlholdigt malm)	Kuldioxid (CO ₂)
Produktion af jern eller stål (første eller anden smeltning) med dertil hørende strengstøbning og med en kapacitet på mere end 2,5 ton/time	Kuldioxid (CO ₂)
Produktion eller forarbejdning af ferrometaller (herunder ferrolegeringer), hvor der drives fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW. Forarbejdningen omfatter bl.a. valseværker, genopvarmningsanlæg, glødningsovne, smedning, støbning, overfladebelægning og bejdsning	Kuldioxid (CO ₂)

Fremstilling af primær aluminium eller aluminiumoxid	Kuldioxid (CO ₂) og perflourkarboner (PFC)
Produktion af sekundær aluminium, når der anvendes fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW	Kuldioxid (CO ₂)
Produktion eller forarbejdning af nonferrometaller, herunder produktion af legeringer, raffinering, støbning osv., hvor der anvendes fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt (herunder brændsel anvendt som reduktionsmiddel) på over 20 MW	Kuldioxid (CO ₂)
Fremstilling af cementklinker i roterovne med en produktionskapacitet på mere end 500 tons/dag eller i andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag	Kuldioxid (CO ₂)
Fremstilling af kalk eller brænding af dolomit eller magnesit i roterovne eller i andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag	Kuldioxid (CO ₂)
Fremstilling af glas, herunder glasfiber, med en smeltekapacitet på over 20 tons/dag	Kuldioxid (CO ₂)
Fremstilling af keramiske produkter ved brænding, navnlig tagsten, mursten, ildfaste sten, fliser, stentøj og porcelæn, med en produktionskapacitet på mere end 75 tons/dag	Kuldioxid (CO ₂)
Fremstilling af mineraluldsisoleringsmateriale ved hjælp af glas, sten eller slagger med en smeltekapacitet på mere end 20 tons/dag	Kuldioxid (CO ₂)
Tørring eller brænding af gips eller fremstilling af gipsplader og andre gipsprodukter med en produktionskapacitet for brændt gips eller tørret sekundært gips på over 20 ton/dag	Kuldioxid (CO ₂)
Fremstilling af papirmasse af træ eller andre fibermaterialer	Kuldioxid (CO ₂)
Fremstilling af papir eller karton med en produktionskapacitet på mere end 20 tons/dag	Kuldioxid (CO ₂)
Produktion af kønrøg, hvor organiske stoffer som olie, tjære og kraknings- og destillationsrester forkulles, med en produktionskapacitet på mere end 50 ton/dag	Kuldioxid (CO ₂)
Produktion af salpetersyre	Kuldioxid (CO ₂) og dinitrogenoxid (N ₂ O)
Produktion af adipinsyre	Kuldioxid (CO ₂) og dinitrogenoxid (N ₂ O)
Produktion af glyoxal og glyoxylsyre	Kuldioxid (CO ₂) og dinitrogenoxid (N ₂ O)

Produktion af ammoniak	Kuldioxid (CO ₂)
Produktion af organiske kemikalier ved krakning, reforming, delvis eller fuld oxidering eller lignende processer, hvor produktionskapaciteten er større end 100 tons/dag	Kuldioxid (CO ₂)
Produktion af brint (H ₂) og syntesegas med en produktionskapacitet på mere end 5 ton/dag	Kuldioxid (CO ₂)
Produktion af natriumkarbonat (Na ₂ CO ₃) og natriumhydrogencarbonat (NaHCO ₃)	Kuldioxid (CO ₂)
Opsamling af drivhusgasser fra anlæg omfattet af dette direktiv med henblik på transport og geologisk lagring i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF	Kuldioxid (CO ₂)
Transport af drivhusgasser med henblik på geologisk lagring i et lagringsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv 2009/31/EF, med undtagelse af de emissioner, der er omfattet af en anden aktivitet i henhold til nærværende direktiv	Kuldioxid (CO ₂)
Geologisk lagring af drivhusgasser i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF	Kuldioxid (CO ₂)
Luftfart Flyvninger mellem flyvepladser, der er beliggende i to forskellige stater, som er opført i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 25 a, stk. 3, og flyvninger mellem Schweiz eller Det Forenede Kongerige og de stater, der er opført i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 25 a, stk. 3, og med henblik på artikel 12, stk. 6 og 8, og artikel 28c alle andre flyvninger mellem flyvepladser, der er beliggende i to forskellige tredjelande, foretaget af luftfartøjsoperatører, der opfylder alle følgende betingelser: a) luftfartøjsoperatørerne er indehavere af et AOC, som er udstedt af en medlemsstat, eller er registreret i en medlemsstat, herunder i regioner i den yderste periferi samt i områder og territorier, der hører under den pågældende medlemsstat, og b) de producerer CO₂-emissioner på mere end 10.000 t om året fra anvendelsen af fly med en maksimal certificeret startmasse på over 5.700 kg, der foretager flyvninger omfattet af dette bilag, bortset fra fly, der afgår og ankommer i samme medlemsstat, herunder regioner i den yderste periferi i samme medlemsstat, fra den 1. januar 2021; med henblik på dette litra medregnes emissioner fra følgende typer flyvninger ikke: 3) statslige flyvninger ii) humanitære flyvninger iii) ambulanceflyvninger iv) militære flyvninger v) brandslukningsflyvninger	Kuldioxid (CO ₂)

- vi) flyvninger forud for eller efter en humanitær flyvning, en ambulanceflyvning eller en brandslukningsflyvning, forudsat at de pågældende flyvninger blev foretaget med samme luftfartøj og var nødvendige for at udføre de dermed forbundne humanitære, medicinske eller brandslukningsmæssige aktiviteter eller for at omplacere luftfartøjet efter disse aktiviteter med henblik på dets næste aktivitet.

Flyvninger, der afgår fra eller ankommer til en flyveplads, der er beliggende på en medlemsstats område, hvor traktaten finder anvendelse.

Denne aktivitet omfatter ikke:

- a) flyvninger, der udføres udelukkende med det formål at transportere en regerende monark og dennes nærmeste familie, statsoverhoveder, regeringschefer og ministre fra et tredjeland på officiel tjenesterejse, når dette formål fremgår af en relevant statusindikator i flyveplanen
- b) militære flyvninger, der udføres af militærfly, og toldmyndighedernes og politiets flyvninger
- c) eftersøgnings- og redningsflyvninger, brandslukningsflyvninger, humanitære flyvninger og medicinske nødflyvninger, der er godkendt af den relevante kompetente myndighed
- d) flyvninger, der udelukkende udføres efter visuelflyvereglerne som defineret i bilag 2 til Chicagokonventionen
- e) flyvninger, der afsluttes på den flyveplads, hvorfra luftfartøjet er startet, og som ikke indebærer nogen mellemlanding
- f) træningsflyvninger, der udføres udelukkende med det formål at opnå et certifikat eller, hvis der er tale om flyvebesætningsmedlemmer, en rating af certifikat, når dette fremgår af en passende bemærkning i flyveplanen, forudsat at flyvningen ikke tjener til transport af passagerer og/eller fragt eller til positionering eller transport af luftfartøjet
- g) flyvninger, der udføres udelukkende som led i videnskabelig forskning eller med det formål at kontrollere, afprøve eller certificere et luftfartøj eller udstyr, uanset om dette er luftbårent eller jordbaseret
- h) flyvninger, der udføres med luftfartøjer med en højst tilladt startmasse på under 5.700 kg
- i) flyvninger, der udføres inden for rammerne af forpligtelser til offentlig tjeneste, som i henhold til forordning (EØF) nr. 2408/92 pålægges ruter i regionerne i den yderste periferi som defineret i artikel 299, stk. 2, i traktaten, eller på ruter, hvor den udbudte kapacitet ikke overstiger 50.000 sæder pr. år
- j) flyvninger, som, hvis det ikke var for dette punkt, ville falde ind under denne aktivitet, og som foretages af en erhvervsmæssig lufttransportoperatør, der enten: — i tre på hinanden følgende perioder på fire måneder foretager under 243 flyvninger pr. periode, eller — foretager flyvninger

med samlede årlige emissioner på under 10.000 tons. Flyvninger, som er omhandlet i litra l) og m), eller som udføres udelukkende med det formål at transportere en regerende monark og dennes nærmeste familie, statsoverhoveder, regeringschefer eller ministre fra en medlemsstat på officiel tjenesterejse, kan ikke undtages i henhold til dette litra. k) fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2030 flyvninger, som, hvis det ikke var for dette litra, ville falde under denne aktivitet, og som udføres af en ikkekommerciel luftfartsoperatør, hvis sammenlagte årlige emissioner er lavere end 1.000 t pr. år (herunder emissioner fra flyvninger omhandlet i litra l) og m)) l) flyvninger fra flyvepladser beliggende i Schweiz til flyvepladser beliggende i EØS m) flyvninger fra flyvepladser beliggende i Det Forenede Kongerige til flyvepladser beliggende i EØS.	
Søtransport Søtransportaktiviteter, der er omfattet af forordning (EU) 2015/757, med undtagelse af de søtransportaktiviteter, der er omfattet af artikel 2, stk. 1 a, og, indtil den 31. december 2026, artikel 2, stk. 1 b, i nævnte forordning	Kuldioxid (CO₂) Fra den 1. januar 2026, methan og di-nitrogenoxid

Mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse

Ved udledninger fra ”mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse” forstås ikkeenergirelaterede udledninger fra følgende aktiviteter og udledninger fra energiprodukter anvendt til følgende aktiviteter:
Direkte ved fremstilling af glas.
Der anvendes direkte ved fremstilling af a) slaggeuld, stenuld og lignende mineralsk uld, ekspanderet vermiculit, ekspanderet ler, skumslagge og lignende ekspanderede mineralske stoffer, blandinger og varer af varmeisolerende, lydisolerende eller lydabsorberende mineralske stoffer henhørende under position 6806 i EU’s kombinerede nomenklatur, b) glasfibre, herunder glasuld, henhørende under position 7019 i EU’s kombinerede nomenklatur.
Der anvendes direkte til keramisk brænding samt forudgående tørring af varer bestemt hertil samt til fremstilling af porebeton.
Der anvendes direkte til opvarmning, inddampning, tørring eller brænding af kalk, kridt, kridtsten, marmor og andre calciumcarbonatprodukter, flint, gips, moler, bentonit og andre lerarter, ferrosulfat, kobbersulfat og calciumoxid samt gødningsstoffer med et tørstofindhold på mindst 90 pct., heraf mindst 5 pct. fosfat efter tørring.
Der anvendes direkte ved fremstilling af hydrogen, argon, inaktive gasser, nitrogen, dinitrogenmonoxyd, ozon og oxygen, herunder påfyldning af disse gasser i trykbeholdere, i det omfang gasserne anvendes i virksomhedens produktion i stedet for indkøbte gasser eller gasserne afsættes.
Der anvendes direkte til fremstilling af cement.
Der anvendes direkte til smeltning af metaller og glas og varmholdelse af smeltede metaller og glas samt direkte til fremstilling af valsede eller kontinuert støbte slabs og knipler samt til videreforarbejdning af slabs og knipler ved varmvalsning til plader, tråd, stænger og lignende varer af jern og stål, ikke yderligere forarbejdet ved fx sandblæsning m.v., til metalvarmebehandlingsanlæg og til ventilation af lokaler, hvor smeltet metal og glas forarbejdes. Alene opvarmning af glas til over 300 grader samt varmholdelse af glas, der har været opvarmet herover i fremstillingsprocessen, betragtes som smeltning af glas samt varmholdelse af smeltet glas.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Indførelse af ny emissionsafgiftslov
 - 3.1. Gældende ret
 - 3.1. CO₂-afgiftsloven
 - 1.
 - 3.1. Opkrævningsloven
 - 2.
 - 3.1. Kvotedirektivet
 - 3.
 - 3.1.3. Opgørelse af udledninger fra stationære anlæg
 - 1.
 - 3.1.3. Opgørelse af udledninger fra indenrigsluftfart
 - 2.
 - 3.1.3. Opgørelse af udledninger fra indenrigssøfart
 - 3.
 - 3.1.3. Kontrol af kvoteomfattede udledninger
 - 4.
 - 3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2. Afgiftsgrundlaget
 - 1.
 - 3.2. Afgiftens størrelse
 - 2.
 - 3.2. Registreringspligt
 - 3.
 - 3.2. Opgørelse af afgift
 - 4.
 - 3.2.4. Opgørelse af afgiftspligtig udledning fra stationære anlæg
 - 1.
 - 3.2.4. Opgørelse af afgiftspligtig udledning fra indenrigsluftfart
 - 2.
 - 3.2.4. Opgørelse af afgiftspligtig udledning fra indenrigsfærgefart
 - 3.

- 3.2. Angivelse og afregning
- 5.
- 3.2. Regnskabsbestemmelser
- 6.
- 3.2. Kontrol og straf
- 7.
- 3.2. Statsstøtteindberetning
- 8.
- 3.2. Udveksling af oplysninger
- 9.
- 4. Konsekvenser for opfyldelsen FN's verdensmål
- 5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
 - 5.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
 - 5.2. Implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige
- 6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
 - 6.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.
 - 6.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 7. Administrative konsekvenser for borgerne
- 8. Klimamæssige konsekvenser
- 9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
- 10 Forholdet til EU-retten
 - 10.1 Lempet afgift for mineralogiske processer m.v. i emissionsafgiftsloven
 - 10.2 Notifikation efter informationsproceduredirektivet
- 11 Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 12 Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) har med regeringsgrundlaget Ansvar for Danmark fra december 2022 sat ambitiøse klimamål for Danmark. Den grønne omstilling af den danske industri er et vigtigt og nødvendigt skridt på vejen til realisering af klimalovens mål om 70 pct. drivgasreduktion i 2030 og regeringens mål om fremrykkelse af klimaneutralitet til 2045 fra det oprindeligt fastsatte mål om klimaneutralitet i 2050. En ny afgift pr. ton udledt CO₂ for de virksomheder, som er omfattet af EU's kvotehandelssystem, skal bidrage til denne omstilling.

Lovforslaget har til formål at gennemføre de elementer i Aftale om grøn skattereform for industri m.v. af 24. juni 2022 (herefter aftalen Grøn skattereform for industri m.v.), som vedrører indførelse af en høj og mere ensartet CO₂-afgift.

Gennemførelse af aftalen grøn skattereform for industri m.v. medfører en samlet CO₂-reduktion på 4,3 mio. i ton 2030. En højere og mere ensartet CO₂-afgift er et vigtigt instrument til dette. Det er derfor aftalt, at afgiftsniveauet i 2030 skal udgøre 750 kr. pr. ton udledt CO₂ for virksomheder uden for EU's kvotehandelssystem og 375 kr. pr. ton udledt CO₂ for virksomheder inden for EU's kvotehandelssystem. For mineralogiske processer m.v. udgør afgiften dog 125 kr. pr. ton udledt CO₂ i 2030.

Der er i dag energiafgift på visse sektorer, og virksomheder uden for EU's kvotehandelssystem er omfattet af en CO₂-afgift. Ved dette lovforslag og et følgelovforslag foreslås samlet set en ny emissionsafgift på 375 kr. pr. ton CO₂-ækvivalent (CO₂e), dog 125 kr. pr. ton CO₂e for kvoteomfattede mineralogiske processer m.v., en omlægning af den gældende energi- og CO₂-afgift, så CO₂-afgiften udgør 750 kr. pr. ton CO₂ og en udvidelse til indenrigsluftfart, indenrigsfærger og fiskere.

Med dette lovforslag foreslås der en ny afgift på 375 kr. pr. ton udledt CO₂e i 2030 for de virksomheder, som er omfattet af EU's kvotehandelssystem. Det foreslås desuden at indføre en afgift på 125 kr. pr. ton udledt CO₂e i 2030 for kvoteomfattede mineralogiske processer m.v. Afgiftsniveauet er opgjort i 2022-niveau ligesom i aftalen.

Afgiften foreslås i modsætning til CO₂-afgiften, hvor afgiften beregnes direkte eller indirekte af mængden af energiprodukter eller elektricitet ved overgangen til forbrug, at være en emissionsafgift, hvor det er selve drivhusgasudledningerne, der pålægges en afgift.

Afgiftsgrundlaget foreslås at være de drivhusgasudledninger, for hvilke der skal returneres kvoter efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (herefter kvotedirektivet). Kvoteomfattede aktiviteter omfatter drivhusgasudledninger fra stationære anlæg og indenrigsluftfart og færgefart. Pligten for søfart til at returnere kvoter indføres gradvist i perioden 2024-2026. Det foreslås, at der skal svares afgift af de rapporterede emissioner, dvs. den faktiske mængde udledninger fra søfart uden hensyn til den særlige indfasning.

Det foreslås i et følgelovforslag at omlægge CO₂- og energiafgifter for så vidt angår ikkekvoteomfattede aktiviteter og for kvoteomfattet rumvarme m.v. Sidstnævnte vil både være reguleret af dette lovforslag og af CO₂-afgiften. Det foreslås således at forhøje CO₂-afgiftssatsen på 750 kr. pr. ton udledt CO₂ i 2030 for de virksomheder, som ikke er omfattet af EU's kvotehandelssystem. Afgiften indføres gradvis fra 2025 med fuld effekt i 2030. Det foreslås desuden at indføre CO₂-afgift på fiskeri, indenrigsfærger og indenrigsluftfart.

Det foreslås således at bevare strukturen i de gældende energiafgiftslove, men at sænke afgiftssatserne i disse love til minimumssatserne i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (energibeskatningsdirektivet).

2. Lovforslagets baggrund

Den daværende regering (Socialdemokratiet), Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti indgik den 24. juni 2022 aftalen Grøn skattereform for industri m.v. Aftalen indebærer en samlet CO₂-reduktion på 1,3 mio. t i 2025 stigende til 4,3 mio. t i 2030.

Ifølge aftalen skal der indføres en ny og ambitiøs CO₂-afgift, der vil give virksomhederne incitament til at energieffektivisere, omstille sig og skabe forudsigelige rammevilkår for den grønne omstilling.

Samtidig indebærer aftalen en målrettet hjælp til grøn omstilling af de virksomheder, der rammes hårdest af CO₂-afgiften, så risikoen for, at udledninger og arbejdspladser flytter til udlandet, mindskes.

Aftalen indebærer, at der for virksomheder uden for EU's kvotehandelssystem skal gælde en afgift på 750 kr. pr. ton udledt CO₂ i 2030, og at der for virksomheder inden for EU's kvotehandelssystem skal gælde en afgift på 375 kr. pr. ton udledt CO₂ i 2030. For udledninger fra mineralogiske processer m.v. inden for kvotesektoren skal der gælde en afgift på 125 kr. pr. ton udledt CO₂ i 2030 for udledninger forbundet med anvendelse af energiprodukter og ikkeenergirelaterede udledninger fra produktionsprocesser.

Det foreslås, at der indføres en ny afgift med en sats på 375 kr. pr. ton udledt CO₂e for virksomheder inden for EU's kvotehandelssystem (ETS I), der omfatter visse udledninger fra aktiviteter på stationære anlæg, luftfart og søfart. Det foreslås dog, at mineralogiske processer m.v. skal pålægges en afgift på 125 kr. pr. ton udledt CO₂e. Afgifterne foreslås indfasat fra 2025 til 2030.

Som en del af en høj og mere ensartet CO₂-afgift foreslås fra 1. januar 2025 de gældende energiafgifter på fossile brændsler omlagt til en samlet CO₂-afgift med op til 750 kr. pr. ton CO₂. Ifølge aftalen skal så meget som muligt således omlægges fra energiafgift til CO₂-afgift, og det samlede afgiftsniveau fra disse afgifter skal udgøre 750 kr. pr. ton CO₂. Det foreslås, at omlægningen skal gælde for energiafgifterne på brændsler til procesformål i industrien (procesafgifter), energiafgifterne for kollektiv og individuel varme (rumvarmeafgiften) samt benzin- og dieselaftagterne (brændstofafgifter). Med den foreslåede omlægning forhøjes det samlede afgiftsniveau for proces. Det samlede afgiftsniveau efter den foreslåede omlægning af brændstofafgifterne og rumvarmeafgiften vil svare til det niveau, der inden den foreslåede omlægning gælder for naturgas.

Kvoteomfattet rumvarme m.v. er i dag både omfattet af energiafgifter, CO₂-afgift og kvoter. Det foreslås, at kvoteomfattet rumvarme m.v. omfattes af den foreslåede emissionsafgift på 375 kr. pr. ton CO₂e og en CO₂-afgift på 375 kr. pr. ton CO₂. Det samlede afgiftsniveau for kvoteomfattet rumvarme vil med forslaget svare til det, der gælder for ikkekvoteomfattet rumvarme m.v.

Det foreslås desuden at udvide CO₂-afgiften til at omfatte indenrigsluftfart, indenrigsfærger og fiskere, da disse udledninger også er omfattet af reduktionsmålet i klimaloven. Med indenrigs forstås udledninger fra processer i Danmark, herunder den danske del af Nordsøen, men ikke Færøerne og Grønland.

3. Indførelse af ny emissionsafgiftslov

3.1. Gældende ret

Der gælder ikke i dag en emissionsafgiftslov. Der er dermed ikke lovgivning, der afgiftspålægger den frigivelse af CO₂ eller CO₂-ækvivalenter (CO₂e) i atmosfæren, der sker ved forbrænding af primært fossile brændsler som kul, olie og gas.

CO₂ er ikke den eneste luftart, der bidrager til drivhuseffekten, og der er stor forskel på, hvor meget udledningen af de forskellige drivhusgasser påvirker den globale opvarmning. Med henblik på at kunne sammenligne disse drivhusgasser omregner man det hele til CO₂e, også kaldet CO₂-ækvivalenter, hvilket indebærer, at udledningen af øvrige drivhusgasser end CO₂ som f.eks. metan og lattergas omregnes til en ækvivalent udledning af CO₂, dvs. en CO₂-udledning med samme klimaeffekt. Omregningen viser, hvor meget udledningen af en anden drivhusgas vil svare til i CO₂.

CO₂e-udledninger fra fossile brændsler beskattes med en kombination af CO₂- og energiafgifter, som er afgifter på energiproduktet, der anvendes. Derudover er dele af industrien, større energi- og forbrændingsanlæg samt indenrigsfly omfattet af EU's kvotehandelssystem.

I det nuværende afgiftssystem varierer summen af energi- og CO₂-afgifter opgjort i kroner pr. ton CO₂e på tværs af anvendelse, sektorer og brændsler.

En række områder er i dag helt fritaget for CO₂- og energiafgifter. Det gælder bl.a. elproduktion omfattet af EU's kvotehandelssystem, aktiviteter i den danske del af Nordsøen og olieraffinaderier samt indenrigsluftfart, indenrigsfærger og fiskere.

3.1.1. CO₂-afgiftsloven

Brændsler og brændstoffer anvendt som energiprodukter til opvarmning og motorbrændstof er i dag omfattet af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (herefter mineralolieafgiftsloven), lov om afgift af stenkul, brunkul og koks (herefter kulafgiftsloven), lov om afgift af naturgas og bygas m.v. (herefter gasafgiftsloven) og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (herefter CO₂-afgiftsloven). Disse love gennemfører sammen med lov om afgift af elektricitet (herefter elafgiftsloven) energibeskatningsdirektivet.

Afgiftssatsen i energiafgiftslovene (mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven, og gasafgiftsloven) for brændsler og brændstoffer anvendt til opvarmning er som udgangspunkt balanceret omkring energiindholdet i brændslet (GJ). Afgiftssatsen i CO₂-afgiftsloven er balanceret omkring udledning af CO₂ ved anvendelse af brændslerne. CO₂-afgiftsloven udgør således en afgift på energiprodukterne og ikke en afgift på de faktiske emissioner fra afbrænding af disse produkter. Afgiftssatserne er angivet i handelsenheder som f.eks. kilo og liter.

CO₂-afgiften omfatter CO₂-udledninger fra energiprodukter omfattet af mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og gasafgiftsloven. Efter CO₂-afgiftslovens § 1, stk. 1, er bioolier m.v. og ikkesyntetisk metanol, jf. nr. 1, og biogas til varme, jf. nr. 3, ikke omfattet af afgiften. Efter § 2, stk. 3, skal der ikke svares afgift af andelen af biobrændstoffer i blandinger, der anvendes som motorbrændstof, dog bortset fra biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW, jf. CO₂-afgiftslovens § 1, stk. 2. Efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 3, er biobrændstoffer i form af flydende eller gasformige brændstoffer på grundlag af biomasse, der anvendes som motorbrændstof, fritaget for afgift, jf. dog § 1, stk. 2.

Øvrige energiprodukter baseret på biomasse, som er afgiftspligtige efter energiafgiftslovene, og som anvendes som brændsel, er ikke fritaget for CO₂-afgift. Dog er bioaffald omfattet af kulafgiftslovens § 7 a, stk. 3, og affald med et vægtindhold af ikke bionedbrydeligt affald på mindre end 1 pct. fritaget efter § 7 a.

CO₂-afgiften betales af registrerede virksomheder til Skatteforvaltningen. Registreringspligten følger af mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven og gasafgiftsloven. De registrerede virksomheder er bl.a. producenter og leverandører af energiprodukter samt virksomheder med et større forbrug af energiprodukter, som ønsker at være registrerede.

Desuden skal virksomheder, som forbruger biogas, der anvendes som motorbrændstof i stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW, registreres efter CO₂-afgiftsloven.

Efter CO₂-afgiftslovens § 9 a, stk. 1, ydes der tilbagebetaling af afgift af varme og visse afgiftspligtige

varer, der anvendes i momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter (herefter CO₂-kvoteloven), til aktiviteter omfattet af §§ 8-10 i lov nr. 1095 af 28. november 2012 om CO₂-kvoter, jf. kvotedirektivet. Tilbagebetalingsmuligheden omfatter ikke rumvarme, m.v. jf. § 9 a, stk. 2.

Fritagelsen for CO₂-afgift for virksomhedernes kvoteomfattede brændselsforbrug i form af tilbagebetalingen medfører, at det kvoteomfattede brændselsforbrug og brændselsforbruget i de virksomheder, der er uden for kvotesystemet, er ligestillet. CO₂-udledningen fra produktion, der er omfattet af kvotesystemet, belastes med kvoteprisen, mens CO₂-udledningen uden for kvotesystemet belastes med en CO₂-afgift. Kvotevirksomhederne er således forpligtet til at returnere CO₂-kvoter for drivhusgasudledningen, som stammer fra de kvoteomfattede aktiviteter. Virksomhederne betaler således allerede i dag for udledningen af CO₂ via kvoter i stedet for CO₂-afgift.

Efter CO₂-afgiftslovens § 9 b, stk. 1, kan momsregistrerede virksomheder få tilbagebetalt afgiften af varme, der leveres fra en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, til virksomheden, og som anvendes til procesformål, som er tilbagebetalingsberettigede efter mineralolieafgiftslovens § 11, gasafgiftslovens § 10 og kulafgiftslovens § 8.

Efter CO₂-afgiftslovens § 9 c kan visse momsregistrerede virksomheder uden tilladelse til udledning af CO₂, som anvender afgiftspligtige brændsler omfattet af lovens § 2, stk. 1, nr. 1-10, nr. 11, 1. pkt., og nr. 12 og 17, opnå et bundfradrag i virksomhedens betaling af afgifter af førnævnte brændsler, der anvendes til procesformål, og som er tilbagebetalingsberettigede efter mineralolieafgiftslovens § 11, gasafgiftslovens § 10 eller kulafgiftslovens § 8. Hvis bundfradraget overstiger betalingen af afgifter opgjort efter reglerne nævnt i § 9 c, stk. 1, 1. pkt., kan virksomheden opnå det resterende bundfradrag i virksomhedens betaling af afgifter for brændsler nævnt i 1. pkt., der anvendes til fremstilling af elektricitet, og som er tilbagebetalingsberettigede eller afgiftsfrie efter mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 2 og 3, gasafgiftslovens § 8, stk. 2 og 3, eller kulafgiftslovens § 7, stk. 1 og 2.

CO₂-afgiftslovens anvendelsesområde omfatter dansk territorium, herunder søterritoriet indtil 12 sømil.

3.1.2. Opkrævningsloven

Opkrævningsloven indeholder i kapitel 2 regler om afregningen af skatter og afgifter m.v. Disse gælder bl.a. ved afregningen af energiafgifter og CO₂-afgift.

For registrerede virksomheder og virksomheder, som ikke er registrerede, selv om de er pligtige hertil, gælder reglerne i opkrævningsloven, jf. opkrævningslovens § 1, stk. 1.

I opkrævningslovens § 2, stk. 1, bestemmes, at afregningsperioden (afgiftsperioden) er kalendermåneden. For hver afgiftsperiode og hver skat eller afgift m.v. skal der indgives en angivelse med de oplysninger, der følger af reglerne i den enkelte skatte- eller afgiftslov. Lovens angivelser vedrørende de i bilag 1, liste A, nævnte love skal indgives til Skatteforvaltningen senest den 15. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden, jf. § 2, stk. 2, 1. pkt. Hvis den sidste rettidige angivelsesdag er en banklukkedag, anses den nærmest følgende hverdag som sidste rettidige angivelsesdag, jf. § 2, stk. 3. Skatter og afgifter m.v. (tilsvaret) skal indbetales senest samtidig med angivelsesfristens udløb, jf. § 2, stk. 4.

Angivelser efter opkrævningslovens § 2 skal være underskrevet af virksomhedens ansvarlige ledelse, jf. § 3, stk. 1, men Skatteforvaltningen kan give tilladelse til, at angivelse indgives ved elektronisk dataoverførsel, og skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for sådanne angivelser, jf. § 3, stk. 2. I bekendtgørelse nr. 731 af 21. juni 2013 om opkrævning af skatter og afgifter m.v. er det i § 1, stk. 1,

fastsat, at skatter og afgifter m.v., der opkræves efter opkrævningslovens § 2, skal angives digitalt ved brug af de digitale kanaler, som Skatteforvaltningen anviser.

Hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan den fastsætte virksomhedens tilsvær af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt. For en sådan foreløbig fastsættelse skal virksomheden betale en afgift på 800 kr., jf. § 4, stk. 2. Hvis en virksomhed i fire på hinanden følgende afregningsperioder for det samme registreringsforhold har fået foretaget en foreløbig fastsættelse af virksomhedens tilsvær af skatter eller afgifter m.v., kan Skatteforvaltningen efter forudgående varsel herom inddrage den registrering, som virksomheden har hos Skatteforvaltningen, for så vidt angår det pågældende registreringsforhold, medmindre virksomheden inden inddragelsen indgiver de manglende angivelser, jf. § 4, stk. 3, 1. og 3. pkt. Ledelsen i en virksomhed, der forsætligt eller groft uagtsomt fortsætter driften af virksomheden, selv om registreringen er inddraget efter stk. 3, hæfter personligt, ubegrænset og solidarisk for de af loven omfattede skatter og afgifter m.v., der opstår som følge af den uregistrerede virksomhed, jf. opkrævningslovens § 10 b.

Skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i opkrævningslovens § 2, stk. 1 og 2, fastsatte bestemmelser og kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 18 a, indtil påbuddet efterleves, jf. § 4 a, stk. 1.

Har en virksomhed ikke afgivet en både korrekt og rettidig angivelse eller indberetning af beløb omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 1, 4. pkt., eller svarer et beløb, der efter § 4, stk. 1, er skønsmæssigt fastsat, ikke til det korrekte beløb, således at virksomheden har betalt for lidt i skatter eller afgifter m.v. eller har fået udbetalt for meget i negativt tilsvær eller godtgørelse, skal virksomheden betale det skyldige beløb, jf. § 5, stk. 1, 1. pkt. For betalingen af det for lidt betalte tilsvær af skatter eller afgifter m.v. og kravet på tilbagebetaling af for meget udbetalt negativt tilsvær eller godtgørelse finder betalingsfristen, der anvendes ved en rettidig angivelse eller indberetning, anvendelse, jf. 2. pkt.

Kan størrelsen af det tilsvær, som påhviler virksomheden, eller afregningsperioden eller den dag, som tilsværet vedrører, ikke fastsættes på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan Skatteforvaltningen fastsætte tilsværet eller den afregningsperiode eller -dag, som tilsværet vedrører, skønsmæssigt, jf. opkrævningslovens § 5, stk. 2, 1. pkt. Har en virksomhed modtaget et for stort beløb som negativt tilsvær eller godtgørelse, og kan størrelsen af det beløb, som virksomheden derfor skal tilbagebetale, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan Skatteforvaltningen tilsvarende fastsætte beløbet skønsmæssigt, jf. 2. pkt. Det fremgår af 3. pkt., at stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse for betalingen af henholdsvis tilsværet efter stk. 2, 1. pkt., og beløbet efter 2. pkt.

Opkrævningslovens §§ 5 a-5 g indeholder regler om revisorpålæg. Skatteforvaltningen kan således – medmindre virksomheden er under rekonstruktions- eller konkursbehandling, jf. § 5 a, stk. 3 – efter § 5 a, stk. 1, træffe afgørelse om, at en statsautoriseret eller registreret revisor for virksomheden udarbejder et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af en periodeangivelse efter reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov, hvis 1) virksomheden ikke har udarbejdet et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af en periodeangivelse efter reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov, eller hvis 2) størrelsen af det tilsvær, der påhviler virksomheden, ikke kan opgøres på grundlag af virksomhedens regnskab.

Der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende betaling efter opkrævningsloven, jf. opkrævningslovens § 6.

Efter opkrævningslovens § 8, stk. 1, kan Skatteforvaltningen, når det på grund af særlige omstændigheder findes rimeligt, meddele fritagelse for betaling af 1) afgift for foreløbig fastsættelse af tilsvær efter § 4, stk. 2, 2) gebyr efter § 6, 3) renter efter § 7 samt 4) renter efter § 16 c, stk. 1 og 2.

Opkrævningslovens § 11 indeholder regler om den sikkerhed, der, hvis visse objektive og subjektive betingelser er opfyldt, kan afkræves en allerede registreret virksomhed, jf. stk. 1, eller en virksomhed, der skal registreres, jf. stk. 2. Hvis en virksomhed ikke stiller sikkerhed som påkrævet, inddrages eller nægtes registreringen, jf. opkrævningslovens § 11, stk. 9.

Opkrævningslovens § 12 indeholder regler om Skatteforvaltningens udbetaling af negative tilsvær og beløb, som en virksomhed fejlagtigt har betalt for meget, jf. stk. 1. Sådanne beløb skal udbetales senest 3 uger efter den rettidige modtagelse af angivelsen eller den dag, hvor virksomheden har gjort Skatteforvaltningen opmærksom på fejlen, eller hvor Skatteforvaltningen selv har konstateret fejlen, jf. stk. 2. Fristen for udbetaling af negative tilsvær kan dog ifølge stk. 3 suspenderes, hvis Skatteforvaltningen på grund af virksomhedens forhold ikke kan foretage kontrol af angivelsen. Suspensionen varer, indtil virksomhedens forhold ikke længere hindrer kontrol. Skatteforvaltningen kan ligeledes, hvis det skønnes, at udbetaling på det foreliggende grundlag vil indebære en nærliggende risiko for afgiftstab, afbryde udbetalingsfristen eller stille krav om sikkerhedsstillelse, indtil virksomhedens forhold er undersøgt.

Beløb, der skulle have været udbetalt efter stk. 1, kan ifølge stk. 4 tilbageholdes, hvis angivelser vedrørende afsluttede afregningsperioder ikke er indgivet. Krav på tilsvær og eventuelle renter for disse perioder modregnes ved udbetalingen af beløb efter stk. 1, selv om kravet ikke er forfaldent. Beløb efter stk. 1 kan ligeledes tilbageholdes, hvis virksomheden ikke rettidigt har afgivet oplysninger til Skatteforvaltningen efter skattekontrollovens § 2. Negative tilsvær efter stk. 1, der indgår ved en samlet kontoopgørelse af virksomhedens tilsvær af skatter og afgifter m.v. efter reglerne i kapitel 5 om skattekontoen, kan efter stk. 5 alene udbetales, hvis det negative tilsvær modsvares af en kreditsaldo opgjort efter § 16 a, stk. 2, 2. pkt.

Krav på udbetalinger efter opkrævningslovens § 12 kan ikke overdrages før udløbet af den afregningsperiode, kravet vedrører, og aftaler om sådanne overdragelser er ugyldige, jf. opkrævningslovens § 13, stk. 1. Overdragelser efter stk. 1 kan ifølge stk. 2 ikke overstige det udbetalingsbeløb, der kan opgøres efter § 12, stk. 5.

Opkrævningslovens kapitel 5 indeholder regler om skattekontoen, der skal anvendes ved ind- og udbetalinger fra og til virksomheder, selskaber, fonde og foreninger, offentlige myndigheder og institutioner m.v. Disse betalinger, der bl.a. vedrører skatter og afgifter m.v. omfattet af § 1, stk. 1 og 2, indgår i en samlet saldoopgørelse (skattekontoen) efter reglerne i kapitel 5, jf. § 16.

I opkrævningslovens § 16 a, stk. 1, er det bestemt, at ind- og udbetalinger af skatter og afgifter m.v. omfattet af § 16 modregnes automatisk efter et saldoprincip, hvorefter alle ind- og udbetalinger fra og til virksomheder løbende udlignes, samt at meddelelse om modregning fremgår af skattekontoen.

I opkrævningslovens § 16 a, stk. 2, 1. pkt., er det bestemt, at hvis den samlede sum af registrerede forfaldne krav på virksomhedens konto overstiger den samlede sum af registrerede og forfaldne tilgodehavender til virksomheden, udgør forskellen (debetsaldoen) det samlede beløb, som virksomheden skylder Skatteforvaltningen. Er den samlede sum af registrerede og forfaldne krav på indbetalinger fra virksomheden derimod mindre end de registrerede og forfaldne krav på udbetalinger til virksomheden, udgør forskellen (kreditsaldoen) virksomhedens samlede tilgodehavende fra Skatteforvaltningen, jf. 2. pkt.

Krav på ind- og udbetalinger registreres ifølge § 16 a, stk. 3, på skattekontoen fra det tidspunkt, hvor der er sket angivelse heraf, eller hvor kravene med sikkerhed kan opgøres.

Krav på indbetalinger fra virksomheder påvirker (debiteres) ifølge § 16 a, stk. 4, saldoopgørelsen efter stk. 2 fra den seneste rettidige betalingsdag for beløbet.

Indbetalinger fra virksomheder til opfyldelse af krav efter stk. 4 påvirker (krediteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 fra indbetalingsdagen uanset betalingsmetoden, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 5.

I opkrævningslovens § 16 a, stk. 6, er det bestemt, at tilgodehavender til virksomheder omfattet af opkrævningslovens kapitel 5 om skattekontoen påvirker (krediteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 fra det tidspunkt, hvor beløbet kan opgøres efter opkrævningslovens § 12, der omhandler Skatteforvaltningens udbetaling til virksomheden af bl.a. negativ moms og tilbagebetaling af beløb, der er indbetalt ved en fejl, jf. stk. 1.

Udbetalinger til virksomheder til opfyldelse af krav efter stk. 6 påvirker (debiteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 på det tidspunkt, hvor der sker udbetaling til virksomheden, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 7.

Hvor virksomheders indbetaling helt eller delvist anvendes til betaling af en debetsaldo, der er sammensat af flere krav, går betalingen til dækning af det ældst forfaldne krav først, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 8.

Beløb, der ikke betales rettidigt til skattekontoen, forrentes efter opkrævningslovens § 16 c, stk. 1, med den rente, der er fastsat i opkrævningslovens § 7, stk. 1, jf. stk. 2. Renten beregnes dagligt og tilskrives månedligt. Renten er ikke fradragsberettiget. En debetsaldo på 200 kr. eller derunder forrentes ikke efter registrering af virksomhedens ophør. En kreditsaldo forrentes ikke, jf. stk. 3.

I opkrævningslovens § 16 c, stk. 4, er det bestemt, at hvis en debetsaldo for en virksomhed overstiger 5.000 kr., skal hele beløbet indbetales straks, og Skatteforvaltningen udsender et rykkerbrev herom til virksomheden. Skatteforvaltningen udsender ikke rykkerbreve om en debetsaldo på 5.000 kr. eller derunder. Rykkerbrev udsendes dog til ophørte virksomheder, også hvor debetsaldoen er større end 200 kr. og mindre end 5.000 kr. Betales beløbet ikke inden den frist, der er fastsat i rykkerbrevet, kan beløbet overgives til inddrivelse. Et beløb, der overgives til inddrivelse, vil fremgå af skattekontoen. Der pålægges gebyr efter § 6 ved udsendelse af rykkerbrev.

I opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, er det bestemt, at en kreditsaldo udbetales til virksomhedens Nemkonto, medmindre virksomheden har ønsket en beløbsgrænse for udbetaling af en kreditsaldo. En beløbsgrænse for udbetaling af en kreditsaldo kan højst udgøre 200.000 kr., idet den dog til og med den 1. april 2021 udgjorde 100 mia. kr., jf. § 11, nr. 3, i lov om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skatte kreditter m.v. i forbindelse med covid-19. Udbetaling af en kreditsaldo kan ikke ske, før der kan udbetales mindst 200 kr. Virksomheder kan dog anmode om at få ethvert beløb uanset størrelse udbetalt. Udbetaling af en kreditsaldo kan ikke ske, hvis virksomheden mangler at indsende angivelser for afsluttede perioder eller at give Skatteforvaltningen oplysninger efter skattekontrollovens § 2, jf. opkrævningslovens § 12, stk. 4. En kreditsaldo på 200 kr. eller derunder tilhørende en ophørt virksomhed bortfalder 3 år efter registreringen af virksomhedens ophør. Denne frist kan ikke afbrydes eller suspenderes.

I opkrævningslovens § 16 c, stk. 6, er det bestemt, at udbetaling af en kreditsaldo afventer skatte- og afgifts krav, hvis kravet har sidste rettidige betalingsfrist inden for 5 hverdage fra kreditsaldoens opståen. Opstår kreditsaldoen, som følge af at virksomhedens tilsvarende for en afregningsperiode er negativt, udbetales kreditsaldoen dog senest efter udløbet af fristen i § 12, stk. 2, hvorefter udbetaling efter stk. 1 skal ske senest 3 uger efter modtagelsen af angivelsen henholdsvis indberetningen for den pågældende periode, og såfremt tilbagebetalingen skyldes en fejl i indbetalingen, skal beløbet tilbagebetales senest 3 uger efter, at virksomheden har gjort Skatteforvaltningen opmærksom på fejlen, eller efter at Skatteforvaltningen har konstateret fejlen.

Opkrævningslovens kapitel 6 indeholder i §§ 17-19 b straffe- og sanktionsbestemmelser.

3.1.3. Kvotedirektivet

Kvotedirektivet fastlægger et system og et marked for handel med CO₂-kvoter og er gennemført i dansk ret ved CO₂-kvoteloven og bekendtgørelse nr. 1819 af 28. december 2023 om CO₂-kvoter (herefter CO₂-kvotebekendtgørelsen). Med kvotedirektivet gælder der en pligt for virksomheder til at returnere kvoter for visse drivhusgasudledninger, som stammer fra en aktivitet omfattet af direktivets bilag I (ETS 1) eller III (ETS 2). Kvoterne sælges på et marked for disse kvoter, og de har derfor en økonomisk værdi. Gratistildeling af kvoter er ved at blive udfaset.

De kvoteomfattede aktiviteter omfattet af bilag 1 udgør en række processer i stationære anlæg, herunder særligt forbrænding af brændsel til rumvarme m.v. og industri på stationære anlæg, herunder mineralogiske processer, der overstiger visse kapaciteter, og luftfart. Kvoteomfattede aktiviteter på stationære anlæg (ETS 1) udgør en lang række produktionsprocesser m.v., herunder fremstilling af cementklinker, raffinering af olie og produktion af ammoniak. Der gælder i en lang række tilfælde en bagatelgrænse, så kun anlæg med f.eks. en vis produktionskapacitet kan anses for at udføre kvoteomfattet aktiviteter. Kvotedirektivet omfatter både energirelaterede og ikkeenergirelaterede udledninger fra disse aktiviteter.

Fra den 1. januar 2024 udvides bilaget til søfart på skibe over 5.000 bruttotonnage.

Kvotedirektivet er desuden med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/959 af 10. maj 2023 om ændring af direktiv 2003/87/EF udvidet til at omfatte et nyt kvotesystem (ETS 2), der omfatter CO₂e-udledninger fra forbrug af brændsel og brændstoffer til opvarmning i bygningssektoren og som motorbrændstoffer i vejtransportsektoren og andre sektorer. Kvotereturneringspligten i ETS 2 indtræder fra 2027.

Luftfart er omfattet af kvotedirektivets ETS 1. Kvoteomfattet luftfart omfatter som udgangspunkt alle flyvninger internt i EU samt alle flyvninger mellem EU og tredjelande. Dog er flyvninger med luftfartøjer med en tilladt startmasse under 5700 kg, flyvninger foretaget af kommercielle operatører, der har under 243 flyvninger for hver 4-måneders periode eller udleder under 10.000 t CO₂ pr. år, og et antal særtilfælde undtaget, herunder transport af den regerende monark m.v., militære flyvninger m.v.

Kvoteforfattet søtransport omfatter søtransportaktiviteter, der er omfattet af artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757 af 29. april 2015 om overvågning, rapportering og verifikation af CO₂-emissioner fra søtransport og om ændring af direktiv 2009/16/EF (herefter MRV-forordningen), med undtagelse af de søtransportaktiviteter, der er omfattet af artikel 2, stk. 1 a, og, indtil den 31. december 2026, artikel 2, stk. 1 b, i denne forordning. Kvoteforfattet søfart omfatter skibe på 5.000 bruttotonnage og derover, når sejladserne sker med henblik på transport af gods eller passagerer til kommercielle formål. Fra 2027 omfattes også offshore-skibe på 5.000 bruttotonnage og derover.

Efter kvotedirektivet skal der ikke returneres kvoter for i øvrigt kvoteomfattede udledninger, når udledningen stammer fra bæredygtig biomasse. Det omfatter f.eks. bionaturgas fra gasnettet, hvortil en virksomhed anskaffer en oprindelsesgaranti.

Aktørerne i kvoteordningen skal overvåge og rapportere deres udledninger af drivhusgasser. Desuden skal aktørerne lade denne overvågning og rapportering verificere af en uafhængig verifikator. Verifikatoren skal akkrediteres af et bemyndiget akkrediteringsorgan, som i Danmark er DANAK – Den danske akkrediteringsfond. Endelig skal aktørerne returnere kvoter svarende til deres udledninger i ton.

Efter regler i CO₂-kvoteloven fastsat i medfør af kvotedirektivet skal driftsledere i de omfattede stationære virksomheder være i besiddelse af en overvågningsplan og en udledningstilladelse, før disse kan udlede kvoteomfattede drivhusgasser.

Med hjemmel i kvotedirektivet er der udstedt to forordninger vedrørende overvågnings- og rapporteringskrav, Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 af 19. december 2018 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og om ændring af Kommissionens forordning nr. 601/2012/EU (herefter MR-forordningen) og MRV-forordningen. Det følger bl.a. af disse to forordninger, at virksomhederne skal udarbejde en overvågningsplan, der skal godkendes af den nationale kompetente myndighed. Efter udløbet af et kalenderår skal driftslederen indlevere en udledningsrapport til den kompetente myndighed. I Danmark er den kompetente myndighed Energistyrelsen.

For udledninger fra luftfart og søfart skal henholdsvis en luftfartsoperatør og et søfartsoperatør også være i besiddelse af en overvågningsplan og indlevere en udledningsrapport til en kompetent myndighed. Overvågningen og rapporteringen verificeres af en akkrediteret verifikator før indlevering til myndigheden. Der udpeges for hver luftfartsoperatør og rederi en administrerende medlemsstat. Luftfartsoperatøren eller rederiet returnerer kvoter til den kompetente myndighed i den administrerende medlemsstat.

Efter kvotedirektivets artikel 18 a er den administrerende medlemsstat for en luftfartsoperatør a) når det drejer sig om en luftfartøjsoperatør med en gyldig licens udstedt af en medlemsstat efter bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 af 23. juli 1992 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber (1), den medlemsstat, der har udstedt licensen til den pågældende luftfartøjsoperatør, og b) i alle andre tilfælde, den medlemsstat, der har de største skønsvist tilskrevne luftfartsemissioner fra flyvninger udført af den pågældende luftfartøjsoperatør i basisåret. Kommissionen vedtager årligt en opdateret forordning med liste over luftfartsoperatører omfattet af kvotedirektivet med angivelse af den til hver luftfartsoperatør hørende administrerende medlemsstat, senest ved Kommissionens forordning (EU) 2022/455 af 14. marts 2022.

Efter artikel 3gf er den administrerende myndighed for et rederi 1) i den medlemsstat, hvor rederiet er registreret, b), hvis rederiet ikke er registreret i en medlemsstat; den medlemsstat, hvor rederiet har det største anslåede antal havneløb fra sejlads inden for de foregående 4 overvågningsår, c) hvis rederiet ikke er registreret i en medlemsstat, og som ikke har udført kvoteomfattede sejlads i de 4 forudgående år; den medlemsstat, hvor et af rederiets skibe er ankommet eller har påbegyndt eller afsluttet sin første kvoteomfattede sejlads.

Der skal således ikke for alle indenrigssejlads eller -flyvninger i Danmark indleveres udledningsrapporter til Energistyrelsen, der er den kompetente myndighed i Danmark.

Prisen for en kvote i ETS I er i dag på ca. 650 kr. pr. ton CO₂. Prisen ændres løbende på baggrund af udbud og efterspørgsel. Med de seneste ændringer af kvotedirektivet mindskes udbuddet yderligere med henblik på at få prisen til at stige.

Kvotedirektivet indebærer en kvotereturneringspligt for energi- og ikkeenergirelaterede udledninger fra brændsler og brændstoffer anvendt til udtømmende oplyste processer samt brændstoffer anvendt til flyvninger inden for EU, som fremgår af direktivets bilag I.

Med den seneste ændring af kvotedirektivet i 2023 er sejlads blevet omfattet. Udledninger fra motorbrændstoffer, undtagen biobrændstoffer, er i dag omfattet af CO₂-afgiftsloven, mens disse udledninger generelt ikke er omfattet af kvotedirektivet i dag. Kvotedirektivet omfatter således i dag udledninger fra aktiviteter oplyst i kvotedirektivets bilag I, hvilket omfatter udledninger fra oplyste energitunge industriprocesser, luftfart samt søfart.

Kvotedirektivet omfatter også aktiviteter inden for den danske eksklusive økonomiske zone, herunder udledninger fra Nordsøen. Den eksklusive økonomiske zone er i De Forenede Nationers Havretskonvention

af 10. december 1982 defineret som en kyststats zone, hvor staten har den eksklusive ret til efterforskning og udnyttelse af de naturlige ressourcer i havet samt på havbunden og i dens undergrund samt til enhver anden økonomisk udnyttelse. Den eksklusive økonomiske zone må ikke strække sig ud over 200 sømil fra de basislinjer, fra hvilke søterritoriets bredde måles.

3.1.3.1. Opgørelse af udledninger fra stationære anlæg

Opgørelsen af udledninger fra kvoteomfattede aktiviteter på stationære anlæg skal ske i overensstemmelse med MR-forordningen. Af forordningens kapitel III fremgår reglerne om overvågning af emissioner fra stationære anlæg.

Efter forordningens artikel 21 vælger driftslederen for et stationært anlæg enten at anvende en beregningsbaseret metode eller en målingsbaseret metode. Den beregningsbaserede metode indebærer, at emissioner fra kildestrømme bestemmes ud fra aktivitetsdata, der opnås via målesystemer og yderligere parametre fra laboratorieanalyser eller standardfaktorer. Den beregningsbaserede metode kan gennemføres efter standardmetoden i artikel 24 eller massebalancemetoden i artikel 25. Den beregningsbaserede metode er fastlagt nærmere i forordningens kapitel III, afsnit 2.

Den målingsbaserede metode indebærer, at emissioner fra emissionskilder bestemmes ved hjælp af kontinuerlig måling af koncentrationen af de relevante drivhusgasser i røggassen og kontinuerlig måling af røggasstrømmen, herunder overvågning af CO₂-overførsel mellem anlæg, hvor CO₂-koncentrationen og strømmen af overført gas måles. Den målingsbaserede metode er fastlagt nærmere i forordningens kapitel III, afsnit 3.

Forordningens bilag II indeholder desuden regulering af metodetrim for beregningsfaktorer for forbrændingsemissioner, massebalancer og CO₂-procesemissioner. Af bilag IV fremgår desuden aktivitetsspecifikke overvågningsmetoder for processer, der foregår på stationære anlæg. Af bilag IV fremgår desuden referenceværdier for beregningsfaktorer, herunder støkiometriske emissionsfaktorer for procesemissioner fra bl.a. karbonatnedbrydning.

3.1.3.2. Opgørelse af udledninger fra indenrigsluftfart

Opgørelsen af udledninger fra kvoteomfattet luftfart skal ske i overensstemmelse med MR-forordningen. Af forordningens kapitel IV fremgår regler om overvågning af emissioner og tonkilometerdata fra luftfart.

Bilag III omhandler desuden beregningsspecifikke metoder til bestemmelse af drivhusgasser i luftfartssektoren. Ved opgørelsen af den afgiftspligtige mængde skal disse opgørelsesmetoder derfor anvendes. Af bilag X fremgår desuden krav til den årlige udledningsrapport for luftfartøjer, herunder krav om det samlede antal flyvninger opdelt på par af stater, der er omfattet af rapporten, samt under afsnit 2, nr. 13, krav om, at luftfartsselskaberne som bilag til den årlige udledningsrapport vedlægger de årlige emissioner og årlige antal flyvninger pr. flyvepladspar.

3.1.3.3. Opgørelse af udledninger fra indenrigssøfart

Opgørelsen af udledninger fra kvoteomfattet indenrigssøtransport skal ske i overensstemmelse med MRV-forordningen. Af kapitel I, afdeling I, fremgår bl.a. principper og metoder for overvågning og rapportering. Selskabet, der kan bestå af skibsejeren eller anden organisation, der har påtaget sig ansvaret for driften af skibet for skibsejeren, skal overvåge drivhusgasemissioner i overensstemmelse med en af metoderne i forordningens bilag I og overvåge relevante oplysninger i overensstemmelse med forordningens bilag II eller regler vedtaget i henhold til dette.

Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter med henblik på at ændre forordningens bilag I og bilag II.

Efter bilag I kan der ske opgørelse af CO₂-udledninger ved beregning. Det sker ved at gange brændstof-forbruget fra den omfattede sejlads med en emissionsfaktor, der er fastsat i bilaget. For brændstoffer, hvor der ikke er fastsat en standardemissionsfaktor i bilaget, anvendes relevante emissionsfaktorer. Det faktiske forbrug af brændstof for hver sejlads beregnes ved hjælp af en af 4 metoder: 1) bunkerleveringsattest og periodiske opgørelser af brændstoftanke, 2) overvågning af bunkertanke om bord, 3) flowmålere for de relevante forbrændingsprocesser eller 4) måling af direkte CO₂-emissioner. Verifikatoren kan tillade, at der anvendes en kombination af disse metoder.

Efter artikel 9 skal selskaberne for hvert skib, der anløber eller forlader, og for hver sejlads til eller fra en havn under en medlemsstats jurisdiktion overvåge bl.a. afgangshavn og ankomsthavn, herunder dato og tidspunkt for afgang og ankomst, mængde og emissionsfaktor for hver af de typer af brændstof som forbruges i alt, udledt drivhusgas og tilbagelagt distance. Denne forpligtelse er bl.a. præciseret i bilag II, afsnit A, 1. De aggregerede emissionsdata på selskabsniveau indsendes til den kompetente myndighed sammen med den årlige udledningsrapport, jf. artikel 11, stk. 1.

3.1.3.4. Kontrol af kvoteomfattede udledninger

Efter kvotedirektivet skal en driftsleder for et stationært anlæg være i besiddelse af en udledningstilladelse udstedt af den kompetente myndighed i medlemsstaten, før produktionsenhedens udledning omfattet af direktivet må finde sted, jf. kvotedirektivets artikel 5, stk. 1. Driftsledere i Danmark skal ansøge om udledningstilladelse hos Energistyrelsen, som er den kompetente myndighed her i landet.

Vilkårene for og indholdet af udledningstilladelsen følger af kvotedirektivets artikel 6, stk. 2, litra a-e. Det følger heraf, at udledningstilladelsen skal indeholde a) driftslederens navn og adresse, b) en beskrivelse af aktiviteter og emissioner fra anlægget, c) en overvågningsplan – som bl.a. skal indeholde oplysninger om produktionsanlægget, hvilken opgørelsesmetode, der vil blive anvendt, og hvilket metodetrin og overvågning, anlægget skal omfattes af, d) rapporteringskrav, og e) en forpligtelse til at returnere kvoter, der svarer til anlæggets samlede udledning i hvert kalenderår.

Overvågningsplanen danner grundlag for overvågning og rapportering af en operatørs produktionsenheds udledninger i kvotehandelssystemet og er en integreret del af en driftsleders og en brændstofoperatørs udledningstilladelse. Det er et vilkår for udledningstilladelsen, at overvågningsplanen lever op til bestemmelserne i MR-forordningen, herunder at den er korrekt opdateret. Driftsleder indsender et udkast til overvågningsplan i det elektroniske indberetningssystem EDO (EnergiData Online).

Når overvågningsplanen er kontrolleret og godkendt af Energistyrelsen, udsteder Energistyrelsen en udledningstilladelse. Driftslederen skal herefter holde Energistyrelsen underrettet om alle planlagte ændringer i anlæggets art eller drift eller en eventuel udvidelse eller betydelig reduktion af dets kapacitet, som kan medføre, at udledningstilladelsen skal opdateres, eller hvis driftslederen udskiftes. På baggrund af disse underretninger ajourfører Energistyrelsen udledningstilladelsen, jf. kvotedirektivets artikel 7.

Luftfartsoperatører og søfartsoperatører skal ikke have udstedt udledningstilladelser, før de kan udlede drivhusgasser.

Det er driftslederen eller brændstofoperatøren, som har ansvaret for, at der til enhver tid foreligger en gyldig udledningstilladelse som påkrævet ifølge kvoteordningen.

Kvoteomfattede virksomheder skal rapportere udledninger senest den 31. marts hvert år, for søfartsoperatører og brændstofoperatører senest den 30. april. Energistyrelsen fastsætter dog hvert år en anbefalet

tidligere tidsfrist. For at kunne rapportere udledninger skal driftslederen være i besiddelse af en overvågningsplan og have indgået en aftale med en akkrediteret verifikator om verifikation af udledningsrapporten.

Det følger af kvotedirektivets artikel 15, at de rapporter, som forelægges af driftslederne, skal verificeres af en akkrediteret verifikator, der fungerer som en uvildig tredjepart. Reglerne om verifikation og akkreditering følger af Kommissionens og Rådets forordning nr. 2018/2067 om akkreditering og verifikation (AV-forordningen).

I Danmark er det akkrediteringsfonden, DANAK, som varetager opgaven som nationalt akkrediteringsorgan, men verifikatorerne kan også arbejde i Danmark på grundlag af en akkreditering i et andet EU-medlemsland. Med en akkreditering forstås en attesting foretaget af et nationalt akkrediteringsorgan af, at verifikatoren opfylder de krav, der er fastsat i harmoniserede standarder, som anført i artikel 2, nr. 9, i forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter, og krav, der er fastsat i henhold til AV-forordningen til at udføre verifikationen af en driftsleders rapport, jf. artikel 3, nr. 2.

Med verifikation forstås de aktiviteter, der udføres af verifikatoren for at udstede en verifikationsrapport i henhold til forordningen, jf. artikel 3, nr. 4.

Verifikatorens generelle forpligtelser følger af forordningens artikel 7 og indebærer bl.a., at verifikatoren i verifikationsrapporten skal rapportere om konstaterede manglende overholdelse af MR-forordningen, selv om den pågældende overvågningsplan eller overvågningsmetode er godkendt af den kompetente myndighed.

Det følger af AV-forordningens artikel 13, at verifikatoren skal udarbejde et udkast til en verifikationsplan, der står i forhold til de tilvejebragte oplysninger og de risici, der er påvist i forbindelse med en strategisk analyse, jf. artikel 11, og en risikoanalyse, jf. artikel 12, som skal indeholde en række minimumskrav som et verifikationsprogram, en testplan og en dataindsamlingsplan.

Verifikatoren verificerer data i driftsleders rapport ved at anvende detaljerede test af disse, herunder ved sporing af data tilbage til den primære datakilde, krydstjek af data med eksterne datakilder, udførelse af afstemninger, kontrol af grænseværdier for tilsvarende data og udførelse af genberegninger, jf. artikel 16.

Verifikatoren vurderer ud fra resultatet af risikoanalysen hvilken type og omfang af kontrol der er nødvendig. Risikoanalysen kan f.eks. begrunde en stikprøvebaseret tilgang eller en tilgang, hvor visse data kontrolleres fuldt ud.

Under verifikationsprocessen foretager verifikatoren et anlægsbesøg for bl.a. at vurdere funktionen af målere og overvågningssystemer, udføre interviews og indsamle materiale for bl.a. at kunne afgøre, om udledningsrapporten er fri for væsentligt ukorrekte angivelser. Der kan i visse tilfælde opnås fritagelse for anlægsbesøg, eller der kan foretages virtuelle anlægsbesøg, begge kræver dog godkendelse fra Energistyrelsen.

Efter verifikationen udarbejder verifikatoren en intern verifikationsdokumentation, som sammen med den udfyldte verifikationsrapport skal gennemgås af en uafhængig beslutningstager, f.eks. en verifikator fra samme virksomhed, der ikke har deltaget i verifikationen.

Verifikatoren indsender den verificerede rapport til Energistyrelsen.

Energistyrelsen gennemgår alle rapporter indsendt af driftsledere og verifikatorer og undersøger, hvorvidt der er uoverensstemmelser mellem dem. Ved afvigelser korrigerer Energistyrelsen. Energistyrelsen kan

efter CO₂-kvotebekendtgørelsens § 23 fastsætte den udledning, der er forårsaget af et aktiv eller en aktivitet omfattet af kvoteordningen, hvis operatøren ikke har indsendt den årlige udledningsrapport inden fristen, den årlige udledningsrapport ikke er i overensstemmelse med kvoteordningens regler eller udledningsrapporten ikke er verificeret i overensstemmelse med kvoteordningen. Denne mulighed følger af MR-forordningens artikel 70.

Europa-Kommissionen kan desuden anmode om, at der gennemføres gennemgående kontrol af et forhold. I disse tilfælde kan der ske bagudrettede reguleringer i overensstemmelse med de almindelige formueretlige forældelsesregler.

Efter MR-overvågningsforordningens artikel 67, stk. 1, skal driftslederen eller luftfartsoperatøren opbevare registreringer af alle relevante data og oplysninger i mindst 10 år, herunder oplysninger om de forhold, der er opregnet i forordningens bilag IX. Det vedrører 1) godkendt overvågningsplan, 2) dokumentation for valg af overvågningsmetode og midlertidige eller permanente ændringer af overvågningsmetoder, samt når det er relevant metodetrim, som er godkendt af den kompetente myndighed, 3) alle relevante opdateringer af overvågningsplaner meddelt den kompetente myndighed samt myndighedens svar, 4) alle skriftlige procedurer, der henvises til i overvågningsplanen, herunder prøvetagning, procedurerne for datastrømsaktiviteter og procedurerne for kontrolaktiviteter, 5) liste over alle anvendte versioner af overvågningsplanen og alle relaterede procedurer, 6) dokumentation for ansvarsfordeling i forbindelse med overvågning og rapportering, 7) risikovurderingen udført af driftslederen eller luftfartsoperatøren, 8) forbedringsrapporterne i henhold til artikel 69, 9) den verificerede årlige emissionsrapport, 10) verifikationsrapporten og 11) eventuelle andre oplysninger, der kræves til verifikation af en årlige emissionsrapport.

Efter bilag IX gælder desuden særlige krav for stationære kildeanlæg til at opbevare bl.a. følgende oplysninger 1) tilladelse til drivhusgasemission og eventuel opdatering heraf, 2) eventuelle usikkerhedsvurderinger, hvis relevant, 3) for beregningsbaserede metoder bl.a. følgende: a) aktivitetsdata, der er anvendt til beregning af emissioner for hver kildestrøm, kategoriseret efter proces og brændsels- eller materialetype, b) liste over standardværdier, der er anvendt som beregningsfaktorer, c) det komplette sæt af prøvetagnings- og analyseresultater til bestemmelsen af beregningsfaktorer, 4) for målingsbaserede metoder bl.a. følgende: a) dokumentation, der begrundet valg af metode, b) data anvendt til analyse af usikkerhedsmomenterne ved emissionerne fra hver emissionskilde, kategoriseret efter proces, c) data anvendt til underbyggende beregning, samt resultat af beregningerne, og d) detaljeret teknisk beskrivelse af systemet til kontinuerlig måling, herunder dokumentation for godkendelse fra den kompetente myndighed.

Efter bilag IX gælder desuden særlige krav for luftfartsoperatører til at opbevare følgende oplysninger: 1) liste over egne, leased-in og leased-out luftfartøjer samt nødvendig dokumentation for, at denne liste er fyldestgørende, og for hvert luftfartøj, den dato, hvor det blev føjet til eller fjernet fra luftfartsoperatørens flåde, 2) liste over omfattede flyvninger for hver rapporteringsperiode og den nødvendige dokumentation for, at denne liste er fyldestgørende, 3) relevante data, der er anvendt til bestemmelse af brændstofforbrug og emissioner, 4) data, der anvendes til bestemmelse af nyttelast og flyvestrækning af relevans for de år, for hvilke der rapporteres tonkilometerdata og 5) dokumentation af metoden i tilfælde af manglende data, antallet af flyvninger, for hvilke data manglede, de data, der er anvendt til at lukke datahuller, hvor disse forekom, og – i tilfælde hvor antallet af flyvninger med manglende data oversteg 5 pct. af de rapporterede flyvninger – årsagerne til, at data manglede samt dokumentation for trufne korrigerende foranstaltninger.

3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.2.1. Afgiftsgrundlaget

Med henblik på at gennemføre aftalen Grøn skattereform for industri m.v. foreslås det at indføre en ny emissionsafgift. Det foreslås samtidig i et følgelovforslag til dette lovforslag at omlægge de gældende energi- og CO₂-afgifter.

Emissionsafgiften skal omfatte drivhusgasser udledt fra aktiviteter i Danmark, der er omfattet af kvotedirektivets bilag I. Drivhusgasserne, der er omfattet af direktivet, udgør kuldioxid (CO₂), metan (CH₄), nitrogenoxid (N₂O), hydrofluorkarboner (HFC), perfluorkarboner (PFC) og svovlhexafluorid (SF₆), når disse udledes fra aktiviteter, som er oplistet i direktivets bilag I.

Kvotedirektivets bilag I er en udtømmende opstilling af aktiviteter, der omfattes af den nye emissionsafgift. Det er dermed udledninger fra kvoteomfattede aktiviteter, som indgår i ETS I, der skal betales afgift af. De omfattede aktiviteter udgør energiintensiv industri, bl.a. raffinering af olie, produktion af koks, cementklinker, glas, produktion af varme, elproduktion, forbrænding af brændsel undtagen farligt affald, EU-luftfart og EU-søfart. Der gælder bagatelgrænser for, hvornår aktiviteterne omfattes af kvotedirektivet, jf. kvotedirektivets bilag I. Ligeledes fremgår det også af kvotedirektivets bilag I, at CO₂-fangst under visse betingelser ikke er omfattet af kvoteordningen. I disse tilfælde vil emissionsafgiften heller ikke finde anvendelse på den pågældende CO₂.

Aktiviteterne i kvotedirektivets bilag I (ETS1) foreslås medtaget som bilag 1 til dette lovforslag, da emissionsafgiften lægges på disse aktiviteter.

Med en afgift på drivhusgasudledninger fra kvoteomfattede aktiviteter omfattes både energirelaterede og ikkeenergirelaterede udledninger, herunder fra produktion af cement, tegl m.v., af afgiften.

Afgiften vil kun omfatte drivhusgasudledninger fra aktiviteter, der foregår i Danmark. Afgiften vil derfor kun omfatte udledninger fra stationære anlæg i Danmark, indenrigsluftfart og indenrigsfærgesfart, som fremgår af lovforslagets bilag 1.

Med indenrigsluftfart forstås kvoteomfattede flyvninger, der starter og slutter i Danmark, herunder søterritoriet og Danmarks eksklusive økonomiske zone. Med det forstås dansk land- og søterritorium samt den eksklusive økonomiske zone.

Ifølge kvotedirektivets bilag I er også anden søtransport end færgesfart omfattet. Det vil være meget administrativt byrdefuldt for virksomheder og myndigheder at lægge en afgift på drivhusgasudledninger fra al kvoteomfattet indenrigssøfart ud over indenrigsfærgesfart. Det skyldes, at disse skibe i højere grad sejler over landegrænser og territorier, og det vil derfor være nødvendigt at godtgøre en stor del af afgiften fra søfart. Det ville stille store krav til dokumentation m.v., som ville være meget omkostningsfuldt.

Det foreslås, at emissionsafgiftsloven skal omfatte udledninger fra Danmark, herunder søterritoriet og Danmarks eksklusive økonomiske zone. Det vil medføre, at det geografiske anvendelsesområde for emissionsafgiftsloven vil svare til det, der gælder for kvotedirektivet, og dermed for hvilke udledninger, der vil skulle skal returneres kvoter for. Afgiften vil dermed også omfatte udledninger fra bl.a. kvoteomfattede stationære anlæg i den eksklusive økonomiske zone. Den eksklusive økonomiske zone er i De Forenede Nationers Havretskonvention af 10. december 1982 defineret som en kyststats zone, hvor staten har eksklusiv ret til efterforskning og udnyttelse af de naturlige ressourcer i havet samt på havbunden og i dens undergrund samt til enhver anden økonomisk udnyttelse. Den eksklusive økonomiske zone må ikke strække sig ud over 200 sømil fra de basislinjer, fra hvilke søterritoriets bredde måles. Det danske CO₂-reduktionsmål dækker således udledninger fra Danmark, herunder Nordsøen, men ikke Færøerne og Grønland.

Emissionsafgiftsloven foreslås desuden at omfatte udledninger fra bæredygtig bionaturgas med tilhørende

oprindelsesgaranti. Oprindelsesgarantierne bliver ikke anvendt i den gældende CO₂-afgiftslov eller energiafgiftslovene, og der vil derfor heller ikke i emissionsafgiften kunne ske fradrag i afgiften for udledninger fra bionaturgas, hvortil der er købt oprindelsesgarantier. Udledningerne fra bæredygtig bionaturgas fremgår af udledningsrapporten, og udledningerne verificeres efter de gældende regler i kvotedirektivet.

3.2.2. Afgiftens størrelse

Som led i aftalen Grøn skattereform for industri m.v. foreslås det, at emissionsafgiften skal udgøre 75 kr. pr. ton CO₂ i 2025, 135 kr. pr. ton CO₂ i 2026, 195 kr. pr. ton CO₂ i 2027, 255 kr. pr. ton CO₂ i 2028, 315 kr. pr. ton CO₂ i 2029 og 375 kr. pr. ton CO₂ fra og med 2030 (2022-priser).

Afgiftssatsen for emissionsafgiftsloven foreslås baseret på et grundbeløb, der er fastsat i 2015-niveau, hvorefter satsen reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Fra den 1. januar 2025 foreslås grundbeløbet i 2015-niveau at udgøre 71,2 kr. pr. ton CO₂, fra den 1. januar 2026 foreslås grundbeløbet i 2015-niveau at udgøre 128,1 kr. pr. ton CO₂, fra den 1. januar 2027 foreslås grundbeløbet i 2015-niveau at udgøre 185,0 kr. pr. ton CO₂, fra den 1. januar 2028 foreslås grundbeløbet i 2015-niveau at udgøre 241,9 kr. pr. ton CO₂, fra den 1. januar 2029 foreslås grundbeløbet i 2015-niveau at udgøre 298,9 kr. pr. ton CO₂, og fra og med den 1. januar 2030 foreslås grundbeløbet i 2015-niveau at udgøre 355,8 kr. pr. ton CO₂.

Det foreslås dog, at afgiften for drivhusgasudledninger fra mineralogiske processer m.v. skal udgøre 100 kr. pr. ton CO₂ i 2025, 105 kr. pr. ton CO₂ i 2026, 110 kr. pr. ton CO₂ i 2027, 115 kr. pr. ton CO₂ i 2028, 120 kr. pr. ton CO₂ i 2029 og 125 kr. pr. ton CO₂ fra og med 2030 (2022-priser).

Afgiftssatsen for emissionsafgiftsloven foreslås baseret på et grundbeløb, der er fastsat i 2015-niveau, hvorefter satsen reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftsloven § 32 a.

Fra den 1. januar 2025 foreslås grundbeløbet i 2015-niveau at udgøre 94,9 kr. pr. ton CO₂, fra den 1. januar 2026 foreslås grundbeløbet i 2015-niveau at udgøre 99,6 kr. pr. ton CO₂, fra den 1. januar 2027 foreslås grundbeløbet i 2015-niveau at udgøre 104,4 kr. pr. ton CO₂, fra den 1. januar 2028 foreslås grundbeløbet i 2015-niveau at udgøre 109,1 kr. pr. ton CO₂, fra den 1. januar 2029 foreslås grundbeløbet i 2015-niveau at udgøre 113,9 kr. pr. ton CO₂, og fra og med den 1. januar 2030 foreslås grundbeløbet i 2015-niveau at udgøre 118,6 kr. pr. ton CO₂.

3.2.3. Registreringspligt

Det foreslås, at virksomheder, for hvilke en driftsleder i medfør af CO₂-kvotelovens § 4 skal være i besiddelse af en udledningstilladelse udstedt af Energistyrelsen, skal registreres hos Skatteforvaltningen. Anmeldelse til registrering skal ske senest 14 dage efter modtagelse af udledningstilladelse.

Registreringspligtige virksomheder skal opgøre virksomhedens afgiftsgrundlag og indberette og betale afgift.

Efter kvoteordningen skal en driftsleder for et stationært anlæg være i besiddelse af en udledningstilladelse fra Energistyrelsen, før produktionsenhedens kvoteomfattede udledning må finde sted.

Det foreslås, at hvis driftslederen allerede ved lovens ikrafttræden den 1. januar 2025 er i besiddelse af en udledningstilladelse, skal virksomheden lade sig registrere hos Skatteforvaltningen senest den 14. januar 2025.

Det foreslås, at virksomheder, der driver indenrigsluftfart i Danmark, og for hvilke en luftfartsoperatør er omfattet af pligten til at returnere kvoter efter kvotedirektivet, skal registreres hos Skatteforvaltningen.

Forpligtelsen vil kun gælde virksomheder, der har kvoteomfattet indenrigsluftfart i Danmark. Det er ikke en betingelse, at virksomheden returnerer kvoter til den danske del af EU's kvoteregister, der administreres af Erhvervsstyrelsen. Virksomheder, der udfører indenrigsluftfart i Danmark, men som skal returnere kvoter for flyvninger i Danmark til EU's kvoteregister i et andet EU-medlemsland, skal således også lade sig registrere for emissionsafgift hos Skatteforvaltningen.

Det foreslås, at virksomheder, der driver indenrigssøfart i Danmark og er omfattet af pligten til at returnere kvoter efter kvotedirektivet, skal registreres hos Skatteforvaltningen.

Forpligtelsen vil kun gælde virksomheder, der har kvoteomfattet indenrigsfærgefart i Danmark. Det er dog ikke en betingelse, at virksomheden returnerer kvoter til den danske del af EU's kvoteregister. Virksomheder, der udfører indenrigsfærgefart i Danmark, men som skal returnere kvoter for sejlads i Danmark til EU's kvoteregister i et andet EU-medlemsland, skal således også lade sig registrere for emissionsafgift hos Skatteforvaltningen.

Det foreslås, at anmeldelse til registrering for virksomheder med kvoteomfattet indenrigsluftfart eller indenrigsfærgefart vil skulle ske senest 14 dage efter at virksomhedens overvågningsplan er godkendt af Energistyrelsen eller en kompetent myndighed i et andet EU-land i overensstemmelse med kvotedirektivet, hvis det forventes, at virksomheden vil blive omfattet af kvotereturneringspligt.

Det foreslås, at virksomheder med indenrigsluftfart eller indenrigsfærgefart, som for 2024 skal returnere kvoter, skal lade sig registrere hos Skatteforvaltningen senest den 14. januar 2025. For indenrigsfærgefart foreslås registreringspligten den 14. januar 2025 at gælde, uanset om der foreligger en godkendt overvågningsplan på dette tidspunkt. Baggrunden for overgangsreglen for søfart er, at der først fra 2025 vil være søfart, der omfattes af pligt til at returnere kvoter efter kvotedirektivet, men at der først er krav om, at medlemsstaterne godkender overvågningsplaner for søfart senest den 6. juni 2025.

Det foreslås, at en virksomhed som udgangspunkt forventes at ville blive omfattet af afgiftspligten, når virksomheden har været omfattet af pligten til at returnere kvoter til en kompetent myndighed i det forudgående år, for udledninger fra aktiviteter, der vil være omfattet af dette lovforslag. Særlige omstændigheder kan dog tale for, at en virksomhed, der opfylder disse kriterier, ikke har pligt til at lade sig registrere for emissionsafgift. Det kan f.eks. være, hvis der er sket større driftsmæssige ændringer, som vurderes at have betydning for afgiftspligten.

Det foreslås, at en virksomhed, som ikke i forudgående år har været i besiddelse af en overvågningsplan eller har haft pligt til at returnere kvoter, skal lade sig registrere hos Skatteforvaltningen på det tidspunkt, hvor det måtte formodes, at virksomheden efter årets udgang skal returnere kvoter til en kompetent myndighed for udledning fra aktiviteter, der vil være afgiftspligtige efter emissionsafgiftsloven. Virksomheden er forpligtet til at angive og afregne afgift fra registreringstidspunktet eller tidspunktet, hvor virksomheden burde have ladet sig registrere.

Lovforslaget følger som udgangspunkt de almindelige regler for registrering i punktafgiftslovene.

De registreringspligtige virksomheder skal betale afgift til Skatteforvaltningen for deres afgiftspligtige udledninger.

Virksomheden skal registreres på www.virk.dk for at opnå en registrering i Erhvervssystemet. Skatteforvaltningen udsteder bevis for registreringen. Virksomhederne kan tilgå deres registrering på virk.dk. Der er således ikke tale om en udstedelse af fysisk bevis.

En virksomhed, der er registreret i Erhvervssystemet, skal angive afgift for hver afgiftsperiode via TastSelv Erhverv. Manglende angivelse medfører, at Skatteforvaltningen laver en foreløbig fastsættelse. Virksomheden skal betale en afgift på 800 kr. for en foreløbig fastsættelse, jf. opkrævningslovens § 4. Skatteforvaltningen kontrollerer og efterprøver desuden angivelsen.

Virksomheden skal betale afgift via skattekontoen, og ved manglende betaling sendes kravet til inddrivelse ved restanceinddrivelsesmyndigheden.

3.2.4. Opgørelse af afgift

Det foreslås, at opgørelsen af emissionsafgiften skal ske i overensstemmelse med den godkendte udledningsrapport, som er udarbejdet i medfør af kvoteordningen.

Regulering af overvågning og rapportering er for stationære anlæg og luftfart fastsat i MR-forordningen.

Regulering af overvågning og rapportering er for søfart fastsat i MRV-forordningen. De seneste ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/957 af 10. maj 2023 om ændring af forordning (EU) 2015/757 muliggør medtagelse af søtransportaktiviteter i EU's emissionshandelssystem og overvågning, rapportering og verifikation af emissioner af yderligere drivhusgasser og emissioner fra yderligere skibstyper.

Ifølge forordningerne kan udledningerne opgøres på forskellig vis. Der er således fastlagt anerkendte målemetoder og anerkendte beregningsmetoder for at opgøre de kvoteomfattede udledninger.

Efter begge forordninger er der krav om, at opgørelsen over udledninger fra en virksomhed skal ske på grundlag af en godkendt overvågningsplan, og udledningsrapporten skal verificeres af en akkrediteret verifikator. Herefter skal den verificerede udledningsrapport indleveres til Energistyrelsen, som fører tilsyn med kvoteordningen. Den verificerede udledning fremgår af udledningsrapporten, der danner grundlag for kvotereturneringspligten. Derfor kan udledningsrapporten, som de registrerede virksomheder årligt udarbejder og indleverer til Energistyrelsen som følge af pligter fastsat i CO₂-kvoteloven, som udgangspunkt anvendes ved opgørelsen af den afgiftspligtige mængde.

Udledninger, der er lagret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1031/2006, medregnes ikke som returneringspligtig udledning efter kvotedirektivets artikel 12, stk. 3 a.

Direktivet finder desuden ikke anvendelse på geologisk lagring af CO₂ med en samlet påtænkt lagerkapacitet på under 100 kilotons, der tager sigte på forskning, udvikling eller afprøvning af nye produkter og processer. Der skal ikke betales afgift af den udledning, der efter kvotedirektivets artikel 12, stk. 3 a, ikke skal returneres kvoter for.

For udledninger fra stationære anlæg vil den udledning, for hvilke der skal returneres kvoter, fremgå direkte af den årlige udledningsrapport, som virksomheden skal indlevere til Energistyrelsen senest den 31. marts hvert år. Udledningen fra bæredygtig bionaturgas vil tilsvarende fremgå af udledningsrapporten, selvom der ikke skal returneres kvoter herfor.

For luftfart og søfart svarer den udledning, for hvilke der skal returneres kvoter, ikke til den afgiftspligtige udledning, da afgiften er begrænset til at omfatte indenrigsfærgefart og indenrigsluftfart. Der kan herudover være tilfælde, hvor registrerede virksomheder ikke er returneringspligtige til den danske del af EU's kvoteregister, selvom de foretager danske indenrigsluftfart eller -sejlds. I disse tilfælde vil virksomheder

skulle indlevere udledningsrapport til et andet EU-land og returnere kvoter i EU's kvoteregister i det pågældende EU-land. Der kan også være tilfælde, hvor registrerede virksomheder er returneringspligtige til det danske EU-kvoteregister, men kun for en del af den udledning, som er kvoteomfattet. Det er f.eks. tilfældet, hvis et rederi ud over indenrigsfærgefart i Danmark udøver anden kvoteomfattet sejlads.

Den afgiftspligtige mængde udledning påvirkes desuden ikke af eventuelle nedslag i virksomheders returneringspligt som følge af indfasning af kvoteregulering for bl.a. søfart. I sådanne tilfælde lægges den fulde verificerede udledning, der er omfattet af afgift, til grund for afgiftsberegningen.

3.2.4.1. Opgørelse af afgiftspligtig udledning fra stationære anlæg

Det foreslås, at opgørelsen af emissionsafgiften for stationære anlæg skal ske på grundlag af udledningsrapporten, som er udarbejdet og godkendt efter Kommissionens MR-forordning.

Reglerne i MR-forordningens kapitel III skal anvendes ved opgørelsen af den afgiftspligtige mængde udledninger fra stationære anlæg. Driftslederen skal anvende samme metode (beregningsbaseret eller målingsbaseret) til opgørelse af mængden af afgiftspligtige udledninger, som driftslederen anvender til opgørelse af udledninger fra kvoteomfattede aktiviteter i medfør af MR-forordningen.

Da der foreslås en lavere afgiftssats for udledninger fra mineralogiske processer m.v., skal opgørelsen af udledninger fra disse processer ske særskilt fra andre udledninger fra det stationære anlæg. Den lavere afgift omfatter også de ikkeenergirelaterede udledninger fra disse processer.

3.2.4.2. Opgørelse af afgiftspligtig udledning fra indenrigsluftfart

Det foreslås, at opgørelsen af emissionsafgiften for indenrigsluftfart skal ske på grundlag af udledningsrapporten, som er udarbejdet og godkendt efter MR-forordningen, herunder efter kapitel IV.

Luftfartsselskaber, der udøver kvoteomfattede aktiviteter, skal indlevere en udledningsrapport og returnere kvoter til ét EU-land. Det kan være Danmark eller et andet land, uanset at der foretages indenrigsluftfart i Danmark. Luftfartsselskabernes udledningsrapporter vil desuden omfatte alle kvoteomfattede flyvninger, både indenrigs og udenrigs. Kommissionen udsteder årligt en opdateret forordning med liste over luftfartsoperatører omfattet af kvotedirektivet med angivelse af den til hver luftfartsoperatør hørende administrerende medlemsstat, senest ved Kommissionens forordning (EU) 2022/455 af 14. marts 2022.

Luftfartsselskaberne anvender ved opgørelsen af den afgiftspligtige mængde udledninger oplysninger om årlige emissioner og årlige antal flyvninger pr. flyvepladspar, som skal vedlægges den årlige udledningsrapport, jf. MR-forordningens bilag X, afsnit 2, nr. 13.

Luftfartsselskaber, der foretager indenrigsflyvning, men som ikke indleverer den årlige udledningsrapport til Energistyrelsen, men til en kompetent myndighed i et andet land, skal lade sig registrere for afgift hos Skatteforvaltningen og anvende samme opgørelse af antal flyvninger pr. flyveplads og emissioner til brug for angivelse af afgift.

3.2.4.3. Opgørelse af afgiftspligtig udledning fra indenrigsfærgefart

Det foreslås, at opgørelsen af emissionsafgiften for indenrigsfærgefart skal ske på grundlag af udledningsrapporten, som er udarbejdet og godkendt efter MRV-forordningen.

Rederier, der udøver kvoteomfattede aktiviteter, skal indlevere en udledningsrapport og returnere kvoter til ét EU-land. Det kan være Danmark eller et andet land, uanset at der foretages indenrigssejlads i Danmark. Rederiets udledningsrapporter vil desuden omfatte alle kvoteomfattede sejlads, både indenrigs og udenrigs.

Rederierne anvender ved opgørelsen af den afgiftspligtige mængde udledninger oplysninger om udledninger og sejlads, som rederierne har pligt til at overvåge efter forordningens artikel 9.

Rederier, der foretager indenrigssejlads, men som ikke indleverer den årlige udledningsrapport til Energi-styrelsen, men til en kompetent myndighed i et andet land, skal lade sig registrere for afgift og anvende samme opgørelse af antal indenrigssejladser og emissioner til brug for angivelse af afgift.

3.2.5. Angivelse og afregning

Det foreslås, at processen for angivelse og afregning af emissionsafgiften følger reglerne i opkrævningsloven.

Opkrævningsloven vil dermed gælde for registrerede virksomheder og virksomheder, som ikke er registrerede, selvom de er pligtige hertil efter emissionsafgiftsloven.

Registrerede virksomheder vil skulle angive en foreløbig afgift efter § 2, hvor afgiftsperioden er måneden. Der kan angives afgift efter både det foreslåede § 2, stk. 1, der udgør den generelle afgiftssats, og efter § 2, stk. 3, der udgør den lempede afgiftssats for mineralogiske processer m.v. Den foreløbige afgift skal som udgangspunkt opgøres på grundlag af måling af energiforbrug eller drivhusgasudledningen efter § 6 eller udledningen i de 2 forudgående kalenderår opgjort efter reglerne i emissionsafgiftsloven, jf. § 5. For virksomheder, der ikke tidligere har indleveret udledningsrapporter, skal den foreløbige afgift opgøres på grundlag af udledningen i de enkelte afgiftsperioder. Virksomheder kan desuden ved angivelse af den foreløbige afgift tage hensyn til oplysninger, som kan have betydning for udledningsopgørelsen i det igangværende kalenderår. Det kan f.eks. være en løbende opdeling af udledning fra mineralogiske processer m.v. og andre afgiftspligtige udledninger.

Skatteforvaltningen kan ved kontrol af, om den foreløbige afgift er opgjort på en rimelig måde, lægge vægt på forhold som f.eks. forudgående udledningsrapporter, ændring af overvågningsplaner og det faktiske energiforbrug.

Registrerede virksomheder vil derfor skulle angive og betale afgift af den foreløbige mængde afgiftspligtige drivhusgasudledning til Skatteforvaltningen senest den 15. i måneden efter afgiftsperiodens udløb.

Ifølge kvoteordningen skal virksomheder, der udøver kvoteomfattede aktiviteter, efter udløbet af et kalenderår indlevere en udledningsrapport til den kompetente myndighed.

Udledningsrapporterne skal efter kvoteordningen indleveres senest den 31. marts i året efter udløbet af et kalenderår for stationære anlæg og luftfart og senest den 30. april i året efter udløbet af et kalenderår for søfart.

Det foreslås, at registrerede virksomheder senest den 15. i måneden efter udløbet af den måned, hvor virksomheden skal indlevere en udledningsrapport, skal angive eventuel difference på den kumulerede afgift for det kalenderår, som udledningsrapporten vedrører, som er angivet og betalt løbende, og den endelige afgift opgjort i forbindelse med indleveringen af udledningsrapporten, der skal betales for året. Er der ikke en difference, skal virksomheden angive dette.

Angivelse af difference skal således ske senest i måneden efter indlevering af den årlige udledningsrapport til den kompetente myndighed. For stationære virksomheder er den kompetente myndighed Energi-styrelsen. For luftfart og søfart kan den kompetente myndighed dog i stedet være en myndighed i et andet EU-land. Forpligtelsen gælder dog, uanset til hvilket lands kompetent myndighed, som udledningsrapporten indleveres til.

Registrerede virksomheder skal dermed angive en eventuel difference til Skatteforvaltningen senest den

15. maj hvert år i forbindelse med den ordinære angivelse for måneden. Ved afregning af differencen fra et tidligere år anvendes afgiftssatsen fra det kalenderår, som differencen vedrører.

Renter af afgiftskravet, herunder eventuel restafgift, forfalder i forbindelse med angivelsen efter opkrævningsloven.

Opkrævningslovens bestemmelser vil desuden finde anvendelse for opkrævning af emissionsafgift. Med følgelovforslaget om omlægning af energi- og CO₂-afgifter foreslås således også at indsætte emissionsafgiftsloven i opkrævningslovens bilag 1, liste A.

3.2.6. Regnskabsbestemmelser

Det foreslås, at virksomheder, som skal eller kan lade sig registrere i henhold til reglerne i dette lovforslag, skal føre regnskab med afgiftspligtige udledninger fra virksomhedens anlæg, indenrigsluftfart og indenrigssøfart.

Virksomheder foreslås at skulle føre regnskab i overensstemmelse med bogføringslovens almindelige regler. Regnskabsbestemmelserne foreslås at svare til bestemmelser i de øvrige punktafgiftslove.

3.2.7. Kontrol og straf

Det foreslås, at der fastsættes bestemmelser om kontrol, der overordnet vil svare til kontrolbestemmelser i den øvrige skattelovgivning.

Skatteforvaltningen skal kunne foretage kontrol med lovens overholdelse ved bl.a. at føre kontrol med, at registrerede virksomheder angiver og afregner korrekt afgift. Afgiften skal angives på baggrund af oplysninger i udledningsrapporten, som registrerede virksomheder årligt har pligt til at indlevere til en kompetent myndighed. I Danmark er den kompetente myndighed Energistyrelsen. For luftfartsoperatører og søfartsoperatører er der dog udpeget en kompetent myndighed i ét EU-land, hvortil indlevering skal ske. Det kan være i et andet land, selvom virksomheden har aktiviteter med indenrigssøfart eller indenrigsluftfart i Danmark.

Generelt vil de årlige udledningsrapporter indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for en kontrol af afgiftstilsvaret. Dog vil det for opgørelsen af afgift for visse sektorer være nødvendigt, at virksomhederne kan fremvise anden dokumentation for opdelingen af afgiftspligtige og ikkeafgiftspligtige udledninger. Det vil f.eks. være nødvendigt at kunne adskille udledninger fra indenrigsluftfart fra udenrigsluftfart, og indenrigsfærefart fra anden kvoteomfattet indenrigssøfart m.v. Det vil også være nødvendigt at kunne fremvise dokumentation for, hvilke udledninger der stammer fra mineralogiske processer m.v., som har en lavere afgiftssats end øvrige udledninger.

Skatteforvaltningen vil herefter have til opgave at kontrollere, om udledninger, der er omfattet af afgiftspligten, angives og afregnes korrekt.

Skatteforvaltningen kan ved kontrollen af udledninger fra stationære anlæg lægge udledningsrapporterne til grund. Energistyrelsen har kompetence til at kontrollere, at oplysningerne i udledningsrapporterne er korrekte og opgjort i overensstemmelse med overvågningsforordningen for stationære anlæg og luftfart. For kontrol af udledninger fra mineralogiske processer m.v. og indenrigsluftfart og indenrigssøfart kan Skatteforvaltningen ikke lægge udledningsrapporterne til grund alene, men i stedet kan anden dokumentation og regnskabsbilag, som den registrerede virksomhed skal være i besiddelse af efter kvoteordningen og bogføringsloven, anvendes som kontrolgrundlag.

Det foreslås desuden, at der fastsættes sanktioner, der følger systematikken i den øvrige skatte- og

afgiftslovgivning. Overtrædelser af denne lov skal således kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

3.2.8. Statsstøtteindberetning

Den foreslåede lavere emissionsafgift for mineralogiske processer m.v. (mineralogiske processer, metalurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse) udgør statsstøtte i forhold til den generelle afgiftssats efter § 2, stk. 1. Denne støtteordning er omfattet af Europa-Kommissionens Retningslinjer for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi 2022 (2022/C 80/01), herunder gennemsigtskravet.

Der følger af disse retningslinjer en pligt for medlemsstaterne til at offentliggøre oplysninger om statsstøtte. Det er en betingelse for anvendelsen af retningslinjerne, at medlemsstaterne offentliggør en række oplysninger om støttetildelinger. For så vidt angår støttetildelinger på over 100.000 euro stilles der bl.a. krav om offentliggørelse af støttemodtagers navn, virksomhedens størrelse, datoen for støttens tildeling og støttebeløbets størrelse. For så vidt angår støtte i form af skattefordele skal støttebeløbet offentliggøres i intervaller fra 0,5-1, 1-2, 2-5, 5-10, 10-30 og 30 mio. euro og derover. Dette følger af Kommissionens retningslinjer afsnit 3.2.1.4.

Manglende efterlevelse af gennemsigtskravet betyder, at den tildelte støtte ikke lever op til retningslinjerne og betingelserne for godkendelsen i medfør heraf, og støtten vil derfor i princippet kunne anses for at udgøre uforenelig statsstøtte.

Det er en forudsætning for offentliggørelse af oplysninger i statsstøtteregeter, at Skatteforvaltningen er i besiddelse af oplysninger om støtte ydet efter specifikke bestemmelser i de forskellige afgiftslove. Indberetningssystemet er ikke i dag indrettet på en sådan måde, at disse oplysninger kan hentes, hvorfor det er nødvendigt, at virksomhederne indberetter disse data.

Det foreslås derfor, at virksomheder, der angiver afgift efter § 2, stk. 3, skal indberette værdien af afgiftslempelsen til Skatteforvaltningen, hvis beløbet overstiger 100.000 euro i et kalenderår. Det vil medføre, at virksomheder, der betaler den pågældende lavere afgift, pålægges at indberette værdien af den støtte, som de modtager, til Skatteforvaltningen, hvis denne overstiger 100.000 euro i et kalenderår.

Det forudsættes, at skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af ovennævnte indberettede oplysninger og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. De nærmere regler om indberetning af sådanne oplysninger følger af bekendtgørelse nr. 1821 af 28. december 2023 om efterlevelse af regler for tildeling af statsstøtte på skatteområdet. Bekendtgørelsen vil blive udvidet til også at omfatte afgiftslempelsen for mineralogiske processer m.v. efter denne lov.

Det foreslås herudover, at skatteministeren derudover fastsætter nærmere regler om, at virksomheder ikke kan anvende afgiftssatsen i § 2, stk. 3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte. Virksomheder, der ikke kan anvende afgiftssatsen i § 2, stk. 3, vil være omfattet af den generelle afgiftssats i den foreslåede § 2, stk. 1.

Det vil medføre, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om efterlevelse af de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for lempelsen for mineralogiske processer m.v. Skatteministeren vil herefter i en bekendtgørelse kunne angive, hvilke betingelser der vil skulle være opfyldt for at modtage statsstøtte i form af den lavere afgiftssats for mineralogiske processer m.v. efter den foreslåede emissionsafgiftslovs § 2, stk. 3, herunder at kriseramte virksomheder ikke må benytte sig af ordningen.

Skatteministeren har fastsat nærmere regler for at modtage statsstøtte i bekendtgørelse nr. 1821 af 28.

december 2023 om efterlevelse af regler for tildeling af statsstøtte på skatteområdet i medfør af bl.a. CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 10, § 7 b, stk. 5, § 9 b, stk. 6 og § 9 c, stk. 11. Af bekendtgørelsen følger dermed generelle regler om efterlevelse af regler for tildeling af statsstøtte på skatteområdet. Det omfatter bl.a. regler om indberetning igennem TastSelv m.v. samt om forbuddet mod at yde støtte til kriseramte virksomheder. Det forudsættes, at de nærmere betingelser for tildeling af statsstøtte omfattet af den foreslåede emissionsafgiftslov, vil fremgå af samme bekendtgørelse.

3.2.9. Udveksling af oplysninger

Skatteforvaltningen vil skulle udveksle oplysninger med Energistyrelsen, der modtager udledningsrapporter fra virksomheder med kvoteomfattede aktiviteter på stationære anlæg i Danmark samt fra rederier og luftfartsoperatører, der returnerer kvoter til Energistyrelsen.

Der vil derfor blive indgået en dataudvekslingsaftale mellem Skatteforvaltningen og Energistyrelsen.

4. Konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål

Lovforslagene vurderes at understøtte FN's verdensmål for bæredygtig udvikling, delmål 7.2 om, at andelen af vedvarende energi i det globale energimix inden 2030 øges væsentligt, og for klimaindsats, delmål 13.2 om at indbygge tiltag mod klimaforandringer i nationale politikker, positivt. Der henvises til pkt. 9 om klimamæssige konsekvenser.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

5.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslagets økonomiske konsekvenser for det offentlige er vurderet sammen med følgelovforslaget om gennemførelse af aftalen Grøn skattereform for industri m.v.

Forslagene skønnes samlet set at medføre et umiddelbart merprovenu på 725 mio. kr. i 2025 stigende til ca. 2.050 mio. kr. i 2030, jf. tabel 1. Efter tilbageløb og adfærd skønnes merprovenuet at udgøre ca. 900 mio. kr. i 2030.

Adfærden skønnes at blive påvirket allerede fra 2023 som følge af, at aftalen Grøn skattereform for industri m.v. blev indgået i 2022. Den aftalte højere beskatning af CO₂-udledninger fra 2025 skønnes at reducere afgiftsbelagt energiforbrug allerede fra 2023 svarende til et mindreprovenu på ca. 25 mio. kr. i 2023 og 2024, jf. tabel 1.

Opgjort i varig virkning skønnes virkningen efter tilbageløb og adfærd med betydelig usikkerhed at udgøre ca. 375 mio. kr. Selv om afgifterne indekseres, er den varige virkning mindre end provenuet i 2030, da grundlaget skønnes at være faldende over tid.

Tabel 1. Provenumæssige konsekvenser af afgiftsmæssige ændringer af aftalen Grøn skattereform for industri m.v.

Mio. kr. i 2022-niveau	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	Varigt
Umiddelbar virkning	-	-	725	1.075	1.400	1.675	1.875	2.050	825
Virkning efter tilbageløb	-	-	525	800	1.025	1.250	1.400	1.525	600
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-25	-25	425	600	750	850	875	900	375

Anm.: Beregningerne er opgjort på samme model og grundlag som anvendt i forbindelse med indgåelse af aftale om Grøn skattereform for industri m.v. Der er afrundet til hele 25 mio. kr.

I 2030 udgør merprovenuet ca. 0,9 mia. kr. efter tilbageløb og adfærd. Provenueeffekten dækker over to modsatrettede effekter. Der er et merprovenu på ca. 1,1 mia. kr. efter tilbageløb og adfærd i 2030 som følge af udvidelse af grundlaget og højere afgiftsniveau for CO₂-beskatningen. Afskaffelse af bundfradraget i CO₂-afgiften skønnes at medføre et merprovenu på ca. 50 mio. kr. Hertil kommer et mindreprovenu på ca. 0,2 mia. kr. efter adfærd som følge af omlægningen af afgifterne af rumvarme m.v. Omlægningen af rumvarme er neutral for naturgas, men øger beskatningen for olie, kul og fossilt affald. For biogent affald reduceres beskatningen, hvilket samlet set medføre en lempelse for rumvarme m.v.

Opgørelsen af provenueffekt er opgjort med stor usikkerhed. Der er tale om markante afgiftsforhøjelser på en række forskelligartede grundlag, hvor effekterne er uden for erfaringsområdet. Hertil kommer usikkerheden som følge af udvikling i priser på brændsler, kvotepriser, fremskrivninger af afgiftsgrundlaget m.v. Indretning af den aftalte omstillingsstøtte og tilskud til fangst og lagring af CO₂ (CCS) kan ligeledes påvirke afgiftsgrundlaget.

Lovforslagene forventes at reducere arbejdsudbuddet med ca. 200 fuldtidspersoner, mens det ikke skønnes at påvirke Gini-koefficienten, jf. tabel 2. Den samfundsøkonomiske virkning skønnes til ca. 700 mio. kr. Der skønnes en CO₂-reduktion på ca. 2,6 mio. t CO₂, hvilket medfører en skønnet skyggepris på ca. 275 kr. pr. ton CO₂.

Tabel 2. Effekter af afgiftsmæssige ændringer af aftalen Grøn skattereform for industri m.v.

2030 (2022-niveau)	Umiddelbar virkning	Virkning efter tilbageløb og adfærd	Arbejdsudbud	Ændring i Ginikoefficient	Samfundsøkonomi	CO ₂ -reduktion	Skyggepris
	Mio. kr.	Mio. kr.	Fuldtidspersoner	Pct.-point	Mio. kr.	Mio. ton CO ₂	Kr. pr. ton CO ₂
Effekter med lovforslag	2.050	900	-200	0	-700	2,6	275

Anm.: Beregningerne er opgjort efter samme model og på samme grundlag som anvendt i forbindelse med indgåelse af aftalen Grøn skattereform for

industri m.v. Den samfundsøkonomiske virkning er afrundet til nærmeste 100 mio. kr., mens provenuvirkningen er afrundet til nærmeste 25 mio. kr. Der er afrundet til hele 100 fuldtidspersoner. Endelig er der afrundet til 25 mio. t CO₂ og kr. pr. ton CO₂. Ved opgørelse af fordelingsvirkninger er der antaget fuldt tilbageløb på den andel, der påhviler den offentlige sektor, hvilket bl.a. indebærer, at det offentliges forbrug ikke påvirker Gini-koefficienten. Skyggeprisen er opgjort i faktorpriser.

Med implementering af aftalen Grøn skattereform for industri m.v. målrettes energiafgifter m.v. i højere grad efter CO₂-beskatning fra og med 2025. Skatteudgifter på området vurderes dermed at udgøres af afvigelse fra CO₂-beskatningen inden for lovgivningen. Det indebærer, at skatteudgiften vedrørende afgiftsfritagelser og lempelser vedrørende færger, fly, jordbruget m.v. bortfalder. Ligeledes foreslås bundfradraget i CO₂-afgiftsloven afskaffet med følgelovforslaget. Det reducerer skatteudgifterne med ca. 2,5 mia. kr. Ligeledes vurderes, at afgiftsfritagelse for biomasse bortfalder som skatteudgift, hvilket reducerer skatteudgifterne med ca. 5,6 mia. kr.

Med aftalen indføres en lempet CO₂e-afgift for kvoteomfattede mineralogiske processer m.v., der omfattes af en afgiftssats på 125 kr. pr. ton CO₂e mod den generelle sats på 375 kr. pr. ton CO₂e. Den lempede sats vurderes at udgøre en ny skatteudgift på usikkert 0,6 mia. kr. frem mod de fuldt indfasede afgifter i 2030.

Lovforslagets skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.

5.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 0,3 mio. kr. i 2024, 1,2 mio. kr. i 2025, 0,5 mio. kr. årligt i 2026-2029 og 0,4 mio. kr. varigt til kontrol, vejledning og systemtilpasning.

Det er en forudsætning, at der indgås en dataaftale med Energistyrelsen, som har kompetence til at kontrollere udledningsrapport m.v. Skattestyrelsen vil dermed i nogle tilfælde kunne anvende data, som Energistyrelsen leverer, som kontrolgrundlag.

Emissionsafgiften vil som udgangspunkt blive opgjort på grundlag af den allerede udarbejdede og verificerede udledningsrapport, som indleveres til Energistyrelsen i medfør af kvoteordningen.

Lovforslaget vurderes ikke at have implementeringsmæssige konsekvenser for kommuner og regioner.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslagets økonomiske konsekvenser for erhvervslivet er vurderet sammen med følgelovforslaget om gennemførelse aftalen Grøn skattereform for industri m.v.

Belastningen ved forslaget dækker over to modsatrettede effekter, hvor udvidelsen af grundlaget og det højere afgiftsniveau for CO₂-beskatningen øger belastningen, mens omlægningen af afgifterne af rumvarme m.v. skønnes i mindre grad at medføre en reduceret belastning.

Samlet set skønnes forslagene at medføre en øget belastning på erhverv på ca. 825 mio. kr. i 2025 stigende til ca. 2.250 mio. kr. i 2030. For husholdninger skønnes belastningen at blive reduceret med ca. 100 mio. kr. i 2025 stigende til ca. 175 mio. kr. i 2030.

6.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslagets administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. er vurderet sammen med følgelovforslaget om gennemførelse af aftalen Grøn skattereform for industri m.v.

Erhvervsstyrelsen har på baggrund af oplysninger fra Skatteministeriet (og med betydelig usikkerhed) opgjort de administrative konsekvenser for erhvervslivet ved implementeringen til ca. 30 mio. kr. i løbende omkostninger og ca. 2 mio. kr. i omstilling.

Der skal derfor foretages en AMVAB-måling for at kvantificere omkostningerne nærmere. Resultaterne af målingen vil blive tilsendt Skatteudvalget i forbindelse med behandlingen af lovforslaget.

De administrative omkostninger består bl.a. i, at kvoteomfattede virksomheder indenfor luftfart og søfart, hvis der foretages indenrigstransport, vil kunne anmode om godtgørelse af CO₂-afgift, og at virksomheder med ikkekvoteomfattet procesformål kan anmode om godtgørelse af energiafgift for anvendelser og brændsler, hvoraf der betales CO₂-afgift. Denne angivelse vil også kunne medføre administrative omstillingsomkostninger.

Forslaget medfører også administrative lettelser for virksomheder. Lettelserne består bl.a. i, at virksomheder, herunder færger og fiskere, der omfattes af afgift, ikke vil skulle anmode om bevilling fra Skatteforvaltningen til at modtage brændstof afgiftsfrit. Og virksomheder, der omfattes af afgift, vil ikke skulle anmode om godtgørelse.

Innovations- og iværksættertjekket for erhvervsrettet regulering vurderes ikke at være relevant for dette lovforslag.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslagets klimamæssige konsekvenser er vurderet sammen med følgelovforslaget om gennemførelse af aftalen Grøn skattereform for industri m.v.

Forslagene skønnes samlet set at medføre en reduceret CO₂-udledning på ca. 1,3 mio. t CO₂ i 2025 stigende til ca. 2,6 mio. t CO₂ i 2030. Effekten består af en CO₂-reduktion på ca. 2,5 mio. t CO₂ som følge af udvidelse af grundlaget og højere afgiftsniveau for CO₂-beskatningen, samt en CO₂-reduktion på ca. 0,1 mio. t CO₂ som følge af omlægningen af afgifterne af rumvarme m.v.

Efter indgåelse af aftalen er der foretaget to justeringer. En højere sats end forudsat for kvoteomfattet almindelige procesformål og gartnerier, som medfører en reduceret CO₂-udledning på ca. 0,02 mio. t CO₂ i 2030. Hertil kommer en øget CO₂-udledning på ca. 0,02 mio. t CO₂ i 2030 som følge af en lavere sats for indenrigssøfart. Effekterne af disse to justeringer udligner dermed hinanden. Justeringen for indenrigssøfart skal ses i lyset af, at kvotesystemet udvides, hvilket skønnes at medføre en CO₂-reduktion på ca. 0,08 mio. t CO₂ i 2030.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

10.1. Lempet afgift for mineralogiske processer m.v. i emissionsafgiftsloven

Det følger af lovforslaget, at der skal gælde en generel afgiftssats på 375 kr. pr. ton CO₂ i emissionsafgiftsloven og en lempet afgiftssats på 125 kr. pr. ton CO₂ for mineralogiske processer m.v. En sådan lempelse udgør statsstøtte i medfør af TEUF artikel 107, som skal anmeldes til Kommissionen i medfør af TEUF artikel 108, og ved anvendelse af Kommissionens Retningslinjer for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi 2022 (2022/C 80/01) med senere ændringer.

Statsstøtte, der opfylder betingelserne i TEUF artikel 107 – dvs. støtte som ydes ved hjælp af statsmidler, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner – er som udgangspunkt uforenelig med det indre marked. Hvis Kommissionen finder, at støtten er uforenelig med det indre marked, træffer den afgørelse om, at støtteforanstaltningen skal ophæves. Der kan desuden træffes afgørelse om, at støtten skal tilbagebetales af de virksomheder, der har modtaget den.

Statsstøtte skal derfor som udgangspunkt anmeldes til og godkendes af Kommissionen, medmindre støtten er omfattet af anvendelsesområdet for den generelle gruppefritagelsesforordning (Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108, med senere ændringer). Den foreslåede ordning vurderes dog ikke at kunne omfattes af denne forordning, hvorfor ordningen omfattes af anmeldelsesproceduren i TEUF artikel 108.

Det følger af TEUF artikel 108, stk. 3, at medlemsstaterne ikke må gennemføre sådanne foranstaltninger, før Kommissionen har truffet afgørelse om, at foranstaltningen udgør forenelig statsstøtte, den såkaldte stand still-forpligtelse. Dette indebærer, at den lave sats for mineralogiske processer m.v. ikke kan sættes i kraft, før Kommissionen har truffet afgørelse om, at ordningen ikke er uforenelig med det indre marked i henhold til TEUF artikel 107.

Det følger derfor af lovforslagets § 14, stk. 2, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovens § 2, stk. 3-6, og § 6, stk. 5 og 6. Det er forudsat i aftalen Grøn skattereform for industri m.v., at loven skal træde i kraft den 1. januar 2025, idet det dog også fremgår, at initiativerne skal gennemføres i overensstemmelse med EU-retlige forpligtelser. Ikrafttrædelse af § 2, stk. 3-6, og § 6, stk. 5 og 6, forudsætter Kommissionens forudgående godkendelse af den lavere afgiftssats for mineralogiske processer m.v.

Det følger herudover af lovforslagets § 2, stk. 5, at virksomheder skal indberette værdien af afgiftslempelsen til Skatteforvaltningen, hvis beløbet overstiger 100.000 euro i et kalenderår. Det følger af lovforslagets § 2, stk. 6, at ministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 5, og om at virksomheder ikke kan anvende afgiftssatsen i § 2, stk. 3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte, jf. nærmere pkt. 3.1.2.8 og bemærkningerne til § 2, stk. 5 og 6. Disse regler skal sikre, at Danmark overholder Kommissionens krav til støtteordninger, og at Kommissionen kan godkende den lavere sats for mineralogiske processer m.v.

10.2 Notifikation efter informationsproceduredirektivet

Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester. Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, hvorfor der ikke gælder nogen stand still-periode.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 9. februar 2024 til den 8. marts 2024 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Affald Plus, Akademikerne, Aluminium Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI (Affalds- og ressourceindustrien under DI), Biobrændselsforeningen, Blik- og Rørarbejderforbundet, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Flaskegenbrug, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Business Danmark, CEPOS, Cevea, DAKOFA, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Skibskredit, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Offshore, Dansk Retursystem A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Energiforbrugere (DENFO), Danske Halmleverandører, Danske Rederier, DANVA, Dataetisk Råd, Datatilsynet, Det Økologiske Råd, DI, DI Transport, Digitaliseringsstyrelsen, Drivkraft Danmark, Eksportrådet, EmballageIndustrien, Energi Danmark, Energinet.dk, Energistyrelsen, Energitilsynet, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering (OBR), FH – Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finansforbundet, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frie Funktionærer, FSR – danske revisorer, GAFSAM, GRAKOM (erhvervs- og arbejdsgiverorganisation inden for grafisk kommunikation, medier og markedsføring), Greenpeace Danmark, Green Power Denmark, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR, HORESTA, Investering Danmark, Justitia, Kapitalmarked Danmark, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykesskadede, Landsskatteretten, Lederne Søfart, Lederne Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Mellemfolkeligt Samvirke, Miljøstyrelsen, Mineralolie Brancheforeningen, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Naturstyrelsen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nærbutikkernes Landsforening, Oxfam IBIS, Plastindustrien, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Restaurationsbranchen.dk, SEGES Innovation P/S, Serviceforbundet, Sikkerhedsstyrelsen, SKAD – Autoskade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, Skatteankesforvaltningen, SMVDanmark, SRF Skattefaglig Forening, Søfartsstyrelsen, Vedvarende Energi, VELTEK, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, WWF, Ældre Sagen, Økonomistyrelsen og Økologisk Landsforening.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslagets økonomiske konsekvenser for det offentlige er vurderet sammen med følgelovforslaget om gennemførelse af aftalen Grøn skattereform for industri m.v. Lovforslagene skønnes samlet set	Ingen.

	at medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 725 mio. kr. i 2025 stigende til ca. 2.050 mio. kr. i 2030. Efter tilbageløb og adfærd skønnes merprovenuet at udgøre ca. 900 mio. kr. i 2030. Varigt skønnes virkningen efter tilbageløb og adfærd usikkert at udgøre ca. 375 mio. kr.	
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 0,3 mio. kr. i 2024, 1,2 mio. kr. i 2025, 0,5 mio. kr. årligt i 2026-2029 og 0,4 mio. kr. varigt til kontrol, vejledning og systemtilpasning.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen.	Lovforslagets økonomiske konsekvenser for erhvervslivet er vurderet sammen med følgelovforslaget om gennemførelse af aftalen Grøn skattereform for industri m.v. Belastningen ved forslaget dækker over to modsatrettede effekter, hvor udvidelsen af grundlaget og det højere afgiftsniveau for CO₂-beskatningen øger belastningen, mens omlægningen af afgifterne af rumvarme m.v. skønnes at medføre en reduceret belastningen i mindre grad. Samlet set skønnes forslagene at medføre en øget belastning på erhverv på ca. 825 mio. kr. i 2025 stigende til ca. 2.250 mio. kr. i 2030. For husholdninger skønnes belastningen at blive reduceret med ca. 100 mio. kr. i 2025 stigende til ca. 175 mio. kr. i 2030.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen.	Lovforslagets administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. er vurderet sammen med følgelovforslaget om gennemførelse af aftalen Grøn skattereform for industri m.v. Erhvervsstyrelsen har på baggrund af

		oplysninger fra Skatteministeriet (og med betydelig usikkerhed) opgjort de administrative konsekvenser for erhvervslivet ved implementeringen til ca. 30 mio. kr. i løbende omkostninger og ca. 2 mio. kr. i omstilling. Der skal derfor foretages en AM-VAB-måling for at kvantificere omkostningerne nærmere.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Klimamæssige konsekvenser	Lovforslagets klimamæssige konsekvenser er vurderet sammen med følgelovforslaget om gennemførelse af aftalen Grøn skattereform for industri m.v. Forslaget skønnes samlet set at medføre en reduceret CO₂-udledning på ca. 1,3 mio. t CO₂ i 2025 stigende til ca. 2,6 mio. t CO₂ i 2030.	Ingen.
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Det følger af lovforslaget, at der skal gælde en generel afgiftssats på 375 kr. pr. ton CO₂ i emissionsafgiftsloven og en lempet afgiftssats på 125 kr. pr. ton CO₂ for mineralogiske processer m.v. En sådan lempelse udgør statsstøtte i medfør af TEUF artikel 107, som skal anmeldes til Kommissionen i medfør af TEUF artikel 108, og ved anvendelse af Kommissionens Retningslinjer for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi 2022 (2022/C 80/01) med senere ændringer. Ikrafttrædelse af § 2, stk. 3-6, og § 6, stk. 5 og 6, forudsætter således Kommissionens forudgående godkendelse af den lave afgiftssats for mineralogiske processer m.v. Det følger derfor af den foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelse, at ministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovens § 2, stk. 3-6, og § 6, stk. 5 og 6. Det er forudsat i den politiske aftale, at lovforslaget skal træde i kraft den 1. januar 2025. Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester. Der er tale om en skattemæssige foranstaltning, hvorfor der ikke gælder nogen stand still-periode.	

Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikkeerhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	JA	NEJ X
--	----	--------------

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Der findes i dag ikke en emissionsafgift. Det foreslås derfor at indføre en emissionsafgiftslov.

Det foreslås i *stk. 1*, at der betales afgift til statskassen efter bestemmelserne i denne lov ved udledning af drivhusgasser fra aktiviteter i Danmark, herunder søterritoriet og Danmarks eksklusive økonomiske zone, der er omfattet lovens bilag 1, og for hvilke der skal returneres kvoter efter kvoteordningen, jf. dog stk. 2-4.

Det vil medføre, at der vil skulle betales afgift af drivhusgasudledninger fra aktiviteter omfattet af bilag I i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen (herefter kvotedirektivet), som finder sted i Danmark. Kvotedirektivets bilag I er foreslået indsat som bilag 1 til loven. Afgiftspligten omfatter alle aktiviteter, der i dag indgår i kvotehandelssystemet ETS I, og som finder sted i Danmark.

Med de foreslåede § 1, stk. 2, foreslås afgiftspligten dog begrænset, så afgiftspligten for flyvninger er begrænset til indenrigsluftfart, og søfart er begrænset til indenrigsfærgefart.

Det geografiske anvendelsesområde er afgrænset til i Danmark, herunder søterritoriet og Danmarks eksklusive økonomiske zone. Der skal således betales emissionsafgift af udledninger fra Danmark, herunder det danske land- og søterritorium og Danmarks eksklusive økonomiske zone. Søterritoriet udgøres af det ydre og indre territorialfarvand. Bredden af det danske ydre territorialfarvand er på 12 sømil (22,224 km). Den danske afgrænsning af søterritoriet fremgår af lov nr. 200 af 7. april 1999 om afgrænsning af søterritoriet.

Inden for den eksklusive økonomiske zone har kyststaten eksklusiv ret til efterforskning og udnyttelse af de naturlige ressourcer på havbunden og dens undergrund samt til enhver anden økonomisk udnyttelse. Miljøjurisdiktion kan desuden håndhæves inden for zonen. Den eksklusive økonomiske zone kan maksimalt udstrækkes til 200 sømil (ca. 370 km) fra basislinjen. Regulering af den danske eksklusive økonomiske zone sker i lov nr. 411 af 22. maj 1996 om eksklusive økonomiske zoner og er bl.a. udmøntet nærmere ved bekendtgørelse nr. 1662 af 17. november af 2020 om Danmarks eksklusive økonomiske zone.

Det foreslåede geografiske anvendelsesområde svarer til det, der er omfattet af CO₂-kvotelovens anvendelsesområde, jf. CO₂-kvotelovens § 1, dog afgrænset til alene at omfatte afgift på emissioner i Danmark, herunder søterritoriet og Danmarks eksklusive økonomiske zone.

Med kvotedirektivet gælder der en pligt for virksomheder til at returnere kvoter, for visse drivhusgasud-

ledninger, som stammer fra en aktivitet omfattet af direktivets bilag I (ETS 1) eller III (ETS 2). Pr. ton udledt CO₂e skal der returneres en kvote til den kompetente myndighed i den medlemsstat, der er har ansvaret for, at en virksomhed returnerer kvoter. I Danmark er Erhvervsstyrelsen den kompetente myndighed. Kvoterne sælges på et marked for disse kvoter, og de har derfor en økonomisk værdi. Gratis-tildeling af kvoter i medfør af kvotedirektivets artikel 10 a-10 c er ved at blive udfaset.

Kvotedirektivets bilag I omfatter både energi- og ikkeenergirelaterede udledninger fra stationære produktionsanlæg med en vis kapacitet, visse flyvninger og med den seneste udvidelse også visse søtransportaktiviteter med skibe over 5.000 bruttotonnage (ETS 1).

Direktivet er i 2023 blevet udvidet med et kapitel Iva og bilag III, der omfatter energirelaterede udledninger fra transport, bygninger og mindre proces. Disse udledninger vil blive omfattet af kvotedirektivets nye handelssystem (ETS 2), som træder i kraft den 1. januar 2027.

Med dette lovforslag foreslås det alene at lægge en afgift på emissioner fra aktiviteter, som er gengivet i lovens bilag I. Dette indebærer, at loven alene lægger en afgift på aktiviteter omfattet af ETS 1, dvs. kvotedirektivets bilag I. Derimod omfatter lovforslaget ikke aktiviteter omfattet af kvotedirektivets bilag III, dvs. ETS 2.

Der skal returneres kvoter for udledninger af drivhusgasser, der stammer fra aktiviteter opført i kvotedirektivets bilag I. Af kvotedirektivets bilag II fremgår, at udledning af kuldioxid (CO₂), metan (CH₄), nitrogenoxid (N₂O) hydrofluorkarboner (HFC), perfluorkarboner (PFC) og svovlhexafluorid (SF₆) er omfattet af kvoteordningen, når disse stammer fra aktiviteter, som er opført i direktivets bilag I.

De kvoteomfattede virksomheder, der udøver kvoteomfattede aktiviteter i Danmark, skal opgøre deres udledning og skal årligt indlevere en udledningsrapport til en kompetent myndighed. Udledningsrapporten skal verificeres af en akkrediteret verifikator. Endelig returnerer virksomheden på baggrund af udledningsrapporten kvoter. Virksomheder, der skal indlevere en udledningsrapport til Energistyrelsen, skal returnere kvoter til den danske del af EU's kvoteregister, der i Danmark administreres af Erhvervsstyrelsen.

De kvoteomfattede aktiviteter omfattet af kvotedirektivets bilag I omfatter i hovedtræk aktiviteter på stationære produktionsenheder, luftfart og søfart, jf. kvotedirektivets artikel 3 a, og aktiviteter, der har en væsentlig teknisk forbindelse med sådanne aktiviteter, jf. kvotedirektivets artikel 3h. Energistyrelsen har kompetence til at afgøre hvilke anlæg, der er kvoteomfattede.

Kvoteomfattede aktiviteter på stationære produktionsenheder eller aktiviteter, der har en væsentlig teknisk forbindelse med sådanne aktiviteter, er udtømmende opført i kvotedirektivets bilag I, som er gengivet i lovens bilag 1. Ved stationære produktionsenheder forstås enheder der, bortset fra under transport, ikke flyttes fra det sted, hvorfra de producerer. Udledninger fra stationære anlæg omfatter aktiviteter i Danmark, herunder søterritoriet og Danmarks eksklusive økonomiske zone. Det omfatter bl.a. produktionsenheder på offshoreanlæg, som anvendes til indvinding af kulbrinter, herunder på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone. Det omfatter desuden flydende anlæg til produktion af kulbrinter, som er placeret på en fast position med henblik på produktion. Stationære anlæg omfatter således ikke transportmidler.

Kvotedirektivets bilag I omfatter bl.a. ikke produktionsenheder eller dele af produktionsenheder, der benyttes til forskning, udvikling og testning af nye produkter. Produktionsenheder eller dele af produktionsenheder, der udelukkende anvender biomasse, er heller ikke omfattet af kvotereturneringspligten.

Luftfartsaktiviteter omfattet af kvotedirektivet er angivet nærmere i direktivets bilag I og omfatter fly-

vninger mellem to flyvepladser, der er beliggende i to forskellige stater, som er opført i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 25 a, stk. 3, og visse andre oplistede udenrigsflyvninger.

Det følger bl.a. heraf, at luftfartsoperatøren skal være indehaver af et AOC (luftfartsoperatørcertifikat til flyvning med kommercielle formål), og at luftfartsoperatøren skal producere CO₂-emissioner på mere end 10.000 t om året for anvendelsen af fly med en maksimal certificeret startmasse på over 5.700 kg, der foretager flyvninger omfattet af bilag I, bortset fra fly, der afgår og ankommer i samme medlemsstat, herunder regioner i den yderste periferi i samme medlemsstat. Emissioner fra visse nærmere angivne typer flyvninger medregnes dog ikke ved opgørelse af de 10.000 t om året.

Direktivet omfatter desuden flyvninger, der afgår fra eller ankommer til en flyveplads, der er beliggende på en medlemsstats område, hvor traktaten finder anvendelse, dog med en række undtagelser for bl.a. træningsflyvninger, militære flyvninger, eftersøgnings- og redningsflyvninger samt en række andre særlige undtagelsestilfælde, der fremgår af bilag I.

Rederier er med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/959 af 10. maj 2023 om ændring af direktiv 2003/87/EF om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og afgåelse (EU) 2015/1814 om oprettelse og drift af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner blevet omfattet af pligten til at returnere kvoter for udledninger fra søfartsaktiviteter. Søtransportaktiviteter omfattet af denne forpligtelse følger ligeledes af bilag I til kvotedirektivet, jf. lovforslagets bilag 1. Søfartsaktiviteter er her angivet som de aktiviteter, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2015/757, og fra 1. januar 2027 også de aktiviteter, der er omfattet af forordningens artikel 2, stk. 1 b.

Forordningens artikel 2, stk. 1, omfatter skibe på 5.000 bruttotonnage og derover, for så vidt angår de drivhusgasemissioner, der udledes under deres sejlads med henblik på transport af gods eller passagerer til kommercielle formål fra sådanne skibes seneste anløbshavn til en anløbshavn under en EU-medlemsstats jurisdiktion og fra en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion til deres næste anløbshavn samt i anløbshavne under en medlemsstats jurisdiktion.

Forordningens artikel 2, stk. 1 b, omfatter offshore-skibe på 5.000 bruttotonnage og derover for så vidt angår de drivhusgasemissioner, der udledes under deres sejlads fra deres seneste anløbshavn til en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion og fra en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion til deres næste anløbshavn samt i anløbshavne under en medlemsstats jurisdiktion. Denne type skibe driver ikke færgefart, og drivhusgasudledninger fra skibenes aktiviteter vil derfor ikke blive omfattet af den foreslåede afgift.

Forordningen omfatter desuden ikke krigsskibe, marinehjelpefartøjer, fiskerfartøjer eller skibe til forarbejdning af fisk, træskibe af primitiv konstruktion, skibe, der ikke fremdrives ved mekaniske midler, eller statsskibe, der anvendes til ikkekommercielle formål, jf. artikel 2, stk. 2.

Kvoteomfattet søfart skal returnere kvoter for CO₂ udledt fra 2024. Fra 2026 skal den kvoteomfattede søfart også returnere kvoter for udledt metan (CH₄) og dinitrogenoxid (N₂O).

Returneringsforpligtelsen efter kvotedirektivet indføres for søfart, så der skal returneres kvoter for 40 pct. af den verificerede udledning for 2024, 70 pct. af den verificerede udledning for 2025 og 100 pct. af den verificerede udledning fra 2026. Denne indfasning håndteres i forhold til afgiften i det foreslåede § 1, stk. 4.

Det er med kvotedirektivets artikel 12, stk. 3-d, muligt at fritage rederier for kvoteforpligtelsen for emissioner, der udledes til og med den 31. december 2030 fra sejlads udført med andre passagerskibe end

krydstogtskibe og med ro-ro-passagerskibe mellem en havn på en ø under medlemsstatens jurisdiktion uden nogen vej- eller jernbaneforbindelse med fastlandet og med en befolkning på færre end 200.000 fastboende indbyggere i henhold til de seneste bedste tilgængelige data i 2022 og en havn under samme medlemsstats jurisdiktion og fra sådanne skibes aktiviteter i en havn i forbindelse med sådanne aktiviteter. Denne fritagelsesmulighed er anvendt i Danmark for så vidt angår færgeruten Rønne-Køge, som således først omfattes af kvoteforpligtelser fra og med den 1. januar 2031. Det vil medføre, at udledninger fra disse aktiviteter, hvor fritagelsen er anvendt, først omfattes af den foreslåede afgiftspligt fra den 1. januar 2031.

Der forventes at være ca. 8 virksomheder, der skal returnere kvoter for indenrigsluftfart til Danmark i 2025. Der kan derudover være andre luftfartsselskaber, som er kvotepligtige for indenrigsluftfart i Danmark, som skal returnere kvoter til andre lande, men som også vil blive omfattet af afgiftspligten.

Der forventes i 2024 at være 3 færgeforbindelser, Hou-Sælvig, Sjællands Odde-Aarhus og Sjællands Odde-Ebeltoft, som skal returnere kvoter for indenrigssøfart. Desuden vil containerskibe m.v. på over 5.000 tonnage være omfattet af kvotesystemet, men undtaget fra afgiftspligten, jf. det foreslåede stk. 3.

Regler om afgiftsperiode og opgørelsesmetoden for udledninger fra disse aktiviteter er fastsat i lovforslagets §§ 5-6. Der henvises til bemærkningerne til disse bestemmelser.

Udvidelsen af kvotedirektivets anvendelsesområde til vejgående transport, bygning og andet proces (ETS 2) fremgår af direktivets kapitel Iva og bilag III. Der gælder endnu ikke en pligt til at returnere kvoter for drivhusgasudledninger fra disse aktiviteter. Loven omfatter ikke disse sektorer.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at der alene betales afgift for flyvninger omfattet af stk. 1, hvis disse begynder og slutter i Danmark, herunder søterritoriet og Danmarks eksklusive økonomiske zone, og er omfattet af lovens bilag 1 (indenrigsluftfart).

Det vil medføre, at der v betales afgift efter denne lov af udledninger fra indenrigsluftfart, der er kvoteomfattede, og fra indenrigsfærgefart, der er kvoteomfattet.

For luftfart vil dette medføre, at kun kvoteomfattede flyvninger, der sker indenfor Danmark, er omfattet af afgiftspligten efter emissionsafgiftsloven.

For en beskrivelse af, hvilke flyvninger der er kvoteomfattede, henvises til bemærkningerne til § 1, stk. 1. Med indenrigsluftfart forstås flyvninger, der begynder og slutter inden for lovens geografiske anvendelsesområde som foreslået i § 1, stk. 1. Ved indenrigsflyvning forstås desuden ikke flyvninger, der starter eller slutter på Færøerne eller i Grønland.

Der forventes at være 8 virksomheder, der skal returnere kvoter for indenrigsluftfart til Danmark i 2025. Der kan derudover være andre luftfartsselskaber, som er kvotepligtige for indenrigsluftfart, som skal returnere kvoter til andre lande, men som også vil blive omfattet af afgiftspligten efter emissionsafgiftsloven.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at der alene betales afgift for færgeruter omfattet af stk. 1, hvis disse begynder og slutter i dansk havn eller platform og er omfattet af lovens bilag 1 (indenrigsfærgefart).

For søfart vil dette medføre, at kun kvoteomfattet færgefart inden for Danmark omfattes af afgiftspligten efter emissionsafgiftsloven. Søtransport er kvoteomfattet, når sejladsen sker med et fartøj på 5.000 bruttotonnage eller derover.

Ved indenrigsfærgefart forstås desuden ikke færgefart, der starter eller slutter på Færøerne eller i Grønland.

Der forventes i 2024 at være 3 færgeforbindelser, Hou-Sælvig, Sjællands Odde-Aarhus og Sjællands Odde-Ebeltoft, som skal returnere kvoter for indenrigsfærgefart, og som derfor vil være omfattet af den foreslåede afgift.

Det foreslås i *stk. 3*, at for aktiviteter, hvor der i kvotedirektivet er fastsat en gradvis indfasning for returnering af kvoter, betales afgift af den mængde kvoter, der svarer til den faktiske udledning i denne periode uden hensyn til indfasning af returneringspligten.

Det vil medføre, at der vil skulle betales afgift af den faktiske CO₂-udledning fra en aktivitet, der er kvoteomfattet. Den særlige indfasningsmodel for kvotereturnering for søfart i kvotedirektivets artikel 3gb vil dermed ikke have virkning for afgiftsgrundlaget, der til enhver tid vil udgøre 100 pct. af den verificerede udledning, som vil skulle fremgå af virksomhedens udledningsrapport.

Indfasningen af returneringsforpligtelsen vil således ikke få betydning for afgiftspligten efter emissionsafgiftsloven.

Det foreslås i *stk. 4*, at for udledninger fra bæredygtig bionaturgas, som er fritaget for kvotereturneringspligt, skal der betales afgift af udledningen uden hensyn til kvotefritagelse.

Der vil således gælde afgiftspligt for udledninger fra bæredygtig bionaturgas, uanset om virksomheder har tilkøbt oprindelsesgarantier for disse udledninger og derfor vil være fritaget for kvotereturneringspligt. Udledninger fra bæredygtig bionaturgas fremgår af udledningsrapporten, som verificeres og kontrolleres i medfør af kvoteordningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at afgiften udgør 71,2 kr. i 2025, 128,1 kr. i 2026, 185,0 kr. i 2027, 241,9 kr. i 2028, 298,8 kr. i 2029 og 355,8 kr. fra og med den 1. januar 2030 (2015-niveau) pr. ton udledt CO₂-ækvivalent (CO₂e), jf. dog *stk. 3*.

Det vil medføre, at virksomheder registreret efter de foreslåede § 4, *stk. 1-3*, skal svare afgift af hvert ton udledt CO₂e på 75 kr. i 2025, 135 kr. i 2026, 195 kr. i 2027, 255 kr. i 2028, 315 kr. i 2029 og 375 kr. (2022-priser) fra og med den 1. januar 2030.

I 2025-priser vil afgiften efter § 2, *stk. 1*, udgøre 85,2 kr. i 2025, 153,3 kr. i 2026, 221,4 kr. i 2027, 289,6 kr. i 2028, 357,8 kr. i 2029 og 425,9 kr. fra og med den 1. januar 2030 pr. ton udledt CO₂e.

Afgiften vil skulle svares ved udledning af CO₂e fra aktiviteter omfattet af kvotedirektivets bilag I, når disse sker i Danmark, og når der skal returneres kvoter efter kvoteordningen for disse udledninger, jf. lovforslagets § 1. Kvotepligten omfatter også andre drivhusgasser end CO₂, hvis de fremgår af kvotedirektivets bilag I. Der skal således også svares emissionsafgift af metan (CH₄), nitrogenoxid (N₂O), hydrofluorkarboner (HFC), perfluorkarboner (PFC) og svovlhexafluorid (SF₆), når disse stammer fra aktiviteter som listet i bilag I, og der skal returneres kvoter for udledningen.

Det foreslås i *stk. 2*, at satserne nævnt i *stk. 1* reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Det vil medføre, at de foreslåede afgiftssatser skal indekseres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset ligesom afgiftssatser i CO₂-afgiftsloven, mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven, gasafgiftsloven, elafgiftsloven, lov om afgift af kvælstofoxider (NO_x-afgiftsloven) og lov om afgift af svovl.

Efter mineralolieafgiftslovens § 32 a reguleres afgiftssatserne i en række punktafgiftslove med udgangspunkt i 2015-niveau. Satserne reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik, jf. lov om beregning af et nettoprisindeks.

Reguleringen af satserne foretages på grundlag af nettoprisindeksets årsgennemsnit i året 2 år forud for det kalenderår, i hvilket satsen skal gælde. Satserne forhøjes eller nedsættes med samme procent som den, hvormed nettoprisindekset er ændret i forhold til niveauet i 2013. Den procentvise ændring beregnes med en decimal. De satser, der fremkommer efter procentreguleringen, afrundes. Hvis en sats for 2015 er angivet med decimaler, skal denne sats ved regulering og afrunding angives med samme antal decimaler. Hvis en sats for 2015 er angivet uden decimaler, skal denne sats ved regulering og afrunding også angives uden decimaler.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at afgiften i 2015-niveau pr. udledt ton CO₂e fra mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse, som er omfattet af lovens bilag 2, udgør 94,9 kr. i 2025, 99,6 kr. i 2026, 104,4 kr. i 2027, 109,1 kr. i 2028, 113,9 kr. i 2029 og 118,6 fra og med den 1. januar 2030.

Det vil medføre, at virksomheder registreret efter det foreslåede § 4, stk. 1, vil skulle svare afgift af hvert ton udledt CO₂e, når udledningen stammer fra mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse, som er omfattet af bilag 2, på 100 kr. i 2025, 105 kr. i 2026, 110 kr. i 2027, 115 kr. i 2028, 120 kr. i 2029 og 125 kr. fra og med den 1. januar 2030 (2022-priser).

I 2025-priser vil afgiftssatsen i § 2, stk. 3, 1. pkt., udgøre 113,6 kr. i 2025, 119,2 kr. i 2026, 125,0 kr. i 2027, 130,6 kr. i 2028, 136,3 kr. i 2029 og 142,0 kr. fra og med den 1. januar 2030 niveau pr. udledt ton CO₂e.

Af det foreslåede bilag 2 til loven fremgår hvilke ikkeenergirelaterede udledninger og udledninger fra energiprodukter anvendt til processerne, der kan anses for at være mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse (mineralogiske processer m.v.). I energi- og CO₂-afgiftslovene er disse processer afgrænset. Det foreslås, at en tilsvarende afgrænsning anvendes i denne lov, jf. også det foreslåede 2. og 3. pkt. Det vil medføre, at følgende processer i emissionsafgiftsloven anses for at være mineralogiske processer m.v.:

- Udledninger, der stammer fra fremstilling af glas. Det omfatter udledninger fra energiprodukter anvendt direkte i fremstillingen af glas og ikkeenergirelaterede udledninger fra fremstillingen af glas.

- Ikkeenergirelaterede udledninger direkte fra og udledninger fra energiprodukter anvendt direkte ved fremstilling af slaggeuld, stenuld og lignende mineralsk uld, ekspanderet vermiculit, ekspanderet ler, skumslagge og lignende ekspanderede mineralske stoffer, blandinger og varer af varmeisolerende, lyd-isolerende eller lydabsorberende mineralske stoffer henhørende under position 6806 i EU's kombinerede nomenklatur.

- Ikkeenergirelaterede udledninger direkte fra og udledninger fra energiprodukter anvendt direkte ved fremstilling af glasfibre, herunder glasuld, henhørende under position 7019 i EU's kombinerede nomenklatur.

- Ikkeenergirelaterede udledninger direkte fra og udledninger fra energiprodukter anvendt direkte til keramisk brænding samt forudgående tørring af varer bestemt hertil samt til fremstilling af porebeton.

- Ikkeenergirelaterede udledninger direkte fra og udledninger fra energiprodukter anvendt direkte til opvarmning, inddampning, tørring eller brænding af kalk, kridt, kridtsten, marmor og andre calciumcar-

bonatprodukter, flint, gips, moler, bentonit og andre lerarter, ferrosulfat, kobbersulfat og calciumoxid samt gødningsstoffer med et tørstofindhold på mindst 90 pct., heraf mindst 5 pct. fosfat efter tørring.

- Ikkeenergirelaterede udledninger direkte fra og udledninger fra energiprodukter anvendt direkte ved fremstilling af hydrogen, argon, inaktive gasser, nitrogen, dinitrogenmonoxyd, ozon og oxygen, herunder påfyldning af disse gasser i trykbeholdere, i det omfang gasserne anvendes i virksomhedens produktion i stedet for indkøbte gasser eller gasserne afsættes.

- Ikkeenergirelaterede udledninger direkte fra og udledninger fra energiprodukter anvendt direkte ved fremstilling af cement.

- Ikkeenergirelaterede udledninger direkte fra og udledninger fra energiprodukter anvendt direkte til smeltning af metaller og glas og varmholdelse af smeltede metaller og glas samt direkte til fremstilling af valsede eller kontinuert støbte slabs og knipler samt til videreforarbejdning af slabs og knipler ved varmvalsning til plader, tråd, stænger og lignende varer af jern og stål, ikke yderligere forarbejdet ved f.eks. sandblæsning m.v., til metalvarmebehandlingsanlæg og til ventilation af lokaler, hvor smeltet metal og glas forarbejdes. Alene opvarmning af glas til over 300 grader samt varmholdelse af glas, der har været opvarmet herover i fremstillingsprocessen, betragtes som smeltning af glas samt varmholdelse af smeltet glas.

I kvotedirektivets bilag I er det nærmere afgrænset, hvilke konkrete aktiviteter, der er omfattet af kvoteordningen, hvorfor bilaget foreslås optaget som bilag 1 til dette lovforslag.

Kvoteomfattede aktiviteter, som kan indebære mineralogiske processer, er bl.a.:

- fremstilling af cementklinker i roterovne med en produktionskapacitet på mere end 500 tons/dag eller i andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag,

- fremstilling af kalk eller brænding af dolomit eller magnesit i roterovne eller i andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag,

- fremstilling af glas, herunder glasfibre, med en smeltekapacitet på mere end 20 tons/dag,

- fremstilling af keramiske produkter ved brænding, navnlig tagsten, mursten, ildfaste sten, fliser, stentøj og porcelæn, med en produktionskapacitet på mere end 75 tons/dag,

- fremstilling af mineraluldisoleringsmateriale ved hjælp af glas, sten eller slagger med en smeltekapacitet på mere end 20 tons/dag, og

- tørring eller brænding af gips eller fremstilling af gipsplader og andre gipsprodukter med en produktionskapacitet for brændt gips eller tørret sekundært gips på over 20 tons/dag.

Kvoteomfattede aktiviteter, som kan indebære metallurgiske processer, er bl.a.:

- ristning eller sintring, herunder pelletering af malm (herunder svovlholdig malm),

- produktion af jern eller stål (første eller anden smeltning) med dertil hørende strengstøbning og med en kapacitet på mere end 2,5 tons/time,

- produktion eller forarbejdning af ferrometaller (herunder ferrolegeringer), hvor der drives fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW. Forarbejdningen omfatter bl.a. valseværker, genopvarmningsanlæg, glødningsovne, smedning, støbning, overfladebelægning og bejdsning,

- fremstilling af primær aluminium eller aluminiumoxid, samt PFC-udledning herfra,
- produktion af sekundær aluminium, når der anvendes fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW, og
- produktion eller forarbejdning af nonferrometaller, herunder produktion af legeringer, raffineringer, støbning osv., hvor der anvendes fyringsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt (herunder brændsel anvendt som reduktionsmiddel) på mere end 20 MW.

Kvotecomfattede aktiviteter, som kan indebære elektrolyse, er bl.a.:

- produktion af brint (H₂) og syntesegas med en produktionskapacitet på mere end 5 tons/dag.

Kemisk reduktion kan indgå ved fremstillingen af metaller og i visse andre processer og forekommer f.eks. i forbindelse med processer med jernmalm.

Det er ikke alle de ovennævnte aktiviteter, som finder sted i Danmark i dag.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at udledningerne fra mineralogiske og metallurgiske processer skal ske som følge af opvarmning i anlæg, og materialerne, der indgår i de nævnte processer, skal gennem opvarmningen i anlæggene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Det vil medføre, at der gælder samme afgrænsning af, hvilke processer, der anses for at udgøre mineralogiske og metallurgiske processer i denne lov, som der gælder efter energi- og CO₂-afgiftslovene. I disse love er dog kun energirelaterede udledninger omfattet, mens emissionsafgiftsloven også vil omfatte ikkeenergirelaterede udledninger, jf. det foreslåede 3. pkt.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at udledningerne også omfatter ikkeenergirelaterede udledninger fra disse processer.

Dermed vil der skulle svares afgift af både energi- og ikkeenergirelaterede udledninger fra de af loven omfattede aktiviteter med mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse.

Det foreslås i *stk. 4*, at satserne nævnt i *stk. 3* reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Det vil medføre, at de foreslåede afgiftssatser skal indekseres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset ligesom afgiftssatser i CO₂-afgiftsloven, mineralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven, gasafgiftsloven, elafgiftsloven, lov om afgift af kvælstofoxider (NO_x-afgiftsloven) og lov om afgift af svovl.

Efter mineralolieafgiftslovens § 32 a reguleres afgiftssatserne i en række punktafgiftslove med udgangspunkt i 2015-niveau. Satserne reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik, jf. lov om beregning af et nettoprisindeks.

Reguleringen af satserne foretages på grundlag af nettoprisindeksets årsgennemsnit i året 2 år forud for det kalenderår, i hvilket satsen skal gælde. Satserne forhøjes eller nedsættes med samme procent som den, hvormed nettoprisindekset er ændret i forhold til niveauet i 2013. Den procentvise ændring beregnes med en decimal. De satser, der fremkommer efter procentreguleringen, afrundes. Hvis en sats for 2015 er angivet med decimaler, skal denne sats ved regulering og afrunding angives med samme antal decimaler. Hvis en sats for 2015 er angivet uden decimaler, skal denne sats ved regulering og afrunding også angives uden decimaler.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.2 og 3.2.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 5* at indsætte regler om registrerede virksomheders pligt til at indberette modtaget statsstøtte til Skatteforvaltningen.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at virksomheder, der betaler afgift efter satsen i *stk. 3*, skal indberette differencen mellem den lempede afgift efter *stk. 3*, og afgiften, som den ville have været, hvis den skulle beregnes efter de højere afgiftssatser i *stk. 1*, til Skatteforvaltningen, hvis differencen overstiger 100.000 euro i et kalenderår. Det foreslås i *2. pkt.*, at omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober for det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Det foreslås i *3. pkt.*, at opgørelsen af afgiftslempelsen efter *1. pkt.* skal ske pr. juridisk enhed.

Det vil medføre, at virksomheder, der benytter sig af den lavere afgift efter § 2, *stk. 3, 1. pkt.*, pålægges at indberette værdien af den støtte, som de modtager, til Skatteforvaltningen, hvis beløbet overstiger 100.000 euro i et kalenderår.

Det foreslåede § 2, *stk. 3*, udgør en støtteordning i form af en lempet afgiftssats for udledt CO₂e fra mineralogiske processer m.v. i forhold til afgiftssatsen efter § 2, *stk. 1*. Denne støtteordning er omfattet af Kommissionens Retningslinjer for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi 2022 (2022/C 80/01), herunder gennemsigtighedskravet.

Pligten til at offentliggøre oplysninger om statsstøtte følger bl.a. af ovenstående retningslinjer. Det følger heraf, at det er en betingelse for anvendelsen af retningslinjerne, at medlemsstaterne offentliggør en række oplysninger om støttetildelinger. For så vidt angår støttetildelinger på over 100.000 euro, stilles der bl.a. krav om offentliggørelse af støttemodtagers navn, virksomhedens størrelse, datoen for støttens tildeling og støttebeløbets størrelse. For så vidt angår støtte i form af skattefordele skal støttebeløbet offentliggøres i intervaller fra 0,5-1, 1-2, 2-5, 5-10, 10-30 og 30 mio. euro og derover. Dette følger af Kommissionens retningslinjer afsnit 3.2.1.4.

Manglende efterlevelse af gennemsigtighedskravet betyder, at den tildelte støtte ikke lever op til retningslinjerne og betingelserne for godkendelsen i medfør heraf, og støtten vil derfor i princippet kunne anses for at udgøre uforenelig statsstøtte.

Det er en forudsætning for offentliggørelse af oplysninger i statsstøtteregeter, at Skatteforvaltningen er i besiddelse af oplysninger om støtte ydet efter specifikke bestemmelser i de forskellige afgiftslove. Indberetningssystemet er ikke i dag indrettet på en sådan måde, at disse oplysninger kan hentes ud fra de tilgængelige data, hvorfor det er nødvendigt, at virksomhederne indberetter disse data.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter *stk. 5* og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

De nærmere regler om indberetning af sådanne oplysninger følger af bekendtgørelse nr. 1821 af 28. december 2023 om efterlevelse af regler for tildeling af statsstøtte på skatteområdet. Bekendtgørelsen vil blive udvidet til også at omfatte afgiftslempelsen for mineralogiske processer m.v. efter dette lovforslag.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at skatteministeren derudover fastsætter nærmere regler om, at virksomheder ikke kan anvende afgiftssatsen i § 2, *stk. 3*, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Det vil medføre, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om efterlevelse af de til enhver tid gældende EU-regler for tildeling af forenelig statsstøtte, som har betydning for lempelsen for mineralogiske processer m.v. Skatteministeren vil herefter i en bekendtgørelse kunne angive, hvilke

betingelser der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte efter emissionsafgiftslovens § 2, stk. 3, herunder at kriseramte virksomheder ikke må benytte sig af ordningen. Skatteministerens vil kunne revidere bekendtgørelsen, hvis der fastsættes nye EU-regler på området, som har betydning for ordningen.

Kriseramte virksomheder som defineret i punkt 14 i Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi 2022 (2022/C 80/01), er ikke berettiget til at modtage støtte, og vil derfor ikke have ret til at betale lempet afgiftssats efter § 2, stk. 3. Det følger heraf, at støtte til miljøbeskyttelse og energi ikke må ydes til kriseramte virksomheder som defineret i rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikkefinansielle virksomheder (Meddelelse fra Kommissionen — Rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikkefinansielle virksomheder (2014/C 249/01), som er blevet forlænget til udgangen af 2025 ved meddelelse fra Kommissionen af 28. november 2023). Kriseramte virksomheder er her defineret i pkt. 20 og 24.

Det følger af pkt. 20, at "[i] disse rammebestemmelser anses en virksomhed for at være kriseramt, når den uden statslig indgriben næsten med sikkerhed vil være nødt til at indstille sin aktivitet på kort eller mellemlang sigt. Derfor anses en virksomhed for at være kriseramt, hvis mindst en af følgende omstændigheder indtræffer:

a) For virksomheder med begrænset ansvar, når over halvdelen af dets tegnede selskabskapital er forsvundet som følge af akkumulerede tab. Dette er tilfældet, når der ved fratrækning af de akkumulerede tab fra reserveerne (og alle andre poster, der almindeligvis betragtes som en del af virksomhedens egenkapital) fremkommer et negativt akkumuleret beløb på over halvdelen af den tegnede kapital.

b) For virksomheder, hvori mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for virksomhedens gæld, når over halvdelen af selskabskapitalen, som er opført i virksomhedens regnskaber, er forsvundet som følge af akkumulerede tab.

c) Når virksomheden er under konkursbehandling eller efter de nationale regler opfylder kriterierne for konkursbehandling på begæring af dens kreditorer.

d) Når virksomheden ikke er en SMV og i de seneste to år har haft og stadig har:

i. en gældsandel, dvs. et forhold mellem bogført gæld og egenkapital, på over 7,5 og

ii. en EBITDA-rentedækningsgrad på under 1,0.

Dog følger det af pkt. 24 i disse retningslinjer, at SMV'er, der har eksisteret i mindre end 3 år, ikke vil blive anset for at være kriseramte, medmindre de opfylder betingelserne i punkt 20, c.

Skatteministerens har fastsat nærmere regler for at modtage statsstøtte i bekendtgørelse nr. 1821 af 28. december 2023 om efterlevelse af regler for tildeling af statsstøtte på skatteområdet. Det omfatter bl.a. regler om indberetning igennem TastSelv m.v. samt forbuddet mod at yde støtte til kriseramte virksomheder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.6 og 3.2.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Det foreslås i § 3 at definere en række begreber, der anvendes i loven. Definitionerne svarer til dem, der anvendes i lov om CO₂-kvoter, regler fastsat i medfør heraf og i EU-retsakter om forhold omfattet af lov om CO₂-kvoter.

Det foreslås i *nr. 1* at definere CO₂-ækvivalent som den mængde af en drivhusgas, der svarer til det globale opvarmningspotentiale af 1 t kuldioxid (CO₂)

Definitionen følger af kvoteordningen, herunder definitionen i kvotedirektivets artikel 3, litra f).

Udtrykket »ton CO₂-ækvivalent« skal forstås i overensstemmelse med kvotedirektivets definition af »ton kuldioxidækvivalent«, jf. artikel 3, litra f), hvorefter der herved forstås et ton kuldioxid (CO₂) eller enhver anden af de i direktivets bilag II nævnte drivhusgasser i en mængde med et tilsvarende globalt opvarmningspotentiale.

Det foreslås i *nr. 2* at definere driftsleder som den juridiske eller fysiske person, der driver eller kontrollerer et stationært anlæg, eller som har fået overdraget afgørende økonomiske beføjelser med hensyn til den tekniske drift heraf.

Definitionen svarer til den, der anvendes i CO₂-kvotebekendtgørelsen.

Det foreslås i *nr. 3* at definere drivhusgasser som kuldioxid (CO₂), metan (CH₄), lattergas (N₂O), hydrofluorkarboner (HFC), perfluorkarboner (PFC), svovlhexafluorid (SF₆) og andre gasformige bestanddele af atmosfæren, både natur- og menneskeskabte, som optager og genudsender infrarød stråling.

Definitionen svarer til den, der anvendes i CO₂-kvoteloven og kvotedirektivets bilag II.

Det foreslås i *nr. 4, 1. pkt.*, at definere kvote som et bevis for retten til at udlede 1 t CO₂-ækvivalent i en nærmere angivet periode. Det foreslås i *2. pkt.*, at retten er nærmere reguleret i kvotedirektivet, der er gennemført ved lov om CO₂-kvoter og i andre EU-retsakter fastsat med hjemmel i kvotedirektivet (kvoteordningen).

Definitionen svarer til den, der anvendes i CO₂-kvoteloven.

Det foreslås i *nr. 5* at definere kvotedirektivet som Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen.

Definitionen svarer til den, der anvendes i CO₂-kvotebekendtgørelsen.

Det foreslås i *nr. 6* at definere kvoteordningen som reguleringen i lov om CO₂-kvoter, i regler udstedt i medfør af lov om CO₂-kvoter og i EU-retsakter om forhold omfattet af lov om CO₂-kvoter.

Definitionen svarer til den, der anvendes i CO₂-kvotebekendtgørelsen.

Det foreslås i *nr. 7* at definere kvotereturneringspligt som pligt for driftsledere, luftfartsoperatører og søfartsoperatører til i medfør af kvoteordningen hvert år senest den 30. september i EU-registeret at returnere et antal kvoter svarende til deres verificerede udledning i det forudgående kalenderår.

Definitionen er inspireret af kvotelovens §§ 10 og 12, stk. 1.

Det foreslås i *nr. 8* at definere luftfartsoperatør som den fysiske eller juridiske person, der driver et luftfartøj på det tidspunkt, hvor det udfører en af de luftfartsaktiviteter, der er omfattet af loven, eller ejeren af luftfartøjet, hvis førstnævnte person er ukendt eller ikke identificeret af ejeren, herunder en operatør, der mod vederlag stiller rute- eller charterflyvninger til rådighed for offentligheden med henblik på personbefordring, godstransport eller transport af postforsendelser.

Definitionen svarer til den, der anvendes i CO₂-kvotebekendtgørelsen.

Det foreslås i *nr. 9* at definere MR-forordningen som Kommissionens gennemførelsesforordning om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og om ændring af Kommissionens forordning nr. 601/2012/EU.

Definitionen svarer til den, der anvendes i CO₂-kvotebekendtgørelsen.

MR-forordningen er vedtaget som Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 af 19. december 2018 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og om ændring af Kommissionens forordning nr. 601/2012/EU, og er senest ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/1371 af 5. august 2022.

Det foreslås i *nr. 10* at definere MRV-forordningen som Europa-Parlamentets og Rådets forordning om overvågning, rapportering og verifikation af CO₂-emissioner fra søtransport og om ændring af direktiv 2009/16/EF.

Definitionen svarer til den, der anvendes i CO₂-kvotebekendtgørelsen.

MRV-forordningen er vedtaget som Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757 af 29. april 2015 om overvågning, rapportering og verifikation af CO₂-emissioner fra søtransport og om ændring af direktiv 2009/16/EF, og er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/957 af 10. maj 2023

Det foreslås i *nr. 11* at definere operatør som en driftsleder, luftfartsoperatør, søfartsoperatør (rederi), brændstofoperatør (reguleret enhed) eller enhver anden, der er omfattet af EU-regler om krav til handel med kvoter for drivhusgasemissioner.

Definitionen svarer til den, der anvendes i CO₂-kvoteloven.

Det foreslås i *nr. 12* at definere overvågningsplan som driftslederens eller luftfartsoperatørens plan for overvågning af drivhusgasemissioner, som den kompetente myndighed har godkendt, jf. MR-forordningens artikel 11, og søfartsoperatørens tilsvarende plan for overvågning af søfart, jf. MRV-forordningens artikel 6, stk. 6-8.

Definitionen af overvågningsplan svarer til de definitioner, der følger af MR-forordningen og MRV-forordningen, og er dermed de definitioner der anvendes i kvoteordningen.

Det foreslås i *nr. 13* at definere søfartsoperatør som et rederi eller en reder eller enhver anden organisation eller person, så som en forvalter eller bareboat-charterer, der er omfattet af kvoteordningens bestemmelser, fordi personen opfylder definitionen af »rederi« ifølge kvotedirektivets artikel 3, litra w.

Definitionen svarer til den, der anvendes i CO₂-kvotebekendtgørelsen.

Det foreslås i *nr. 14* at definere udledningsrapport som driftslederens eller luftfartsoperatørens verificerede rapport over de årlige emissionsmængder i rapporteringsperioden, som forelægges den kompetente myndighed, jf. MR-forordningens artikel 68, og selskabernes tilsvarende rapport for søfart, jf. MRV-forordningens artikel 11.

Definitionen af udledningsrapport svarer således til de definitioner, der følger af MR-forordningen og MRV-forordningen, og er dermed de definitioner der anvendes i kvoteordningen, da forordningerne har direkte virkning i dansk ret.

Det foreslås i *nr. 15* at definere udledningstilladelse som en tilladelse til en driftsleder eller brændstofoperatør til udledning af drivhusgasser, jf. § 4, stk. 1, i lov om CO₂-kvoter.

Definitionen svarer til den, der anvendes CO₂-kvotebekendtgørelsen.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at en virksomhed skal registreres hos Skatteforvaltningen, hvis den udfører aktiviteter, som kræver, at driftslederen skal have en tilladelse fra Energistyrelsen til at udlede drivhusgasser.

Det vil medføre, at virksomheder med kvoteomfattede aktiviteter på stationære anlæg, der efter kvoteordningen skal være i besiddelse af en udledningstilladelse forud for påbegyndelse af den kvoteomfattede aktivitet, vil skulle registreres for emissionsafgift hos Skatteforvaltningen.

Efter kvotedirektivets artikel 4 skal medlemsstaterne sikre, at anlæg kun udfører de i bilag I opførte aktiviteter, hvorved der udledes en for den pågældende aktivitet anførte gas, hvis anlæggets driftsleder er i besiddelse af en tilladelse udstedt af en kompetent myndighed i overensstemmelse med artikel 5 og 6 i direktivet, eller hvis anlægget er undtaget fra kvotehandelssystemet i medfør af artikel 27.

Efter CO₂-kvotelovens § 4 skal driftsledere være i besiddelse af en udledningstilladelse udstedt af Energistyrelsen. Ansøgning om udledningstilladelse indgives til Energistyrelsen.

Ifølge kvotedirektivets artikel 6, stk. 2, litra a-e, indeholder udledningstilladelsen bl.a. en beskrivelse af aktiviteter og emissioner fra anlægget, en overvågningsplan, rapporteringskrav og en forpligtelse til at returnere kvoter, der svarer til anlæggets samlede udledning.

Når et anlæg har modtaget en udledningstilladelse, skal driftslederen holde den kompetente myndighed underrettet om ændringer vedrørende anlægget, der medfører, at udledningstilladelsen ikke længere er retvisende. Det er f.eks. ændringer, der har betydning for anlæggets udledning, jf. kvotedirektivets artikel 7, 1. pkt. Hvis sådanne ændringer af anlægget sker, skal den kompetente myndighed ajourføre tilladelsen, jf. kvotedirektivets artikel 7, 2. pkt.

Udstedelsestilladelsen samordnes med vilkår og proceduren for en godkendelse efter Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening), hvor det er relevant, jf. kvotedirektivets artikel 8. Direktivet om industrielle emissioner omfatter aktiviteter som oplistet i bilag I, jf. direktivets kapitel II, jf. artikel 2, stk. 1.

Efter CO₂-kvotelovens § 10, stk. 1, skal driftsledere i overensstemmelse med kvoteordningens regler hvert år senest den 30. september i EU-registreret returnere et antal kvoter svarende til deres verificerede udledning i det foregående kalenderår. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter § 21, stk. 3, fastsætte regler om bl.a. overvågning, rapportering og verifikation i forbindelse med udledning af drivhusgasser omfattet af kvoteordningen.

I afgiftsreguleringen er virksomheden almindeligvis den registrerings- og afgiftspligtige person. Derfor foreslås det, at den virksomhed, som driftslederen har opnået en udledningstilladelse for, vil skulle lade sig registrere.

Virksomheden vil skulle registreres på www.virk.dk for at opnå en registrering i Erhvervssystemet. En virksomhed, der er registreret i Erhvervssystemet, skal angive afgift for hver afgiftsperiode via TastSelv Erhverv.

Manglende angivelse vil medføre, at Skatteforvaltningen foretager en foreløbig fastsættelse af virksomhedens tilsvarende for afgiftsperioden, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 1. Virksomheden vil skulle betale en

afgift på 800 kr. for en foreløbig fastsættelse, jf. stk. 2. Skatteforvaltningen vil desuden kontrollere og efterprøve angivelsen. Virksomheden vil desuden skulle betale afgift via Skattekontoen, og ved manglende betaling vil kravet blive sendt til inddrivelse ved Gældsstyrelsen. De nærmere krav til registrerede virksomheder følger af den foreslåede emissionsafgiftslov.

Det foreslås i 2. *pkt.*, at registrering skal ske senest 14 dage efter modtagelse af udledningstilladelsen.

Det vil medføre, at virksomheder har 14 dage fra modtagelse af udledningstilladelsen til at lade sig registrere hos Skatteforvaltningen.

Det foreslås i 3. *pkt.*, at driftsledere omfattet af det foreslåede stk. 1, som den 1. januar 2025 er i besiddelse af en udledningstilladelse, skal lade sig registrere hos Skatteforvaltningen senest den 14. januar 2025.

Det vil medføre, at driftsledere omfattet af § 4, stk. 1, som den 1. januar 2025 er i besiddelse af en udledningstilladelse, med udgangen af den 14. januar 2025 vil være registreret hos Skatteforvaltningen.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at en virksomhed skal registreres hos Skatteforvaltningen, hvis den driver indenrigsluftfart i Danmark, jf. § 1, stk. 3, som kræver, at luftfartsoperatøren i medfør af kvoteordningen er forpligtet til at returnere kvoter.

Det foreslåede 1. *pkt.*, medfører, at virksomheder, der driver kvoteomfattet indenrigsluftfart i Danmark, skal registreres for emissionsafgift hos Skatteforvaltningen.

Efter kvotedirektivets artikel 3g skal medlemsstaterne sikre, at hver luftfartsoperatør indsender en overvågningsplan til den i medlemsstaten kompetente myndighed, hvori der redegøres for foranstaltninger til overvågning og rapportering af emissioner og tonkilometerdata, og at sådanne planer godkendes af den kompetente myndighed.

Luftfartsoperatører er omfattet af denne forpligtelse, hvis de har aktiviteter som fastsat i kvotedirektivets bilag I.

Efter artikel 12, stk. 3, litra b, er medlemsstaterne forpligtet til at sikre, at hver luftfartøjsoperatør returnerer et antal kvoter, der svarer til vedkommendes samlede emissioner i det foregående kalenderår som verificeret i overensstemmelse med artikel 15.

Denne forpligtelse for luftfartsoperatører til at returnere kvoter er fastsat i CO₂-kvotebekendtgørelsens § 19. Bekendtgørelsen fastlægger dog kun en sådan forpligtelse for de luftfartsoperatører, der skal returnere kvoter til Danmark. Med lovforslaget vil pligten til at lade sig registrere for afgift dog også kunne omfatte luftfartsoperatører, der ikke er forpligtet til at returnere kvoter til Danmark, men som alligevel driver indenrigsluftfart.

Efter CO₂-kvotelovens § 10, stk. 1, skal luftfartsoperatører i overensstemmelse med kvoteordningens regler hvert år senest den 30. september i EU-registreret returnere et antal kvoter svarende til deres verificerede udledning i det foregående kalenderår. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter § 21, stk. 3, fastsætte regler om bl.a. overvågning, rapportering og verifikation i forbindelse med udledning af drivhusgasser omfattet af kvoteordningen.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheden med aktiviteter, der medfører udledninger, vil være den registrerings- og afgiftspligtige person. Det stemmer overens med punktafgiftsreguleringen, hvor virksomheden almindeligvis er den registreringspligtige og afgiftspligtige person.

Virksomheden vil skulle registreres på www.virk.dk for at opnå en registrering i Erhvervssystemet. En virksomhed, der er registreret i Erhvervssystemet, vil skulle angive afgift for hver afgiftsperiode via

TastSelv Erhverv. Manglende angivelse vil medføre at Skatteforvaltningen foretager en foreløbig fastsættelse af virksomhedens tilsvær for afgiftsperioden, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 1. Virksomheden vil skulle betale en afgift på 800 kr. for en foreløbig fastsættelse, jf. stk. 2. Skatteforvaltningen vil desuden kontrollere og efterprøve angivelsen. Virksomheden vil desuden skulle betale afgift via Skattekontoen, og ved manglende betaling vil kravet blive sendt til inddrivelse ved Gældsstyrelsen. De nærmere krav til registrerede virksomhederne følger af den foreslåede emissionsafgiftslov.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at anmeldelse til registrering skal ske senest 14 dage efter godkendelse af overvågningsplan af Energistyrelsen eller en kompetent myndighed i et andet EU-land, hvis det forventes, at virksomheden vil blive omfattet af kvotereturneringspligt, jf. stk. 4.

Det foreslåede 2. pkt. medfører, at virksomheden senest skal anmelde registrering 14 dage efter at Energistyrelsen eller en kompetent myndighed i et andet EU-land har godkendt virksomhedens overvågningsplan, hvis det forventes, at virksomheden vil blive omfattet af kvotereturneringspligt, jf. stk. 4.

Det foreslås i *3. pkt.*, at virksomheder, som har haft kvoteomfattet aktivitet i 2024, skal lade sig registrere efter det foreslåede stk. 2, hos Skatteforvaltningen senest den 14. januar 2025.

Det vil medføre, at virksomheder, som har haft kvoteomfattet aktivitet i 2024, med udgangen af den 14. januar 2025 vil være registreret hos Skatteforvaltningen.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at en virksomhed skal registreres hos Skatteforvaltningen, hvis den driver indenrigsfærgefart i Danmark, som kræver, at søfartsoperatøren i medfør af kvoteordningen er forpligtet til at returnere kvoter.

Det vil medføre, at virksomheder, der driver kvoteomfattet indenrigsfærgefart, vil skulle registreres for emissionsafgift hos Skatteforvaltningen.

Efter kvotedirektivets artikel 3gd skal medlemsstaterne sikre, at et rederi, der udfører søfartsaktiviteter som opført i bilag I under dens ansvar, overvåger og rapporterer de relevante parametre i en rapporteringsperiode og indsender aggregerede emissionsdata på virksomhedsniveau til den kompetente myndighed i overensstemmelse med kapitel II i MRV-forordningen.

Søfartsaktiviteterne opført i kvotedirektivets bilag I omfatter søtransportaktiviteter, med undtagelse af de søtransportaktiviteter, der er omfattet af MRV-forordningens artikel 2, stk. 1 a og 1 b. Fra den 1. januar 2027 er også aktiviteter, der er omfattet af artikel 2, stk. 1 b, i MRV-forordningen, omfattet af kvotedirektivet.

Forordningens artikel 2, stk. 1, omfatter skibe på 5.000 bruttotonnage og derover, for så vidt angår de drivhusgasemissioner, der udledes under deres sejlads med henblik på transport af gods eller passagerer til kommercielle formål fra sådanne skibes seneste anløbshavn til en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion og fra en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion til deres næste anløbshavn samt i anløbshavne under en medlemsstats jurisdiktion.

Efter CO₂-kvotelovens § 10, stk. 1, skal søfartsoperatører i overensstemmelse med kvoteordningens regler hvert år senest den 30. september i EU-registreret returnere et antal kvoter svarende til deres verificerede udledning i det foregående kalenderår. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter § 21, stk. 3, fastsætte regler om bl.a. overvågning, rapportering og verifikation i forbindelse med udledning af drivhusgasser omfattet af kvoteordningen.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheden med aktiviteter, der medfører udledninger, vil være den

registrerings- og afgiftspligtige person. Det stemmer overens med punktafgiftsreguleringen, hvor virksomheden almindeligvis er den registreringspligtige og afgiftspligtige person.

Virksomheden vil skulle registreres på www.virk.dk for at opnå en registrering i Erhvervssystemet. En virksomhed, der er registreret i Erhvervssystemet, vil skulle angive afgift for hver afgiftsperiode via TastSelv Erhverv. Manglende angivelse vil medføre at Skatteforvaltningen foretager en foreløbig fastsættelse af virksomhedens tilsvær for afgiftsperioden, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 1. Virksomheden vil skulle betale en afgift på 800 kr. for en foreløbig fastsættelse, jf. stk. 2. Skatteforvaltningen vil desuden kontrollere og efterprøve angivelsen. Virksomheden vil desuden skulle betale afgift via Skattekontoen, og ved manglende betaling vil kravet blive sendt til inddrivelse ved Gældsstyrelsen. De nærmere krav til registrerede virksomhederne følger af den foreslåede emissionsafgiftslov.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at anmeldelse til registrering skal ske senest 14 dage efter godkendelse af overvågningsplan for overvågning og rapportering af årlige CO₂-udledninger af Energistyrelsen eller en kompetent myndighed i et andet EU-land, hvis det forventes at virksomheden vil blive omfattet af kvotereturneringspligt, jf. stk. 4.

Det vil medføre, at virksomheder har 14 dage fra godkendelse af overvågningsplanen til at lade sig registrere hos Skatteforvaltningen, hvis det forventes, at virksomheden vil blive omfattet af kvotereturneringspligt.

Det foreslås i *3. pkt.*, at virksomheder, der fra 2025 som søfartsoperatør omfattes af pligt til at returnere kvoter efter kvotedirektivet, skal, når betingelserne i stk. 4 er opfyldt, lade sig registrere efter stk. 3, hos Skatteforvaltningen senest den 14. januar 2025.

Det vil medføre, at virksomheder, der fra 2025 som søfartsoperatør omfattes af pligt til at returnere kvoter efter kvotedirektivet, når betingelserne i det foreslåede § 4, stk. 4 er opfyldt, med udgangen af den 14. januar 2025 vil være registreret hos Skatteforvaltningen.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at en virksomhed, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, skal lade sig registrere efter stk. 2 eller 3, hvis virksomheden i det forudgående år var omfattet af pligt til at returnere kvoter til Energistyrelsen eller en kompetent myndighed i et andet EU-land.

Virksomheder vil dermed som udgangspunkt skulle lade sig registrere efter § 4, stk. 2 og 3, hvis virksomheden i det forudgående år skulle returnere kvoter til en kompetent myndighed, medmindre der er sket ændringer, som gør at virksomheden har en stærk formodning for, at den ikke vil skulle returnere kvoter til Energistyrelsen eller en kompetent myndighed i et andet EU-land.

Disse særlige omstændigheder kan f.eks. foreligge når en virksomhed ikke forventer at opfylde kravene til antal flyvninger, der medfører, at der skal svares kvoter, eller hvis en virksomhed ikke længere anvender et søfartøj, der er omfattet af kvoteordningens krav om kvotereturnering. En virksomhed skal dog uanset sådanne særlige omstændigheder forblive registreret med henblik på at kunne afregne endelig afgift efter lovens foreslåede § 9.

Virksomhederne vil blive omfattet af lovens pligt til løbende at angive og afregne afgift fra registreringstidspunktet. Der skal ikke angives og betales afgift af udledninger, som er sket forud for registreringstidspunktet.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at en virksomhed, som ikke i forudgående år har været i besiddelse af en overvågningsplan eller har haft pligt til at returnere kvoter, skal lade sig registrere hos Skatteforvaltningen på det tidspunkt, hvor det måtte formodes, at virksomheden efter årets udgang skal returnere kvoter til Energistyrelsen eller en kompetent myndighed i et andet EU-land.

En virksomhed, der ikke har været returneringspligtig for kvoter i det forudgående år, skal lade sig registrere på tidspunktet, hvor virksomheden har eller burde have kendskab til, at virksomheden efter årets udgang vil skulle returnere kvoter til en kompetent myndighed. I den forbindelse kan der lægges vægt på bl.a. forudgående udledningsrapporter, godkendte overvågningsplaner og virksomhedens aktivitet normalt blive lagt til grund.

Det foreslås i *stk. 4, 3. pkt.*, at virksomheden fra registreringstidspunktet eller tidspunktet, hvor virksomheden skulle have ladet sig registrere efter 2. pkt., er forpligtet til løbende at angive og afregne afgift.

Det vil medføre, at virksomheden fra tidspunktet, hvor virksomheden skulle have ladet sig registrere hos Skatteforvaltningen, omfattes af lovens pligt til løbende at angive og afregne afgift

Det foreslås i *stk. 5*, at Skatteforvaltningen udsteder et bevis for registreringen efter stk. 1-3.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Skatteforvaltningen udsteder bevis for registrering til de registrerede virksomheder. Beviset dannes digitalt og vil kunne rekvireres af virksomheden via Skatteforvaltningens hjemmeside.

Dette bevis vil bl.a. kunne anvendes som dokumentation for, at virksomheden til den kvoteomfattede aktivitet kan fritages for CO₂-afgift.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at afgiftsperioden er måneden.

Registrerede virksomheder vil dermed månedligt skulle betale afgift af den afgiftspligtige drivhusgasudledning. Opgørelse af afgiften vil ske i overensstemmelse med § 5, stk. 2-5, og § 6. Afgiften vil skulle angives til Skatteforvaltningen i overensstemmelse med §§ 8 og 9.

Det foreslås i *stk. 2*, at registrerede virksomheder efter udløbet af hver afgiftsperiode skal opgøre den afgiftspligtige mængde drivhusgasudledning foreløbigt.

Det vil medføre, at registrerede virksomheder efter § 4 efter udløbet af hver måned vil skulle opgøre en foreløbig mængde af den afgiftspligtige drivhusgasudledning efter § 1. Opgørelsen reguleres nærmere i det foreslåede stk. 3.

Det foreslås i *stk. 3*, at den foreløbige mængde drivhusgasudledning i afgiftsperioden opgøres på grundlag af måling af energiforbrug eller drivhusgasudledningen efter § 6 eller drivhusgasudledningen i de op til 2 forudgående kalenderår opgjort efter § 6, jf. dog stk. 4.

Det vil medføre, at de foreløbige opgørelser efter stk. 2 skal ske på grundlag af den måling af energiforbrug eller drivhusgasudledning efter § 6 eller udledningen i de op til 2 forudgående kalenderår, når en virksomhed tidligere har opgjort den afgiftspligtige udledning efter § 6.

Den målte udledning vil kunne anvendes, når en registreret virksomhed opgør udledningen enten ved måling af energiforbrug i overensstemmelse med opgørelse efter kvoteordningen eller efter energi- og CO₂-afgiftslovene eller ved direkte måling af udledning. Registrerede virksomheder, der også er afgiftspligtige af ikkeenergirelaterede udledninger, vil dog skulle medtage disse i den foreløbige opgørelse.

Som alternativ kan opgørelse ske efter § 6 i overensstemmelse med overvågnings- og rapporteringskravene i kvotedirektivet, dog med særlige regler for luftfart og søfart, hvor kun indenrigsluftfart og indenrigsfærgefart medtages. Dermed kan udledningsrapporter fra de op til 2 forudgående kalenderår

og oplysninger, der ligger til grund for disse rapporter, også lægges til grund for den foreløbige opgørelse. Den foreløbige opgørelse kan således udgøres af f.eks. det månedlige gennemsnit for de to år eller anden opgørelse, der tager afsæt i udledningsrapporterne m.v., evt. reguleret for forhold omfattet af det foreslåede stk. 4.

Ved den foreløbige opgørelse kan forhold nævnt i det foreslåede stk. 4 tages i betragtning.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at registrerede virksomheder ved den foreløbige opgørelse af den afgiftspligtige mængde kan tage hensyn til oplysninger, som kan have betydning for udledningsopgørelsen i det igangværende kalenderår, herunder ændring af overvågningsplaner grundet kapacitetsudvidelser.

Det vil medføre, at ved den foreløbige opgørelse af den afgiftspligtige mængde efter stk. 2, som udgangspunkt skal opgøres efter stk. 3, kan en række øvrige forhold tages i betragtning, så det sikres, at den så vidt muligt afspejler den faktiske CO₂-udledning, som den vil blive opgjort efter årets udgang, jf. § 6.

Forhold, der kan tages i betragtning, omfatter bl.a. forudgående udledningsrapporter om verificerede udledninger fra samme anlæg, overvågningsplaner, da disse efter kvotedirektivet skal opdateres, hvis der sker større ændringer, som kan have betydning for opgørelsesmetode og udledning fra anlægget, bl.a. kapacitetsudvidelser, samt det faktiske energiforbrug på anlægget inden for perioden.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at registrerede virksomheder, der ikke tidligere har indleveret udledningsrapporter til Energistyrelsen eller en kompetent myndighed i et andet EU-land efter kvoteordningen, opgør den afgiftspligtig udledning i det første kalenderår på grundlag af den forventede udledning i de enkelte afgiftsperioder.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheder, der ikke tidligere har indleveret udledningsrapporter til en kompetent myndighed efter kvoteordningen, vil skulle opgøre den afgiftspligtige udledning i det første kalenderår på grundlag af den forventede udledning i de enkelte afgiftsperioder. Ved opgørelsen kan forhold som nævnt i 1. pkt. indgå.

Det foreslås i *stk. 5*, at foreligger der ikke en godkendt overvågningsplan efter MRV-forordningen før den 6. juni 2025, kan de foreløbige opgørelser, jf. stk. 1, for 2025 ske på grundlag af den indsendte overvågningsplan og den endelige opgørelse.

Det vil medføre, at rederier med kvoteomfattet indenrigsfærgefart skal opgøre udledningen på baggrund af den indsendte overvågningsplan, hvis der ikke foreligger en godkendt overvågningsplan før den 6. juni 2025.

Det foreslås i *stk. 6*, at skatteministeren kan fastsætte regler vedrørende dokumentation for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde drivhusgasudledning efter stk. 1-4.

Sådanne regler forudsættes at kunne vedrøre dokumentation, der ligger til grund for virksomhedernes foreløbige opgørelse af afgiftspligtig drivhusgasudledning, herunder dokumentation for måling af udledning og øvrige forhold omfattet af stk. 1-4.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at efter udløbet af kalenderåret skal registrerede virksomheder foretage en endelig opgørelse af den afgiftspligtige mængde udledning.

Det vil medføre, at registrerede virksomheder efter udløbet af et kalenderår vil skulle lave en endelig

opgørelse over udledning, hvoraf der vil skulle betales afgift. Opgørelse vil skulle ske i overensstemmelse med reglerne, der følger af det foreslåede stk. 1, 2. pkt., samt stk. 2-6, så opgørelsen følger reglerne om anvendelse af metoder m.v. ved rapportering og verifikation efter kvotedirektivet.

Det foreslås i 2. *pkt.*, at den endeligt opgjorte afgiftspligtige mængde opgøres som drivhusgasudledningen, jf. § 1, beregnet efter den udledningsrapport, som den kompetente myndighed har godkendt efter MR-forordningen og MRV-forordningen, jf. dog stk. 2, 3 og 5.

Det vil medføre, at den afgiftspligtige mængde for udledninger fra stationære anlæg og luftfart skal opgøres på baggrund af Kommissionens MR-forordning, og at den afgiftspligtige mængde for udledninger fra søfart skal opgøres på baggrund af MRV-forordningen.

Det vil desuden medføre, at det er de metoder for opgørelse af udledninger, der er fastlagt i den registrerede virksomheds godkendte overvågningsplan, der vil skulle anvendes ved opgørelsen af den afgiftspligtige udledning.

Opgørelse af den afgiftspligtige udledning fra kvoteomfattede aktiviteter i Danmark vil således kunne opgøres ved at anvende udledningsrapportens resultat, når der er sammenfald mellem de kvoteomfattede aktiviteter, der indgår i rapporten, og det afgiftspligtige område, jf. lovforslagets § 1.

Efter kvotedirektivets artikel 14, stk. 3, og artikel 15, skal opgørelsen af udledninger fra stationære anlæg og luftfart, hvoraf der skal svares kvoter, ske i overensstemmelse med MR-forordningen.

Efter kvotedirektivets artikel 3ge skal opgørelsen for søfart ske i overensstemmelse med MRV-forordningen.

Disse forordninger indeholder krav til opgørelse af udledninger fra kvoteomfattede aktiviteter, og krav om at virksomheder skal udarbejde en overvågningsplan på grundlag af disse regler, som skal godkendes af den kompetente myndighed, dvs. for Danmarks vedkommende af Energistyrelsen. Herudover indeholder forordningerne også måletekniske krav og krav til proceduren for opgørelse og verifikation af udledningerne.

Det følger også af forordningerne, at en virksomhed med kvoteomfattede aktiviteter skal udarbejde en udledningsrapport, som skal verificeres af en akkrediteret verifikator.

Den verificerede udledning fremgår af udledningsrapporten, der danner grundlag for kvotereturneringspligten. Udledningsrapporten indleveres årligt til den kompetente myndighed, hvilket i Danmark er Energistyrelsen.

Ifølge kvotedirektivets artikel 4 og 5 skal udledningsrapporter vedr. udledninger fra kvoteomfattede aktiviteter på stationære anlæg leveres til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor anlægget er placeret.

Ifølge kvotedirektivets artikel 18 a skal udledningsrapporter vedr. udledninger fra kvoteomfattet luftfart leveres til den kompetente myndighed i den medlemsstat, der har udstedt en gyldig licens efter Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 af 23. juli 1992 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber, eller, når dette ikke er tilfældet, den medlemsstat, der har de største skønsvist tilskrevne luftfartsemissioner fra flyvninger udført af den pågældende luftfartsoperatør i basisåret.

Ifølge kvotedirektivets artikel 3gf, stk. 1, er den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi 1) hvis der er tale om et rederi, der er registreret i en medlemsstat, den medlemsstat, hvor rederiet er registreret, 2) hvis der er tale om et rederi, der ikke er registreret i en medlemsstat, den medlemsstat, der har det største anslåede antal havneløb fra sejlads udført af det pågældende rederi inden for de

foregående overvågningsår, og som falder inden for det i artikel 3ga fastsatte anvendelsesområde, eller 3) hvis der er tale om et rederi, der ikke er registreret i en medlemsstat, og som ikke har udført sejlads, der er omfattet af artikel 3ga i de 4 forudgående overvågningsår, den medlemsstat, hvor et af rederiets skibe er ankommet eller har påbegyndt eller afsluttet sin første sejlads, som er omfattet af nævnte artikel.

Det er således ikke alle udledninger fra sejlads og flyvninger, der foregår mellem to danske destinationer, som fremgår af de udledningsrapporter, som i medfør af kvotedirektivet skal indleveres til Energistyrelsen. Opgørelse af disse den afgiftspligtige mængde fra disse aktiviteter, vil derfor skulle ske efter det foreslåede stk. 2 for indenrigsluftfart og stk. 3 for indenrigsfærgefart.

Udledninger, der er lagret i overensstemmelse med direktiv 2009/31 om geologisk lagring af kuldioxid, medregnes ikke som returneringspligtig udledning efter kvotedirektivets artikel 12, stk. 3 a.

Efter MR-forordningen og MRV-forordningen er det fastlagt, hvornår virksomheder med kvoteomfattede aktiviteter skal udarbejde en overvågningsplan, der bl.a. fastlægger hvilke metoder og usikkerheder, der accepteres ved opgørelsen af kvoteomfattede udledninger.

Af MR-forordningens kapitel III fremgår reglerne om overvågning af emissioner fra stationære anlæg.

Efter MR-forordningens artikel 21 vælger driftslederen for et stationært anlæg enten at anvende en beregningsbaseret metode eller en målingsbaseret metode. Den beregningsbaserede metode indebærer, at emissioner fra kildestrømme bestemmes ud fra aktivitetsdata, der opnås via målesystemer og yderligere parametre fra laboratorieanalyser eller standardfaktorer. Den beregningsbaserede metode kan gennemføres efter standardmetoden i artikel 24 eller massebalancemetoden i artikel 25. Den beregningsbaserede metode er fastlagt nærmere i forordningens kapitel III, afsnit 2.

Den målingsbaserede metode indebærer, at emissioner fra emissionskilder bestemmes ved hjælp af kontinuerlig måling af koncentrationen af de relevante drivhusgasser i røggassen og kontinuerlig måling af røggasstrømmen, herunder overvågning af CO₂-overførsel mellem anlæg, hvor CO₂-koncentrationen og strømmen af overført gas måles. Den målingsbaserede metode er fastlagt nærmere i forordningens kapitel III, afsnit 3.

MR-forordningens bilag II indeholder desuden regulering af metodetrim for beregningsfaktorer for forbrændingsemissioner, massebalancer og CO₂-procesemissioner. Af bilag IV fremgår desuden aktivitets-specifikke overvågningsmetoder for processer, der foregår på stationære anlæg. Af bilag IV fremgår desuden referenceværdier for beregningsfaktorer, herunder støkiometriske emissionsfaktorer for procesemissioner fra bl.a. karbonatnedbrydning.

Af kapitel IV fremgår regler om overvågning af emissioner og tonkilometerdata fra luftfart. Bilag III omhandler desuden beregningsspecifikke metoder til bestemmelse af drivhusgasser i luftfartssektoren. Ved opgørelsen af den afgiftspligtige mængde skal disse opgørelsesmetoder derfor anvendes. Af bilag X fremgår desuden krav til den årlige udledningsrapport for luftfartøjer, herunder krav om det samlede antal flyvninger opdelt på par af stater, der er omfattet af rapporten.

Af MRV-forordningen fremgår regler om opgørelse, overvågning og verifikation af drivhusgasudledninger fra søtransport. Af kapitel I, afdeling I, fremgår bl.a. principper og metoder for overvågning og rapportering. Selskabet, der kan bestå af skibsejeren eller anden organisation, der har påtaget sig ansvaret for driften af skibet for skibsejeren, skal overvåge drivhusgasemissioner i overensstemmelse med en af metoderne i forordningens bilag I og overvåge relevante oplysninger i overensstemmelse med forordningens bilag II eller regler vedtaget i henhold til dette.

Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter med henblik på at ændre MRV-forordningens bilag I og II.

Efter bilag I kan der ske opgørelse af CO₂-udledninger ved beregning. Det sker ved at gange brændstofforbruget fra den omfattede sejlads med en emissionsfaktor, der er fastsat i bilaget. Det faktiske forbrug af brændstof for hver sejlads beregnes ved hjælp af én af 4 metoder: 1) bunkerleveringsattest og periodiske opgørelser af brændstoftanke, 2) overvågning af bunkertanke om bord, 3) flowmålere for de relevante forbrændingsprocesser eller 4) måling af direkte CO₂-emissioner. Verifikatoren kan tillade, at der anvendes en kombination af disse metoder.

Bilag II præciserer selskabernes overvågningspligt, herunder pr. sejlads. Det omfatter bl.a. oplysninger om dato og tidspunkt for afgang fra kaj og ankomst til kaj, den tilbagelagte distance, som enten kan være den mest direkte rute mellem afgang- og ankomsthavn eller den reelt tilbagelagte distance.

Udledninger fra luftfart og søfart er kun afgiftspligtige, når udledningerne hidrører fra indenrigstransport. Udledningsrapporterne vil ofte også omfatte udledninger fra udenrigstransport, og de vil derfor ikke direkte kunne lægges til grund ved opgørelsen af den afgiftspligtige mængde udledning.

Der foreslås med lovforslagets § 2, stk. 3, en lavere afgiftssats for afgiftspligtige udledninger fra mineralogiske og metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse end fra øvrige aktiviteter. Disse udledninger vil derfor skulle opgøres særskilt fra øvrige udledninger.

Af det foreslåede § 6, stk. 2-4, fremgår præciseringer af, hvilke udledninger, der skal medtages ved opgørelse af afgiftspligtig udledning fra mineralogiske og metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse, indenrigsluftfart og indenrigssøfart.

Udledninger, der er lagret i overensstemmelse med direktiv 2009/31, medregnes ikke som returneringspligtig udledning efter kvotedirektivets artikel 12, stk. 3 a. Sådanne udledninger er derfor heller ikke afgiftspligtige.

For udledninger fra stationære anlæg vil den udledning, for hvilke der skal returneres kvoter, fremgå direkte af udledningsrapporten.

For luftfart og søfart svarer den udledning, for hvilke der skal returneres kvoter dog ikke til den afgiftspligtige udledning, da afgiften er begrænset til at omfatte indenrigsfærgefart og indenrigsluftfart. Der kan derfor være tilfælde, hvor registrerede virksomheder ikke er returneringspligtige til den danske del af EU's kvoteregister, selv om de foretager indenrigsluftfart eller indenrigsfærgefart i Danmark. Der kan også være tilfælde, hvor registrerede virksomheder er returneringspligtige til den danske del af EU's kvoteregister, men kun skal svare emissionsafgift for en del af den udledning, som er kvoteomfattet. Det er f.eks. tilfældet, hvis et rederi ud over indenrigsfærgefart også udøver kvoteomfattet udenrigssejlads.

Den afgiftspligtige mængde udledning påvirkes desuden ikke af eventuelle nedslag i virksomheders returneringspligt som følge af indfasning af kvoteregulering for bl.a. søfart. I sådanne tilfælde lægges den fulde verificerede udledning, der er omfattet af afgift, til grund for afgiftsberegningen.

Efter det foreslåede stk. 4 kan skatteministeren fastsætte regler vedrørende dokumentation for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde drivhusgasudledning, der skal opgøres efter stk. 1-3.

Det foreslåede medfører, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om hvilken dokumentation registrerede virksomheder, der skal opgøre afgift i overensstemmelse med stk. 1, skal være i besiddelse af.

Det foreslåes i *stk. 2*, at registrerede virksomheder efter § 4 skal opgøre omfanget af udledningen fra indenrigsluftfart.

Det vil medføre, at registrerede virksomheder vil skulle opgøre afgiftspligtige udledninger fra indenrigsluftfart i medfør af MR-forordningen og den godkendte overvågningsplan, jf. MR-forordningens artikel 11.

Udledninger fra indenrigsluftfart fremgår ikke særskilt af udledningsrapporten, som skal indleveres til den kompetente myndighed. Udledningerne fra indenrigsluftfart indgår dog i den samlede udledning, der fremgår af udledningsrapporten. Det er derfor nødvendigt, at virksomhederne laver en særskilt opgørelse af de udledninger fra indenrigsluftfart, der skal omfattes af emissionsafgiften.

Metoden for opgørelse af en registreret virksomheds udledning skal ske efter det foreslåede § 6, stk. 1, og i overensstemmelse med den metode, der anvendes til opgørelse af udledninger efter overvågningsplanen.

Efter det foreslåede stk. 4 kan skatteministeren fastsætte regler vedrørende dokumentation for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde drivhusgasudledning, der skal opgøres efter stk. 1-3. Dette medfører, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om hvilken dokumentation registrerede virksomheder, der skal opgøre afgift i overensstemmelse med stk. 2, skal være i besiddelse af.

Det foreslås i *stk. 3*, at registrerede virksomheder efter § 4 skal opgøre omfanget af udledningen fra indenrigsfærgefart.

Det vil medføre, at registrerede virksomheder vil skulle opgøre afgiftspligtige udledninger fra indenrigsfærgefart.

Udledninger fra indenrigsfærgefart fremgår ikke særskilt af udledningsrapporten, som skal indleveres til den kompetente myndighed. Det er derfor nødvendigt, at virksomhederne laver en særskilt opgørelse af de udledninger fra indenrigsfærgefart, der skal omfattes af emissionsafgiften.

Metoden for opgørelse af en registreret virksomheds udledning skal ske efter det foreslåede § 6, stk. 1, og i overensstemmelse med den metode, der anvendes til opgørelse af udledninger efter overvågningsplanen, jf. MRV-forordningens kapitel II.

Det følger af MRV-forordningen, at virksomheder skal indlevere overvågningsplan til de kompetente myndigheder i 2024, men at der først er krav om, at disse er godkendt den 6. juni 2025. Da det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2025, vil der derfor muligvis ikke foreligge nogen godkendte overvågningsplaner for indenrigsfærger i de første 5 måneder, efter loven er trådt i kraft.

Det foreslås i *stk. 4*, at skatteministeren kan fastsætte regler vedrørende dokumentation for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde drivhusgasudledning, der skal opgøres efter stk. 1-3.

Det foreslåede medfører, at skatteministeren kan fastsætte regler om hvilken dokumentation registrerede virksomheder, der skal opgøre afgift i overensstemmelse med stk. 1-3, skal være i besiddelse af. Det kan f.eks. indebære krav til dokumentation af målinger, der ligger til grund for fordelingen mellem opgørelsen efter stk. 1, 2 og 3, samt dokumentation for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde udledning fra indenrigsluftfart og indenrigsfærgefart.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at registrerede virksomheder efter § 4 skal opgøre omfanget af udledningen relateret til mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemiske reduktioner og elektrolyse, der er omfattet af § 2, stk. 3.

Det vil medføre, at registrerede virksomheder vil skulle opgøre omfanget af udledningen fra mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemiske reduktioner og elektrolyse.

Efter det foreslåede § 2, stk. 3, 1. pkt., vil der gælde en lavere afgiftssats for udledninger fra mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemiske reduktioner og elektrolyse end for øvrige udledninger. Det er derfor nødvendigt, at virksomheden opgør disse udledninger særskilt med henblik på angivelse og afregning af afgiften.

Af det foreslåede bilag 2 til loven fremgår, hvilke ikkeenergirelaterede udledninger og udledninger fra energiprodukter anvendt til processerne, der kan anses for at være mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse (mineralogiske processer m.v.). I energi- og CO₂-afgiftslovene er disse processer afgrænset. Det foreslås, at en tilsvarende afgrænsning anvendes i denne lov. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, stk. 3.

Metoden for opgørelse af en registreret virksomheds udledning skal ske efter det foreslåede § 6, stk. 1, og i overensstemmelse med den metode, der anvendes til opgørelse af udledninger efter overvågningsplanen.

Opgørelsen sker således i overensstemmelse med MR-forordningen.

Det foreslåede medfører, at opgørelsen af udledninger fra processer omfattet af stk. 1 som udgangspunkt sker på samme måde, som opgørelser af udledninger fra kvoteomfattede aktiviteter skal foretages efter kvotedirektivet.

Af MR-forordningens kapitel III fremgår regler om overvågning af emissioner fra stationære anlæg, herunder med en beregningsbaseret metode og en målemetode. Af MR-forordningens bilag IV fremgår aktivitetsspecifikke overvågningsmetoder for stationære anlæg, herunder for produktion af varer, der fremstilles ved mineralogiske og metallurgiske processer, kemiske reduktioner og elektrolyse.

Opgørelsen af udledninger skal være i overensstemmelse med metoderne fastsat i MR-forordningen og overvågningsplanen godkendt af Energistyrelsen efter forordningens artikel 11.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at en forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes til 1. pkt., hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af 1. pkt. som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. Det foreslås i *stk. 5, 3. pkt.*, at ved opgørelse af den forholdsmæssige fordeling finder § 11, stk. 5, nr. 4, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 11, stk. 5, nr. 4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og § 8, stk. 4, nr. 4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. tilsvarende anvendelse.

Det foreslåede 2. og 3. pkt. vil medføre, at virksomheden vil kunne lave en forholdsmæssig fordeling af udledningen i tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af 1. pkt. som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. Ved opgørelse af den forholdsmæssige fordeling finder mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 4, gasafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 4, og kulafgiftslovens § 8, stk. 4, nr. 4, som indeholder enslydende opgørelsesregler, tilsvarende anvendelse. Efter disse bestemmelser er det bl.a. muligt at lave en forholdsmæssig fordeling, hvis virksomheden installerer de nødvendige målere. Hovedreglen er, at udledningen omfattet af det foreslåede 1. pkt. om mineralogiske processer m.v. skal opgøres. I visse tilfælde kan det dog være lettere at måle udledning omfattet af afgiftssatsen i § 2, stk. 1.

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 4, at en forholdsmæssig del af afgiften af varer, kulde og varme, der forbruges i anlæg, hvor der fremstilles såvel varme, kulde og varmt vand, der er fremstillet på et selvstændigt anlæg, ville kunne være tilbagebetalingsberettiget, som ikke tilbagebetalingsberettiget varmeleverance, kuldeleverance, rumvarme og varmt vand, når en sådan forholdsmæssig

fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde energi, som forbruges i de tilbagebetalingsberettigede anlæg, og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillet varme og kulde.

På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90° C, eller anlæg, hvor den ikketilbagebetalingsberettigede del udgør mindre end 10 pct. af den samlede fremstilling, eller den ikketilbagebetalingsberettigede andel udgør mindre end 200 GJ årligt, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen, der anvendes i ikketilbagebetalingsberettigede anlæg, efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til ikketilbagebetalingsberettigede formål direkte. Den direkte opgjorte mængde opgøres som den mængde energi, der forbruges til ikketilbagebetalingsberettigede formål, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 9, stk. 2. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Hvis målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til den tilbagebetalingsberettigede del. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.

I dette lovforslag skal tilbagebetalingsberettiget del forstås som udledninger fra mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse.

Da udledninger fra de fleste kvoteomfattede aktiviteter, beregnes på baggrund af brændselsforbrug, vil fordelingsreglerne efter energiafgiftslovene kunne anvendes.

Det foreslås i *stk. 6*, at skatteministeren kan fastsætte regler vedrørende dokumentation for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde drivhusgasudledning, der skal opgøres efter *stk. 5*.

Det foreslåede medfører, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om hvilken dokumentation registrerede virksomheder, der skal opgøre afgift i overensstemmelse med *stk. 5*, skal være i besiddelse af.

Det forudsættes at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om hvilken dokumentation registrerede virksomheder, der skal opgøre afgift i overensstemmelse med *stk. 5*, skal være i besiddelse af. Det kan f.eks. indebære krav til dokumentation af målinger, der ligger til grund for fordelingen mellem opgørelsen efter *stk. 5*, samt dokumentation for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde udledning fra indenrigsluftfart og indenrigsfærgefart.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.4 og 3.2.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at registrerede virksomheder skal føre regnskab over drivhusgasudledninger i Danmark i overensstemmelse med de opgørelsesregler, der følger af §§ 5 og 6, og kvoteordningens regler. Det foreslås i *2. pkt.*, at registrerede virksomheder på forlangende skal fremvise dokumentation herfor over for Skatteforvaltningen.

Det vil medføre, at regnskaberne vil skulle overholde gældende regulering fastsat i medfør af CO₂-kvotelovens § 21 om bl.a. overvågning, verifikation og rapportering af drivhusgasudledninger omfattet af CO₂-kvoteloven, herunder regler udstedt i medfør af loven eller EU-retsakter om forhold omfattet af loven. Henvisningen til kvoteordningens regler medfører, at der stilles samme krav til overholdelse af kvoteordningens regler for luftfart og søfart i de tilfælde, hvor virksomheder skal rapportere udledninger og indlevere kvoter i en anden EU-medlemsstat, og som derfor ikke er omfattet af CO₂-kvotebekendtgørelsen.

Det vil desuden medføre, at virksomheden vil skulle føre regnskab over drivhusgasudledninger på en

måde, hvor udledningerne kan opgøres efter reglerne i §§ 5 og 6, herunder med særskilt opgørelse af udledningen fra mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse, af indenrigsfærgefart og indenrigsluftfart.

Det foreslås i *stk. 2*, at virksomhederne m.v. skal opbevare regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, ledsagedokumenter, opgørelser m.v., i 10 år efter regnskabsårets udløb.

Det vil medføre, at registrerede virksomheder m.v. vil skulle opbevare regnskabsmaterialet i overensstemmelse med bogføringslovens kapitel 4 om opbevaring af regnskabsmateriale. Pligten til at opbevare regnskabsmaterialet svarer til den pligt, der følger af bogføringslovens § 12, stk. 1, 1. pkt., hvorefter virksomheder på betryggende vis skal opbevare regnskabsmateriale i 5 år fra udgangen af det regnskabsår, materialet vedrører. Det følger også af § 92, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1435 af 29. november 2023 om merværdiafgift, at virksomheder skal opbevare regnskaber, regnskabsbilag og andet regnskabsmateriale, herunder bestillingsbøger, fabrikationssedler, lageroptællingslister m.v., samt den årlige lageropgørelse i 5 år efter udløbet af det pågældende regnskabsår. For regnskabsmateriale, der er relevant for opgørelser efter emissionsafgiftslovens §§ 5 og 6, foreslås pligten dog udvidet til 10 år, henset til den længere pligt til opbevaring af relevante data og oplysninger efter kvoteordningen.

Virksomheder skal desuden i overensstemmelse med artikel 67, stk. 1, i MR-forordningen, opbevare registreringer af alle relevante data og oplysninger i mindst 10 år, herunder oplysninger om de forhold, der er opregnet i forordningens bilag IX.

Det foreslås i *stk. 3*, at Skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler for virksomhedernes regnskabsførelse efter stk. 1.

Skatteforvaltningen vil dermed f.eks. kunne fastsatte regler om, hvordan virksomheden skal føre regnskab over opgørelser efter §§ 5 og 6.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8

Efter kvotereordningen opgøres CO₂-udledningen fra kvoteomfattede aktiviteter årligt. Udledningen fra stationære anlæg og luftfart skal således opgøres og verificeres senest den 31. marts, og kvoterne skal returneres senest den 30. september hvert år for det forudgående år. Udledningen fra søtransport skal opgøres og verificeres senest den 30. april, og kvoterne skal senest returneres den 30. september hvert år for det forudgående år.

Den endelige verificerede udledning for et kalenderår kendes således ikke før den 31. marts for stationære anlæg og luftfart, mens den ikke kendes før den 30. april for søtransport.

Opkrævningsloven gælder for skatter og afgifter oplistet i lovens bilag 1, liste A og B. Opkrævningsloven fastlægger tidspunktet for angivelse af afgiften og for forfald, jf. § 2, samt krav til angivelsen, jf. § 3. Opkrævningsloven indeholder desuden bestemmelser om konsekvenser ved manglende angivelse, herunder foreløbige fastsættelser, inddragelse af registrering, påbud og daglige bøder, jf. §§ 4 og 4 a.

Der gælder desuden regler om betaling af afgifter ved urigtig angivelse, jf. § 5, om Skatteforvaltningens afgørelse om virksomheders pligt til at anvende revisorer ved udarbejdelsen af et regnskab, jf. §§ 5 a-5 g, gebyr for erindringsskrivelser, jf. § 6, betaling af rente ved manglende rettidig betaling eller henstand med betalingen, jf. § 7, samt særlige fritagelser for betaling af f.eks. renter, jf. § 8.

Opkrævningslovens indeholder desuden regler i kapitel 4 om hæftelse m.v., i kapitel 5 om én skattekonto, i kapitel 5 a om anmeldelse og registrering og i kapitel 6 om straffe- og sanktionsbestemmelser. Det følger

således af opkrævningslovens § 16, nr. 1, at skatter og afgifter, for hvilke der er registreringspligt, vil skulle betales til skattekontoen.

Det foreslås i § 8, *stk. 1, 1. pkt.*, at registrerede virksomheder efter udløbet af hver afgiftsperiode, jf. § 5, skal angive og betale afgift efter § 2 af den foreløbigt opgjorte mængde drivhusgasudledning, jf. § 5, stk. 2-4, til Skatteforvaltningen. Det foreslås i *2. pkt.*, at angivelse og betaling skal ske senest den 15. i den første måned efter afgiftsperiodens udløb. Det foreslås i *3. pkt.*, at er den sidste rettidige angivelsesdato en banklukkedag, anses den førstkommende bankdag som sidste rettidige angivelsesdag.

Det vil medføre, at registrerede virksomheder månedligt skal angive og betale afgift for afgiftsperioden til Skatteforvaltningen.

Virksomheder registreret efter § 4, stk. 1-3, vil således efter udløbet af hver måned skulle angive den foreløbige mængde af den drivhusgasudledning, hvoraf der skal betales afgift, jf. § 5, samt afgiftsbeløbet opgjort efter satserne angivet i § 2. Opgørelsen og angivelsen af afgiften vil skulle ske i overensstemmelse med §§ 5 og 6 og med MR-forordningen og MRV-forordningen.

Det foreslås i § 8, *stk. 2, 1. pkt.*, at angivelse og betaling efter stk. 1 sker efter reglerne i opkrævningsloven. Det foreslås i *2. pkt.*, at efter kalenderårets udløb foretages endelig regulering af afgiftstilsvaret, jf. § 9.

Registrerede virksomheder vil skulle angive og indbetale afgift i overensstemmelse med reglerne i opkrævningsloven.

Det følger af opkrævningslovens § 2, stk. 1, 1. og 2. pkt., at afregnings- og afgiftsperioden er kalendermåneden. Angivelse af afgiften vil skulle ske senest den 15. i den første måned efter udløbet af afgiftsperioden, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 2. Afgiften vil forfalde til betaling den 1. i den måned, hvor angivelsen vil skulle indgives, og vil skulle indbetales senest samtidig med angivelsesfristens udløb, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 4. Angivelser efter § 2 vil skulle være underskrevet af virksomhedens ansvarlige ledelse, jf. opkrævningslovens § 3.

Hvis Skatteforvaltningen ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode efter afleveringsfristens udløb, vil Skatteforvaltningen kunne fastsætte virksomhedens tilsvarende af afgifter foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. For betalingen af det skønsmæssigt fastsatte beløb finder betalingsfristen, der anvendes ved en rettidig angivelse eller indberetning, anvendelse, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 1.

Virksomheden vil skulle betale en afgift på 800 kr. for en foreløbig fastsættelse, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 2. Der gælder desuden efter § 4, stk. 3, regler om, at Skatteforvaltningen vil kunne inddrage en virksomheds registrering, såfremt en virksomhed i fire på hinanden følgende afregningsperioder for det samme registreringsforhold har fået foretaget en foreløbig fastsættelse af virksomhedens tilsvarende af skatter eller afgifter m.v. Skatteforvaltningen vil desuden kunne inddrage virksomhedens øvrige registreringer, såfremt Skatteforvaltningen skønner, at virksomheden ikke vil kunne fortsætte uden registreringsforholdet, der inddrages.

Skatteforvaltningen vil desuden kunne give den afgiftspligtige påbud om at efterleve de i § 2, stk. 1 og 2, fastsatte bestemmelser, og pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 18 a, indtil påbuddet efterleves, jf. opkrævningslovens § 4 a.

Opkrævningslovens regler om betaling af afgifter ved urigtig angivelse, jf. § 5, om Skatteforvaltningens afgørelse om virksomheders pligt til at anvende revisorer ved udarbejdelsen af et regnskab, jf. §§ 5 a-5 g, gebyr for erindringsskrivelser, jf. § 6, betaling af rente ved manglende rettidig betaling eller henstand

med betalingen, jf. § 7, samt særlige fritagelser for betaling af f.eks. renter, jf. § 8, vil desuden finde anvendelse på emissionsafgiftsloven.

Opkrævningslovens regler i kapitel 4 om hæftelse m.v., i kapitel 5 om én skattekonto, i kapitel 5 a om anmeldelse og registrering og i kapitel 6 om straffe- og sanktionsbestemmelser vil tilsvarende finde anvendelse på emissionsafgiftsloven. Herunder vil betaling af afgiften efter de foreslåede §§ 8 og 9 skulle ske til skattekontoen, jf. opkrævningslovens § 16, nr. 1.

Efter udløbet af kalenderåret foretages en opgørelse af det endelige afgiftstilsvar, jf. den foreslåede § 9. I den forbindelse skal virksomheden angive restafgiften på baggrund af udledningerne for hvilke, der skal betales afgift efter § 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 9

Efter kvoteordningen opgøres CO₂-udledningen fra kvoteomfattede aktiviteter årligt. Udledningen fra stationære anlæg og luftfart skal således opgøres og verificeres senest den 31. marts, og kvoterne skal returneres senest den 30. september hvert år for det forudgående år. Udledningen fra søtransport skal opgøres og verificeres senest den 30. april, og kvoterne skal returneres senest den 31. september hvert år for det forudgående år.

Den endelige verificerede udledning for et kalenderår kendes således ikke før den 31. marts for stationære anlæg og luftfart, mens den ikke kendes før den 30. april for søtransport.

Opkrævningsloven gælder for skatter og afgifter oplistet i lovens bilag 1, liste A og B. Opkrævningsloven fastlægger tidspunktet for angivelse af afgiften og for forfald, jf. § 2, samt krav til angivelsen, jf. § 3. Opkrævningsloven indeholder desuden bestemmelser om konsekvenser ved manglende angivelse, herunder foreløbige fastsættelser, inddragelse af registrering, påbud og daglige bøder, jf. §§ 4 og 4 a.

Der gælder desuden regler om betaling af afgifter ved urigtig angivelse, jf. § 5, om Skatteforvaltningens afgørelse om virksomheders pligt til at anvende revisorer ved udarbejdelsen af et regnskab, jf. §§ 5 a-5 g, gebyr for erindringsskrivelser, jf. § 6, betaling af rente ved manglende rettidig betaling eller henstand med betalingen, jf. § 7, samt særlige fritagelser for betaling af f.eks. renter, jf. § 8.

Opkrævningsloven indeholder desuden regler i kapitel 4 om hæftelse m.v., i kapitel 5 om én skattekonto, i kapitel 5 a om anmeldelse og registrering og i kapitel 6 om straffe- og sanktionsbestemmelser. Det følger således af opkrævningslovens § 16, nr. 1, at skatter og afgifter, for hvilke der er registreringspligt, vil skulle betales til skattekontoen.

Det foreslås i § 9, *stk. 1, 1. pkt.*, at registrerede virksomheder efter udløbet af hvert kalenderår skal angive og betale eventuel restafgift eller angive overskydende afgift efter § 2 til Skatteforvaltningen. Det foreslås i *2. pkt.*, at restafgiften udgøres af det beløb, hvormed det endeligt opgjorte afgiftstilsvar opgjort efter § 6, måtte overstige de foreløbigt betalte afgifter, jf. § 8. Det foreslås i *3. pkt.*, at overskydende afgift udgøres af det beløb, hvormed det endelige afgiftstilsvar opgjort efter § 6, måtte være mindre end de foreløbigt betalte afgifter, jf. § 8.

Det vil medføre, at registrerede virksomheder efter udløbet af kalenderåret vil skulle beregne afgift af den endelige opgørelse af den afgiftspligtige mængde udledning efter § 6, og beregne differencen mellem den afgift og den foreløbigt betalte afgift efter § 8. Hvis der er betalt mindre i foreløbig afgift, end der er opgjort som endelig afgift, vil denne restafgift skulle angives og betales til Skatteforvaltningen. Hvis

der er betalt mere i foreløbig afgift, end der er opgjort som endelig afgift, vil denne overskydende afgift skulle angives til Skatteforvaltningen.

En registreret virksomhed vil således i umiddelbar forbindelse med indsendelsen af udledningsrapporten til den kompetente myndighed skulle beregne differencen mellem den afgift, der vil kunne opgøres på baggrund af udledningsrapporten for et kalenderår, og den afgift, der efter § 8 løbende vil blive angivet og betalt til Skatteforvaltningen for udledninger i samme kalenderår.

Beregner en registreret virksomhed således den endelige afgift for et kalenderår til 550.000 kr., og er der løbende for samme kalenderår betalt afgift på i alt 500.000 kr., vil den registrerede virksomhed i overensstemmelse med det foreslåede § 9, stk. 1, skulle angive restafgiften på 50.000 kr. og betale afgiften. Betaling vil som udgangspunkt skulle ske ved modregning i angivelsen.

Afgiftssatsen for restafgiften er den sats, der var gældende for det år, som kravet vedrører.

Beregner en registreret virksomhed således den endelige afgift for et kalenderår til 550.000 kr., og er der løbende for samme kalenderår betalt afgift på i alt 600.000 kr., vil den registrerede virksomhed i overensstemmelse med det foreslåede § 9, stk. 1, skulle angive overskydende afgift på 50.000 kr., som vil blive fradraget i angivelsen.

Afgiftssatsen for den overskydende afgift er den sats, der var gældende for det år, som kravet vedrører.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at angivelsen efter stk. 1, 1. pkt. hvert år skal indgives til Skatteforvaltningen som en del af den ordinære angivelse for april måned med angivelsesfrist den 15. maj.

Det vil medføre, at registrerede virksomheder efter § 4, stk. 1 og 2, vil skulle angive restafgiften eller overskydende afgift senest sammen med den ordinære angivelse, jf. § 8, for april måned med angivelsesfrist den 15. maj.

Angivelsesfristerne er fastsat på baggrund af fristerne i kvoteditiv for indlevering af en udledningsrapport. Virksomheder registreret efter § 4, stk. 1 og 2, vil senest den 31. marts hvert år skulle indlevere en udledningsrapport til den kompetente myndighed, mens virksomheder registreret efter § 4, stk. 3, vil skulle indlevere en udledningsrapport til den administrerende myndighed senest den 30. april hvert år.

Det foreslås i *2. pkt.*, at hvis den sidste rettidige angivelsesdato er en banklukkede dag, anses den førstkomende bankdag som sidste rettidige angivelsesdag.

Det vil medføre, at hvis den sidste rettidige angivelsesdato er en banklukkede dag, anses den førstkomende bankdag som sidste rettidige angivelsesdag.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at afgiften forfalder til betaling den 1. i den måned, hvor angivelsen skal indgives, og skal indbetales senest samtidig med angivelsesfristens udløb. Det foreslås i *2. pkt.*, at angivelsen og betalingen i øvrigt sker efter reglerne i opkrævningsloven.

Det vil medføre, at afgiften forfalder til betaling den 1. i den måned, hvor angivelsen vil skulle indgives, og vil skulle indbetales senest samtidig med angivelsesfristens udløb, og at opkrævningslovens øvrige regler finder anvendelse.

Angivelser efter § 2 vil således skulle være underskrevet af virksomhedens ansvarlige ledelse, jf. opkrævningslovens § 3.

Hvis Skatteforvaltningen ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode inden angivelsesfristens udløb, vil Skatteforvaltningen kunne fastsætte virksomhedens tilsvarende af afgifter foreløbigt til et skøn-

mæssigt beløb. For betalingen af det skønsmæssigt fastsatte beløb finder betalingsfristen, der anvendes ved en rettidig angivelse eller indberetning, anvendelse, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 1.

Virksomheden vil skulle betale en afgift på 800 kr. for en foreløbig fastsættelse, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 2. Skatteforvaltningen vil desuden kunne inddrage en virksomheds registrering, såfremt en virksomhed i fire på hinanden følgende afregningsperioder for det samme registreringsforhold har fået foretaget en foreløbig fastsættelse af virksomhedens tilsvarende af skatter eller afgifter m.v., jf. opkrævningslovens § 4, stk. 3. Skatteforvaltningen vil desuden kunne inddrage virksomhedens øvrige registreringer, såfremt Skatteforvaltningen skønner, at virksomheden ikke vil kunne fortsætte uden registreringsforholdet, der inddrages.

Skatteforvaltningen vil kunne give den afgiftspligtige påbud om at efterleve de i opkrævningslovens § 2, stk. 1 og 2, fastsatte bestemmelser, og pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter opkrævningslovens § 18 a, indtil påbuddet efterleves, jf. opkrævningslovens § 4 a.

Opkrævningslovens regler om betaling af afgifter ved urigtig angivelse, jf. § 5, om Skatteforvaltningens afgørelse om virksomheders pligt til at anvende revisorer ved udarbejdelsen af et regnskab, jf. §§ 5 a-5 g, om gebyr for erindringsskrivelser, jf. § 6, om betaling af rente ved manglende rettidig betaling eller henstand med betalingen, jf. § 7, samt om særlige fritagelser for betaling af f.eks. renter, jf. § 8, vil desuden finde anvendelse på loven.

Opkrævningslovens regler i kapitel 4 om hæftelse m.v., i kapitel 5 om én skattekonto, i kapitel 5 a om anmeldelse og registrering og i kapitel 6 om straffe- og sanktionsbestemmelser vil tilsvarende finde anvendelse på loven. Herunder vil betaling af afgiften efter § 11 og § 12, stk. 1 og 2, skulle ske til skattekontoen, jf. opkrævningslovens § 16, nr. 1.

Til § 10

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Skatteforvaltningen til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse har adgang til at foretage eftersyn i registreringspligtige virksomheder, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, det øvrige regnskabsmateriale, udlednings- og verifikationsrapport, andre oplysninger omfattet af kvoteordningen samt korrespondance m.v. Det foreslås i *2. pkt.*, at i det omfang de nævnte oplysninger er registreret elektronisk, omfatter Skatteforvaltningens adgang også en elektronisk adgang hertil.

Det vil medføre, at Skatteforvaltningen vil kunne foretage kontrol hos de af bestemmelsen omfattede virksomheder, hvis det anses for nødvendigt for kontrollen med lovens overholdelse, f.eks. fordi virksomhederne ikke har imødekommet en anmodning fra Skatteforvaltningen om at indsende oplysninger i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 3.

Det følger af de foreslåede bestemmelser i § 4, stk. 1-3, at virksomheder, der har afgiftspligtige udledninger, jf. § 1, skal lade sig registrere hos Skatteforvaltningen.

Hvis der er tale om virksomheder, som ikke er registreret efter de foreslåede bestemmelser i § 4, stk. 1-3, men der foreligger en formodning for, at virksomhederne er registreringspligtige efter disse bestemmelser, vil disse virksomheder også være omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 10.

Tilsvarende vil virksomheder, som Skatteforvaltningen har en formodning for driver uregistreret virksomhed, og som har afgiftspligtige udledninger, være omfattet. Formodning for, at der drives uregistreret virksomhed, vil f.eks. kunne foreligge, hvor virksomheden tidligere har været registreret, men registreringen er blevet inddraget, eller hvis virksomheden er omfattet af kvoteordningen uden at være registreret efter emissionsafgiftsloven.

Skatteforvaltningen vil ved kontrollen have adgang til virksomhedernes forretningslokaler og andre lokaler, der benyttes i forbindelse med driften af den afgiftspligtige virksomhed.

Skatteforvaltningen vil skulle tilstræbe, at kontrolbesøget ikke hindrer virksomheden i at udføre sin daglige virksomhed. Desuden vil det skulle tilstræbes, at virksomhedsbesøg foretages efter forudgående aftale med virksomheden og i samarbejde med denne. Uanmeldte kontrolbesøg bør således alene kunne foretages, hvis det skønnes, at formålet med kontrollen kan forspildes ved en forudgående varslings.

Kontrollen vil som udgangspunkt være varslet og vil blive foretaget efter aftale mellem virksomheden og Skatteforvaltningen, hvilket også vil gøre det lettere for virksomheden at finde det nødvendige og relevante materiale frem. Denne aftale vil også omfatte, om kontrollen skal ske ved indsendelse af materiale eller ved besøg i virksomheden.

Skatteforvaltningen vil skulle fremvise behørig legitimation i forbindelse med et kontrolbesøg. Af legitimationen vil det skulle fremgå, hvem den pågældende er, samt at denne repræsenterer Skatteforvaltningen. Kontrolbesøget vil kunne foretages uden retskendelse.

Efter bestemmelsen vil Skatteforvaltningen i forbindelse med kontrollen have adgang til at efterse varebeholdninger, godkendte overvågningsplaner, udledningsrapporter efter kvotedirektivets artikel 14, opgørelser udarbejdet efter regler fastsat i medfør af denne lov og øvrige oplysninger om virksomhedens afgiftspligtige udledning, verifikationsrapporter, andre oplysninger omfattet af MR-forordningen og MRV-forordningen, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v. Afgørende for, om Skatteforvaltningen har adgang til materialet, vil være, om materialet har betydning for kontrollen med lovens overholdelse.

Skatteforvaltningens kontroller vil ikke vedrøre kontroller af, om udledninger fra kvoteomfattede aktiviteter i de verificerede udledningsrapporter er opgjort korrekt, da Energistyrelsen, og kompetente myndigheder i andre medlemsstater, har denne kompetence i medfør af kvoteordningens regler.

Det foreslåede medfører, at Skatteforvaltningen vil have adgang til materiale, der foreligger i elektronisk form, og til på stedet at gennemgå registreringerne i virksomhedens systemer.

Skatteforvaltningen vil ikke under en kontrol efter den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 1, kunne koble sit eget it-udstyr til virksomhedens udstyr, hvis virksomheden ikke giver tilladelse hertil. Skatteforvaltningen må i så fald nøjes med at få adgang via virksomhedens systemer og enten få materialet udskrevet på papir eller få en elektronisk kopi, f.eks. på et krypteret USB-stik. Skatteforvaltningen vil ikke uden virksomhedens samtykke kunne medtage originalt fysisk materiale. Der vil i givet fald være tale om beslaglæggelse, der efter den foreslåede bestemmelse skal ske efter retsplejelovens regler og fordrer politiets og domstolenes mellemkomst.

Der vil undtagelsesvist kunne være personoplysninger i det materiale, som er relevant for kontrollen, og som Skatteforvaltningen derfor har krav på at få adgang til. Indsamling af personoplysninger om f.eks. ansatte af relevans for kontrollen vil kunne indsamles, hvis de opfylder databeskyttelsesforordningens regler, men den ansatte vil ifølge databeskyttelsesforordningens artikel 14 skulle underrettes af Skatteforvaltningen om indsamlingen (registreringen) af oplysningerne. Hvis der findes personoplysninger i det materiale, som er relevant for kontrollen, og som Skatteforvaltningen derfor har krav på at få adgang til, vil de kun kunne indsamles under iagttagelse af databeskyttelseslovgivningens regler.

Bestemmelserne i § 10 har til formål til at sikre, at Skatteforvaltningen kan foretage kontrol med lovens overholdelse. Energistyrelsen og øvrige kompetente myndigheder kontrollerer opgørelser bag udledningsrapporter m.v.

Det foreslås i *stk. 2*, at ejere af virksomheder som nævnt i *stk. 1* og de personer, der er beskæftiget i virksomhederne, skal yde Skatteforvaltningen nødvendig vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i *stk. 1* omhandlede eftersyn.

Bestemmelsen vil medføre, at alle ansatte som udgangspunkt vil have en pligt til at yde Skatteforvaltningen vejledning og hjælp ved kontrollen. Normalt vil der ikke være mistanke om, at der foregår noget strafbart, når Skatteforvaltningen foretager kontrol.

Skatteforvaltningen vil skulle iagttage retssikkerhedslovens § 9 om forholdet til strafferetsplejen ved gennemførelsen af tvangsindgreb og § 10 om forbuddet mod selvinkriminering.

Retssikkerhedslovens § 10, *stk. 1*, indeholder et forbud mod selvinkriminering. Hvis der under et kontrolbesøg i virksomheden foretaget efter den foreslåede bestemmelse opstår en konkret mistanke om, at virksomheden har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, vil virksomhedens indehaver og de i virksomheden beskæftigede personer efter retssikkerhedslovens § 10, *stk. 1*, ikke have pligt til at meddele oplysninger til Skatteforvaltningen, medmindre det kan udelukkes, at oplysningerne, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse.

Skatteforvaltningen skal vejlede en mistænkt om, at vedkommende ikke har pligt til at meddele oplysninger, som kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse. Hvis den mistænkte meddeler samtykke til at afgive oplysninger, finder reglerne i § 9, *stk. 4*, 2. og 3. pkt., tilsvarende anvendelse, jf. retssikkerhedslovens § 10, *stk. 3*.

Det fremgår af bemærkningerne til retssikkerhedsloven, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 3076ff., at forbuddet mod selvinkriminering omfatter den juridiske person som sådan, dvs. enhver fysisk person med tilknytning til den juridiske person f.eks. dennes ansatte. For ansatte i enkeltmandsvirksomheder sker der derimod ikke identifikation med virksomheden, så de vil ikke være undtaget fra oplysningspligten, men vil have pligt til at meddele oplysninger, i det omfang oplysningerne søges tilvejebragt til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf, jf. retssikkerhedslovens § 10, *stk. 2*.

Det foreslås i *stk. 3*, at oplysninger nævnt i *stk. 1* på Skatteforvaltningens anmodning skal udleveres eller indsendes til denne.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de virksomheder, som er omfattet af loven, efter anmodning fra Skatteforvaltningen vil skulle indsende oplysninger som nævnes i den foreslåede bestemmelse i § 10, *stk. 1*, til Skatteforvaltningen.

Virksomhederne vil være pligtige til at indsende oplysninger, uanset om anmodningen fremsendes efter et kontrolbesøg, der er foretaget i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 10, *stk. 1*, hos virksomhederne, eller uden at der er foretaget et sådant kontrolbesøg forud for anmodningen.

Hvis der er tale om virksomheder, som ikke er registrerede efter de foreslåede bestemmelser i § 4, men der foreligger en formodning for, at virksomhederne er registreringspligtige efter disse bestemmelser, vil disse virksomheder også være omfattet. Tilsvarende vil virksomheder være omfattet af bestemmelsen, hvis Skatteforvaltningen har en formodning for, at virksomheden driver uregistreret virksomhed. Formodning for, at der drives uregistreret virksomhed, vil f.eks. kunne foreligge, hvor virksomheden tidligere har været registreret, men registreringen er blevet inddraget, og Skatteforvaltningen er i besiddelse af oplysninger, der giver en formodning for, at virksomheden er fortsat eller genoptaget efter registreringen inddragelse, f.eks. hvis virksomheden fortsat driver virksomhed omfattet af CO₂-kvoteordningen.

En anmodning om indsendelse af oplysninger vil skulle konkretiseres. Skatteforvaltningen vil skulle gøre det klart, hvad formålet med materialeindkaldelsen er, og der vil skulle være en konkret formodning for,

at det materiale, der begæres udleveret, har betydning for kontrollen med overholdelse af bestemmelser i loven. Skatteforvaltningen vil skulle redegøre for, at der mangler relevante oplysninger, der er nødvendige til et givent formål, og at Skatteforvaltningen vil kunne forvente at finde disse oplysninger i de ønskede dokumenter. Et krav om konkret formodning er med til at sikre, at virksomhederne ikke bliver bedt om at udlevere irrelevant materiale, men at Skatteforvaltningen alene anmoder om oplysninger, der er relevante og nødvendige for sagsbehandlingen.

Skatteforvaltningens kontrol vil skulle foretages under iagttagelse af reglerne i retssikkerhedsloven. Det følger bl.a. af retssikkerhedslovens § 9, at hvis en enkeltperson eller juridisk person med rimelig grund mistænkes for at have begået en strafbar lovovertrædelse, kan tvangsindgreb over for den mistænkte med henblik på at tilvejebringe oplysninger om det eller de forhold, som mistanken omfatter, alene gennemføres efter reglerne i retsplejeloven. Dette gælder dog ikke, hvis tvangsindgrebet gennemføres med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf. Det følger desuden af retssikkerhedslovens § 10, at en borger eller virksomhed ikke har pligt til at meddele oplysninger til en myndighed, hvis der er konkret mistanke om, at borgeren eller virksomheden har begået en strafbar lovovertrædelse. Retssikkerhedslovens § 10 omfatter de tilfælde, hvor der i lovgivningen m.v. er fastsat en pligt til at meddele oplysninger til en offentlig myndighed. Det gælder, hvad enten en overtrædelse af oplysningspligten kan sanktioneres med straf eller gennemtvinges ved pålæg af f.eks. daglige bøder.

Det foreslås i *stk. 4*, at offentlige myndigheder efter anmodning skal til Skatteforvaltningen videregive enhver oplysning til brug for registrering af og kontrol med virksomheder, der omfattes af loven.

Det vil medføre, Skatteforvaltningen kan anmode andre offentlige myndigheder om at udlevere oplysninger til brug for registrering af og kontrol med virksomheder, der omfattes af loven. Disse offentlige myndigheder vil skulle udlevere oplysninger, som Skatteforvaltningen vil skulle anvende til disse formål. Det kan bl.a. omfatte Energistyrelsen og Søfartsstyrelsen.

Det foreslås i *stk. 5*, at politiet om nødvendigt yder bistand til gennemførelsen af kontrol efter *stk. 1*.

Bestemmelsen vil medføre, at politiet om nødvendigt vil kunne yde Skatteforvaltningen bistand til gennemførelsen af kontrollen efter den foreslåede bestemmelse i § 10, *stk. 1*, hvis virksomheden vægrer sig mod at give Skatteforvaltningen adgang til virksomhedens lokaler m.v.

Politiets bistand efter bestemmelsen vil begrænse sig til overvindelse af fysiske hindringer for gennemførelsen af kontrollen, f.eks. at skaffe adgang til et aflåst rum. Selve kontrollen vil skulle gennemføres af medarbejdere fra Skatteforvaltningen. Politiets bistand vil skulle ske efter reglerne i lov om politiets virksomhed (herefter politiloven). Politiets bistand til andre myndigheder vil som politiets øvrige opgaver være underlagt politiets prioritering af ressourcer. Politiet vil derfor i givet fald kunne afslå en konkret anmodning om bistand til en anden myndighed ud fra hensynet til at kunne varetage mere presserende opgaver, jf. politilovens § 2, *stk. 1*, nr. 6. Hvis der på tidspunktet for politiets bistand ved Skatteforvaltningens kontrolbesøg er – eller i forbindelse hermed opstår – konkret mistanke om et strafbart forhold, herunder straffesager, som kan behandles administrativt, vil politiets bistand til gennemførelsen af kontrollen skulle ske i overensstemmelse med retsplejelovens regler, når bistanden har karakter af efterforskning.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at registrerede virksomheder, der indleverer udledningsrapport m.v. vedrørende afgiftspligtige udledninger til en kompetent myndighed i et andet land, skal meddele Skatteforvaltningen, hvis den kompetente myndighed træffer afgørelse vedrørende drivhusgasudledning eller aktivitetsniveau. Det foreslås i *2. pkt.*, at meddelelse skal ske senest 1 måned, efter afgørelsen er sendt fra myndigheden. Det foreslås i *3. pkt.*, at har afgørelsen betydning for afgiftspligten, skal denne betydning samtidig meddeles Skatteforvaltningen.

Det vil medføre, at registrerede virksomheder vil skulle holde Skatteforvaltningen orienteret om forhold, som har eller kan have betydning for afgiftspligten, herunder ændringer af afgiftsgrundlaget.

Det bemærkes, at i sådanne tilfælde, hvor der sker ændring af en registreret virksomheds udledningsrapport, herunder hvis det er den kompetente myndighed, der træffer afgørelse herom, vil den registrerede virksomhed skulle foretage en ny angivelse efter § 9 af den endelige mængde udledning efter § 6. Dette vil skulle ske i overensstemmelse med skatteforvaltningslovens regler, og uanset om der er tale om en ændret ansættelse som følge af en udenlandsk myndigheds eller Energistyrelsens afgørelse om ændret udledningsrapport.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.6 og 3.2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11

Det foreslås i *stk. 1*, at hvis den registrerede virksomhed ikke rettidigt har angivet afgift, jf. §§ 8 og 9, kan Skatteforvaltningen pålægge daglige tvangsbøder.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at Skatteforvaltningen vil få mulighed for at kunne anvende daglige tvangsbøder som pressionsmiddel til at gennemtvinge, at registrerede virksomheder angiver og betaler afgift.

Ved »rettidigt« forstår den frist, der følger af §§ 8 og 9.

Ansvar for at angive og betale afgift ligger hos den enkelte virksomhed, der er registreringspligtig efter § 4.

Daglige tvangsbøder vil ikke være en strafferetlig sanktion, men et middel til at søge at gennemtvinge en handlepligt. Daglige tvangsbøder vil kunne gives for hver kalenderdag, det vil sige 7 dage om ugen. En tvangsbøde vil skulle være på mindst 1.000 kr. dagligt, og der vil ved fastsættelsen af tvangsbødens størrelse skulle tages hensyn til den indberetningspligtiges økonomiske formåen, så tvangsbøden vil have den tilsigtede effekt. De daglige tvangsbøder vil kunne forhøjes med skriftligt varsel, hvis en allerede pålagt tvangsbøde ikke har givet resultat. Dette vil svare til den generelle praksis for tvangsbøder i skatte- og afgiftslovgivningen i øvrigt.

Når den registrerede virksomhed har angivet og betalt afgift efter §§ 8 og 9, vil eventuelle tvangsbøder, der ikke er betalt, bortfalde. Allerede betalte tvangsbøder vil ikke skulle tilbagebetales.

Det foreslåede *stk. 1* vil medføre, at hvis Skatteforvaltningen ikke rettidigt har modtaget angivelse og betaling af afgift, vil Skatteforvaltningen kunne sende en rykker. I rykkeren vil det skulle fremgå, at hvis ikke der sker angivelse og betaling inden en i rykkeren fastsat frist, vil Skatteforvaltningen pålægge daglige tvangsbøder, for hver dag fristen overskrides.

Det vil bero på Skatteforvaltningens vurdering, om der under hensyn til de konkrete omstændigheder i den enkelte sag vil skulle anvendes daglige tvangsbøder. Ved vurderingen vil det bl.a. kunne indgå, om der anses at foreligge undskyldende omstændigheder ved den manglende rettidige angivelse og om den samme virksomhed tidligere ikke har angivet rettidigt.

Det foreslås i *stk. 2*, at efterkommes en anmodning til en registreret eller registreringspligtig virksomhed om oplysninger efter § 10, *stk. 3*, ikke, kan Skatteforvaltningen give pålæg om, at oplysningerne skal indsendes inden en fastsat frist, og pålægge daglige tvangsbøder fra fristens overskridelse, og indtil pålægget efterkommes.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 3, vil Skatteforvaltningen kunne anmode den registrerede virksomhed om at indsende materiale til brug for kontrol af virksomhedens afgiftstilsvar.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Skatteforvaltningen, når en anmodning om oplysninger efter § 10 ikke er efterkommet, vil kunne give et pålæg om at indsende de oplysninger, der er anmodet om. Efterkommes pålægget ikke inden en i pålægget fastsat frist, vil Skatteforvaltningen kunne anvende daglige tvangsbøder, indtil pålægget efterkommes.

Praksis for tvangsbødernes størrelse m.v., der beskrevet ovenfor under bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 1, vil tilsvarende finde anvendelse i relation til den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 2.

Det vil bero på Skatteforvaltningens vurdering, om der under hensyn til sagens omstændigheder vil skulle anvendes daglige tvangsbøder eller bødeforelæg. Ved vurderingen vil det bl.a. kunne indgå, om der anses at foreligge undskyldende omstændigheder ved den manglende rettidige angivelse og om den samme virksomhed tidligere ikke har angivet rettidigt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen.

Ved »urigtige« forstår, at en oplysning er egentlig usand og i strid med faktiske forhold. Ved »vildledende« forstår, at oplysningerne i et vist omfang kan være korrekte, men at oplysningerne i deres helhed alligevel er utilstrækkelige til at give et fyldestgørende billede af faktum.

Afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger vil f.eks. kunne ske i forbindelse med afgivelse af oplysninger i medfør af de foreslåede bestemmelser i §§ 8 eller 9. Straf efter det foreslåede § 12, stk. 1, nr. 1, vil imidlertid ikke forudsætte, at de urigtige eller vildledende oplysninger er afgivet i denne forbindelse. Urigtige eller vildledende oplysninger, der har betydning for afgiftskontrollen, og som er afgivet f.eks. før angivelsen, vil således også være omfattet af bestemmelsen. Det strafbare forhold vil i de nævnte tilfælde være realiseret, når oplysningerne er kommet frem til Skatteforvaltningen.

Fortielse af oplysninger vil f.eks. kunne ske, hvis den pågældende virksomhed helt har undladt at foretage angivelse. I dette tilfælde vil forholdet også være omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 12, stk. 1, nr. 3, og det objektive gerningsindhold vil være realiseret, når fristen for angivelse er overskredet.

Den foreslåede bestemmelse i § 12, stk. 1, nr. 1, vil alene finde anvendelse i tilfælde, hvor overtrædelsen sker som led i unddragelse af afgift. Det forudsatte sanktionsniveau er derfor beskrevet nærmere nedenfor ved beskrivelsen af § 12, stk. 3, der angår overtrædelser, der begås med forsæt til at unddrage afgift.

Det foreslås i § 12, *stk. 1, nr. 2*, at med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 2, stk. 5, § 4, stk. 1-3, § 7, stk. 1 eller 2, eller § 10, stk. 2, 3 eller 6.

I den foreslåede bestemmelse henvises til § 2, stk. 5, der angår pligten til at indberette værdien af afgiftslempelse, hvis beløbet overstiger 100.000 euro i et kalenderår, § 4, stk. 1-3, der angår pligten til at lade sig registrere hos Skatteforvaltningen, såfremt en virksomhed har afgiftspligtige udledninger, § 7, stk. 1 og 2, der angår pligten til at føre regnskab over afgiftspligtige udledninger, § 10, stk. 2, der angår virksomhedens, ejeren og de ansattes pligter i forbindelse med Skatteforvaltningens kontrol heraf, § 10, stk. 3, der angår virksomhedens pligt til at udlevere materiale nævnt i § 10, stk. 1, på Skatteforvaltningens

anmodning, og § 10, stk. 6, der angår pligter for virksomheder, som indleverer udledningsrapporter m.v. til kompetente myndigheder i andre lande, til at meddele Skatteforvaltningen om relevante forhold.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheder, der forsætligt eller groft uagtsomt ikke opfylder forpligtelser fastsat i § 2, stk. 5, § 4, stk. 1-3, § 7, stk. 1 eller 2, eller § 10, stk. 2, 3 eller 6, vil kunne straffes med bøde. Sagen vil dermed kunne afsluttes administrativt af Skatteforvaltningen med et bødeforelæg, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt, jf. nærmere nedenfor i bemærkningerne til lovforslagets § 13.

Med lovforslaget er det forudsat, at overtrædelse af disse bestemmelser vil kunne straffes med en bøde af ordensmæssig karakter på 10.000 kr. Det skyldes, at bestemmelsen isoleret set har karakter af en ordensforskrift.

Efter omstændighederne vil en overtrædelse af bestemmelserne imidlertid kunne ske som led i, at der unddrages afgift. Hvis dette er tilfældet, vil overtrædelsen være omfattet af den sanktionspraksis, der er beskrevet nærmere nedenfor i bemærkningerne til det foreslåede § 12, stk. 3.

Det foreslås i § 12, stk. 1, nr. 3, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at foretage rettidig angivelse, jf. § 8 eller § 9, stk. 1 og 2, straffes med bøde.

Registrerede virksomheder vil efter den foreslåede bestemmelse i § 8 efter udløbet af hver afgiftsperiode skulle angive en foreløbig mængde af den drivhusgasudledning, hvoraf virksomheden vil skulle betale afgift og indbetale afgiften for afgiftsperioden til Skatteforvaltningen.

Registrerede virksomheder vil efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, efter udløbet af kalenderåret skulle opgøre det endelige afgiftstilsvaret og angive restafgiften på baggrund af den verificerede drivhusgasudledning, for hvilken der vil skulle betales afgift, og indbetale restafgiften for kalenderåret til Skatteforvaltningen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 2, vil angivelsen skulle indgives til Skatteforvaltningen senest den 15. maj hvert år.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 3, vil medføre, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader rettidigt at angive afgift efter § 8 og § 9, stk. 1 og 2, vil kunne straffes med bøde. Sagen vil dermed kunne afsluttes administrativt af Skatteforvaltningen med et bødeforelæg, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt, jf. nærmere nedenfor i bemærkningerne til lovforslagets § 12.

Med lovforslaget er det forudsat, at overtrædelse af disse bestemmelser vil kunne straffes med en bøde af ordensmæssig karakter på 10.000 kr. Det skyldes, at bestemmelsen isoleret set har karakter af en ordensforskrift.

Efter omstændighederne vil en overtrædelse af bestemmelserne imidlertid kunne ske som led i, at der unddrages afgift. Hvis dette er tilfældet, vil overtrædelsen være omfattet af den sanktionspraksis, der er beskrevet nærmere nedenfor i bemærkningerne til det foreslåede § 12, stk. 3.

Fastsættelsen af straffen vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Det foreslås i stk. 2, at der i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Det følger af det foreslåede § 2, stk. 6, at skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 5, og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan anvende afgiftssatsen i stk. 3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Det følger af det foreslåede § 5, stk. 6, at skatteministeren kan fastsætte regler vedrørende dokumentation for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde drivhusgasudledning efter stk. 1-4.

Det følger af det foreslåede § 6, stk. 4, at skatteministeren kan fastsætte regler vedrørende dokumentation for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde drivhusgasudledning, der skal angives efter stk. 1-3. Det følger desuden af det foreslåede § 6, stk. 6, at skatteministeren kan fastsætte regler vedrørende dokumentation for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde drivhusgasudledning, der skal angives efter stk. 5.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 7, stk. 3, at Skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler for virksomhedernes regnskabsførelse efter stk. 1.

Bestemmelsen i § 12, stk. 2, vil medføre, at der i forskrifter, der er udstedt med hjemmel i § 2, stk. 6, § 5, stk. 6, § 6, stk. 4 og 6, og § 7, stk. 3, kan fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne. En sag om overtrædelse af bestemmelserne vil kunne afsluttes administrativt af Skatteforvaltningen med et bødeforelæg, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt, jf. nærmere nedenfor i bemærkningerne til lovforslagets § 13.

Med lovforslaget er det forudsat, at overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne vil kunne straffes med en bøde af ordensmæssig karakter på 10.000 kr.

Det foreslås i *stk. 3*, at den, der begår en af de nævnte overtrædelser omfattet af stk. 1 med forsæt til at unddrage afgift til det offentlige, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Henvisningen til straffelovens § 289 vil medføre, at de kvalificerede overtrædelser, dvs. særligt grove forhold, vil kunne straffes efter denne bestemmelse, hvor strafferammen er fængsel indtil 8 år.

Med lovforslaget er det forudsat, at den sanktionspraksis, der finder anvendelse ved overtrædelser, der er sket som led i unddragelse af afgift, vil skulle svare til den sanktionspraksis, der i dag finder anvendelse ved overtrædelser, der er sket som led i unddragelse af betaling af skatter og afgifter.

For det første forudsættes det således, at der vil kunne idømmes straf i form af fængsel ved fysiske personers forsætlige unddragelser på 500.000 kr. eller derover. Sagen vil da skulle sendes til politiet med henblik på domstolsbehandling. En unddragelse på 500.000 kr. eller derover vil som udgangspunkt skulle henføres til straffelovens § 289 om overtrædelse af særligt grov karakter af bl.a. skattelovgivningen, hvor strafferammen er indtil 8 års fængsel.

I andre unddragelsestilfælde vil der kunne straffes med bøde, jf. nærmere om normalbøder nedenfor. Det gælder således tilfælde, hvor en fysisk person forsætligt har unddraget for et beløb, der ikke udgør 500.000 kr. eller derover, hvor en fysisk person har unddraget ved grov uagtsomhed, eller hvor unddragelsen er begået forsætligt eller groft uagtsomt af en juridisk person. I disse tilfælde vil sagen kunne afsluttes administrativt af Skatteforvaltningen med et bødeforelæg, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt, jf. nærmere nedenfor i bemærkningerne til lovforslagets § 13.

Det er forudsat, at beløbsgrænsen for fysiske personers forsætlige unddragelse på 500.000 kr. ikke vil finde anvendelse i gentagelsestilfælde.

I gentagelsestilfælde er det forudsat, at hvis den pågældende fysiske person forsætligt unddrager skatter eller afgifter for mere end 250.000 kr., og den pågældende tidligere er blevet straffet for at unddrage skatter eller afgifter for mere end 250.000 kr., vil vedkommende kunne straffes med fængsel og en tillægsbøde svarende til to gange det unddragne beløb. Det vil gælde, uanset om der idømmes fængselsstraf i medfør af denne lov eller i medfør af straffelovens § 289. I denne situation vil den gentagne overtrædelse således have en gentagelsesvirkning, hvor beløbsgrænsen for fængselsstraf er lavere.

Gentagelsesvirkningen vil ophøre, når der, førend den nye strafbare handling blev begået, er forløbet 10 år, efter at den tidligere straf er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet. Er den tidligere straf en bødestraf, regnes den nævnte frist fra datoen for den endelige dom eller bødens vedtagelse. Med hensyn til betingede domme regnes fristen fra den endelige dom. Dette følger af straffelovens § 84, stk. 3.

For det andet forudsættes det, at der i tillæg til en fængselsstraf straffes med en bøde, der svarer til det dobbelte af unddragelsens størrelse. I sager, hvor der er tale om forsøg, jf. straffelovens § 21, vil bøden skulle udgøre et beløb, der svarer til det unddragne beløb.

For det tredje forudsættes det, at der i sager om unddragelse af afgift, der ikke kan medføre straf i form af fængsel, gives en normalbøde. Normalbøden vil udgøre én gang det unddragne beløb ved overtrædelser, der begås ved grov uagtsomhed, og to gange det unddragne beløb ved overtrædelser, der begås forsætligt.

For det fjerde forudsættes, at der i førstegangstilfælde vil skulle være unddraget for mere end 40.000 kr., før der vil kunne rejses en sag om unddragelse af afgift. Den forudsatte minimumsgrænse vil skulle anvendes, uanset om unddragelsen er begået forsætligt eller groft uagtsomt.

I sager om unddragelse, hvor unddragelsen ikke overstiger 40.000 kr., men overstiger 20.000 kr., vil der i førstegangstilfælde kunne straffes med en bøde, der forudsættes at skulle udgøre 5.000 kr., uanset om der er handlet forsætligt eller groft uagtsomt.

Fastsættelsen af straffen vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Det foreslås i *stk. 4*, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der kan pålægges juridiske personer strafansvar for overtrædelse af bestemmelserne i denne lov.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 13

Opkrævningslovens § 18 angår Skatteforvaltningens mulighed for at afslutte straffesager administrativt med et bødeforelæg. Det følger af § 18, stk. 1, 1. pkt., at skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan Skatteforvaltningen tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, hvis den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter ansøgning kan forlænges, at betale en bøde, der er angivet i tilkendegivelsen. Det følger af 2. pkt., at retsplejelovens § 752, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse.

Det følger af opkrævningslovens § 19, at ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i opkrævningslovens sker i overensstemmelse med reglerne i retsplejeloven om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

Det foreslås i § 13, at reglerne i opkrævningslovens §§ 18 og 19 finder tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af denne lov.

Tilsvarende bestemmelser gælder i henhold til de øvrige punktafgiftslove.

Det betyder bl.a., at hvis en overtrædelse ikke vil medføre højere straf end bøde, vil sagen kunne afsluttes administrativt uden retslig forfølgning, hvis den pågældende erkender sig skyldig og betaler den fastsatte bøde. Betales bøden eller bliver den inddrevet eller afsonet, sker der ikke videre forfølgning. Gæld til det offentlige inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden i henhold til lov om inddrivelse af gæld til det offentlige regler herom, hvilket vil sige, at der også vil kunne ske lønindeholdelse for fysiske personer og udpantning.

Retsplejelovens § 752 vil finde anvendelse i sager, der afsluttes administrativt, jf. opkrævningslovens § 18, stk. 1, 2. pkt.

Ransagning vil skulle ske overensstemmelse med retsplejeloven, jf. opkrævningslovens § 19.

Til § 14

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2025, jf. dog stk. 2.

Det vil medføre, at emissionsafgiftsloven træder i kraft den 1. januar 2025, jf. dog stk. 2, og at de dele af aftalen Grøn skattereform for industrien m.v., som loven gennemfører, træder i kraft den 1. januar 2025.

Det foreslås i *stk. 2*, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af det foreslåede § 2, stk. 3-6, og § 6, stk. 5 og 6.

§ 2, stk. 3, fastsætter den lave sats for mineralogiske processer m.v. (dvs. mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse, som er omfattet af bilag 2). Ændringen indebærer, at den lave sats for mineralogiske processer m.v. først vil kunne finde anvendelse, når skatteministeren sætter denne del af loven i kraft. Det skyldes, at den lempede sats i § 2, stk. 3, udgør statsstøtte i medfør af TEUF art. 107, som skal anmeldes til Kommissionen i medfør af TEUF art. 108, og ved anvendelse af Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi 2022 (2022/C 80/01) med senere ændringer, og som kræver godkendelse af Europa-Kommissionen. Der henvises i øvrigt til pkt. 10.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 2, stk. 4, vedrører indeksering af satsen i § 2, stk. 3. § 2, stk. 5 og 6, vedrører virksomhedernes indberetningspligt for udbetalt statsstøtte efter § 2, stk. 3, hvis værdien af afgiftslempelsen udgør over 100.000 euro, samt skatteministerens hjemmel til at fastsætte nærmere regler herom, samt at fastsætte regler om, at virksomheder ikke kan opnå den lave afgiftssats, hvis de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

§ 6, stk. 5, vedrører virksomhedernes forpligtelse til at udarbejde en særskilt opgørelse af udledningen relateret til mineralogiske processer m.v. § 6, stk. 6, vedrører hjemmel til at skatteministeren kan fastsætte regler vedrørende dokumentation for opgørelse af den afgiftspligtige drivhusgasudledning, der skal angives efter stk. 5.

Det følger således af bestemmelserne, at den lave afgiftssats for mineralogiske processer m.v., som følger af forslaget § 2, stk. 3, først vil kunne finde anvendelse, når skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden ved bekendtgørelse.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er, at den lave sats udgør statsstøtte efter TEUF artikel 107, og at den lave sats først kan træde i kraft, når Kommissionen har truffet afgørelse om, at foranstalt-

ningen ikke udgør uforenelig statsstøtte, den såkaldte stand still-forpligtelse, jf. nærmere bemærkningerne pkt. 10 i de almindelige bemærkninger om forholdet til EU-retten.

Det bemærkes, at aftalen Grøn skattereform for industri m.v. indeholder forskellige indfasningsprofiler af emissionsafgiftssatserne frem mod 2030 for henholdsvis den generelle sats på 375 kr. og den lave sats for mineralogiske processer m.v. på 125 kr. (2022-priser). Dette medfører, at det først er i 2026, at den generelle afgiftssats overstiger afgiftssatsen for mineralogiske processer m.v., hvorfor det først er fra 2026, at den lave sats slår igennem som en afgiftslempelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 15

Det foreslås at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Den foreslåede afgrænsning af lovens anvendelsesområde skyldes, at sagsområdet er overtaget af Færøerne og Grønland, og loven derfor hverken skal gælde eller skal kunne sættes i kraft overfor Færøerne og Grønland.